

НАЦІОНАЛЬНА ШКОЛА СУДДІВ УКРАЇНИ

ПРОЕКТ “СПРАВЕДЛИВЕ ПРАВОСУДДЯ”

**Методологія дистанційного навчання
Тренінг та практикум для викладачів та
працівників Національної школи суддів
України**

МАТЕРІАЛИ

26 – 28 лютого 2013 року

*Конференц зала «Городецький»
Готель Holiday Inn, вул. В.Васильківська, 100, м. Київ*

Національна школа суддів України
у співпраці з
Проектом USAID «Справедливе правосуддя»
СПИСОК МАТЕРІАЛІВ

Назва документа	Номер
Витяги із книги С'юзан Ко, Стіва Россена «Онлайн викладання. Практичний посібник». Третє видання.	1
Навчальна програма тренінгу із методології онлайн навчання. Хоуп Кентнор, Викладач та Директор Магістерської програми судового адміністрування в Коледжі права Денверського університету.	51
Модель начального плану онлайн – курсу. Хоуп Кентнор.	58
Методологія он-лайн навчання. Тренінг і семінар. Роздаткові матеріали. Хоуп Кентнор.	65
Основи навчання в режимі он-лайн. Лекція/нотатки до семінару з методології он-лайн навчання. Хоуп Кентнор.	72

<http://libgen.info/view.php?id=533126>

Неофіційний переклад здійснено Проектом USAID «Справедливе правосуддя»

С'юзан Ко, Стів Россен

ОНЛАЙН ВИКЛАДАННЯ
ПРАКТИЧНИЙ ПОСІБНИК

3-тє видання

ЗМІСТ

Передмова	7
1. Онлайн викладання: загальний огляд	9
Варіанти онлайн викладання: два гіпотетичні приклади	11
Західна філософія, курс, що повністю викладається онлайн	11
Вступ до фізики, «змішаний» курс	13
Онлайн викладання: основи	14
Викладання курсу повністю в режимі онлайн	14
Як щодо допоміжного персоналу й навчання?	16
Чи обов'язково бути комп'ютерним експертом?	17
Що вам дає онлайн викладання?	18
Підвищення усвідомленості викладання	18
Нові зв'язки з ширшим світом.....	19
2. Вивчення середовища:Перегляд ресурсів вашої установи	20
Питання стосовно ресурсів вашої установи	21
Що ми вже маємо?	21
Які існують у вашій установі програмне забезпечення, обладнання, операційна система, що їх ви можете використати для викладання онлайн?	22
Яка мережа встановлена у вашому закладі та характеристики студентів-користувачів	22
Яку комп'ютерну підтримку надає ваша установа?	23
Які види навчання та підтримки для викладачів вже існують?	24
Різні ресурси та рівень готовності: три типові сценарії	24
Сценарій низького рівня готовності закладу	24
Сценарій середнього ступеню готовності закладу	25
Сценарій, в якому заклад має високий рівень готовності.....	26
Пристосування вашого курсу до рівня ресурсів вашої установи (і, можливо, отримання із зовні того, що вам не вистачає)	27
Вирішення в умовах низького рівня готовності закладу	27
Використання безкоштовних онлайн-ресурсів	29
Можливості середнього рівня.....	31
Можливості навчальних закладів із високою готовністю	33
6. Створення онлайн аудиторії	34
Розподіл та організація матеріалів і видів діяльності	36
Розрахунок часу доступу.....	36

Міркування щодо темпу.....	37
Області відображення.....	38
Області оголошень.....	39
Області навчального плану і графіку навчання.....	40
Дискусійні форуми.....	40
Інші інструменти комунікації.....	43
Внутрішнє електронне листування, зовнішнє електронне листування.....	43
Миттєві повідомлення й текстові повідомлення.....	43
Чат, інтерактивна дошка, інші інструменти для спільної роботи.....	44
Зони групових видів діяльності.....	46
Інтернет ресурси та посилання на сторінки.....	47
Можливості пошуку.....	47
Програми створення тестів.....	47
Звіти про досягнення студентів та контроль процесу.....	49
Онлайн журнали оцінювання.....	50
Інші області й параметри курсу.....	51
Під'єднання до соціальних мереж.....	51
Вибір правильних інструментів Веб 2.0 та як залишатися в курсі.....	52
Віртуальні світи.....	52

Передмова

У 1993 році не було Всесвітньої павутини. Сьогодні це те, що ми сприймаємо як належне при користуванні банківськими послугами, пошуку інформації, здійсненні замовлень й оплаті всіляких товарів, публікації фотографій з відпустки, спілкуванні з друзями з усього світу, пошуку відповідей на питання, що нас турбують, прослуховуванні музики, перегляді відео, ділячись своїми думками, творчістю, спільними інтересами. Сьогодні ми маємо доступ до Всесвітньої мережі не лише зі стаціонарних комп'ютерів або ноутбуків, а й також з постійно зростаючого переліку мобільних пристроїв: від смартфонів до електронних книг. Всесвітня павутина стала світовим явищем і невід'ємною частиною нашого життя.

У 1993 році при написанні книги про викладання не потрібно було описувати його основні інструменти – аудиторію, ряди парт, дошку, крейду. Це сприймалося в порядку речей, це ніколи не змінювалося.

Сьогодні ж потрібно описувати переплетення віртуального та реального світів у процесі, що називається онлайн викладанням. Потрібно розповісти про дискусійні клуби, потокове мультимедіа, асинхронні середовища, чати в режимі реального часу, миттєві повідомлення, а також соціальні мережі та багато інших засобів взаємодії та інтерактивних засобів, відомих під назвою Веб 2.0 (Web 2.0).

Коли в 2000 році вийшло перше видання цієї книги, онлайн викладання все ще було новим явищем, яке викликало в багатьох викладачів страх і переживання. У них виникали питання, як-от: «У чому полягає різниця між навчанням «на місці» і навчанням у режимі онлайн?», «Які основні техніки викладання?», «Де можна з ними ознайомитися?», «Яке обладнання та програмне забезпечення використовувати?», «Як оцінити свою ефективність?».

У той час, як багато викладачів уже давно зробили перший і вирішальний крок, деякі все ще ставлять собі ці запитання, а багато інших по всьому світу й далі сприймають перспективу онлайн викладання з трепетом і тривогою. Навіть ті, хто має достатньо досвіду, можуть почувати невпевненість через унікальні вимоги онлайн викладання. І новачки, і досвідчені онлайн викладачі часом заворожено й ошелешено дивляться на неймовірну безліч нових інструментів, які з'явилися з часу виходу в світ нашого другого видання. Ця книга створена для стрімко зростаючих лав викладачів, які хочуть викладати онлайн, яким сказали викладати онлайн (іноді в поєднанні з аудиторними заняттями), які вже викладають онлайн (але прагнуть вдосконалення) або які навчають чи заохочують інших викладати онлайн. Книга також призначена для адміністраторів або допоміжного персоналу, який допомагає викладачам у їх зусиллях викладати онлайн. Іншими словами, книга призначена для лекторів, професорів, репетиторів, асистентів викладачів, заступників кафедр, деканів факультетів, розробників програм і планів, ІТ персоналу як на адміністративному, так і на керівному рівнях.

Книга однаково підходить як штатному професору, так і ад'юнкт-професору, викладачам за сумісництвом або асистентам викладачів. Ті, хто працює в галузі освіти «К–12» (сукупність дошкільної і середньої освіти), також може знайти для себе багато корисного в цій книзі. Книга розрахована на зростаючу кількість студентів програм з освітніх технологій, комп'ютерних технологій в освіті або подібних курсів із

використання технологій в освіті. Вона також для призначена для адміністратора коледжу, який намагається переконати скептично налаштованого і неохочого викладача застосувати цей метод викладання, а також для викладача за сумісництвом, який мусить щодня проїжджати 112 кілометрів, щоб прочитати чотири курси в чотирьох різних навчальних закладах. Вона для викладача, чий контингент студентів варіюються від тих, хто живе Інтернеті, до тих, хто з усіх сил намагається не відставати від технологій, що постійно розвиваються.

Книга написана, виходячи з особистого досвіду двох авторів, які самі викладали онлайн і навчили цьому тисячі інших викладачів. Вона більше зосереджена на питаннях «чому?» і «як?», ніж на теорії. Не тому, що ми не цінуємо теорію педагогіки, а тому, що це більш ефективно описується та пояснюється в інших джерелах. На відміну від інших книг на цю тему, які ви могли читати, це не є ані збірником статей, ані загальним оглядом, ані детальним зосередженням на одному конкретному аспекті онлайн викладання й навчання, ані розглядом теми на прикладі однієї інституційної моделі, ані, власне кажучи, технічним посібником. Це радше є практичним і стислим посібником для викладачів, що викладають цілковито в режимі онлайн, і для тих, хто доповнює або повністю поєднує традиційні аудиторні заняття з елементами онлайн. Книга допоможе вам закріпити наявні знання, якщо вам пощастило ознайомитися з такими ресурсами для викладачів раніше, а також слугуватиме посібником з виживання для тих, хто самостійно опановує цей вид діяльності.

Ми прагнемо якомога швидше занурити викладачів у це нове середовище, використовуючи просту мову, ілюструючи свої твердження практичними прикладами з життя наших колег або студентів, з якими ми працювали або були знайомі, з широкої низки різних дисциплін і закладів. Ми сподіваємося, що це допоможе вам якнайшвидше опанувати цю методику.

1. Онлайн викладання: загальний огляд

Із огляду на те, що онлайн викладання – відносно нове явище, багато хто не знає, що це, як це робиться або що означають деякі терміни, які описують цей процес. Інші в загальних рисах розуміють суть процесу, але не знають, з чого почати, або відчувають страх перед проблемами, які можуть перед ними постати. Є також багато таких, хто викладав онлайн, але відчуває, що навіть поверхнево не знає, як краще пристосувати викладання до нового середовища. Можливо, такі відчуття виникають тому, що онлайн середовище сильно відрізняється від того, з чим досі мали справу викладачі.

Онлайн викладання означає проведення курсу частково або повністю через Інтернет. Ви можете також зустріти таку назву онлайн освіти як електронне навчання (**eLearning** – electronic learning). Це форма **дистанційної освіти**, процес, який традиційно включав курси, що викладалися з використанням пошти, DVD, телефону або телебачення – тобто, це будь-яка форма навчання, що не передбачає традиційної організації процесу в аудиторіях, де студенти й викладач повинні знаходитися в одному місці в один час.

Унікальності онлайн викладанню надає використання Інтернету, особливо Всесвітньої павутини, як первинного засобу комунікації. Відтак, коли ви викладаєте онлайн, вам не потрібно *бути* в якомусь місці, щоб навчати. Вам не потрібно тягнути до аудиторії набитий паперами портфель або ноутбук, стояти за кафедрою, писати крейдою на дошці (або навіть використовувати високотехнологічну інтерактивну дошку) або перевіряти роботи в задушливому приміщенні в той час, як ваші студенти складають тест. Вам навіть не потрібно сидіти в своєму кабінеті і чекати, поки студенти прийдуть на консультацію. Ви можете влаштувати собі «робочий час» на вихідних або пізно ввечері. Ви можете все це робити, живучи в маленькому містечку в штаті Вайомінг або в такому великому місті, як Бангкок, навіть якщо ви при цьому працюєте на коледж, розташований у Флориді або Дубаї. Ви можете взяти участь у важливій конференції на Гавайях у той же самий день, коли викладаєте в Нью-Джерсі, під'єднавшись зі свого ноутбуку до безпроводної мережі місцевого кафе або готельного номеру. Або ви можете просто витягнути свій смартфон, щоб перевірити останні новини, електронну пошту або текстові повідомлення від студентів.

Онлайн навчання пропонує більшу свободу й студентам. Використовуючи Інтернет, вони можуть шукати курси, програми, викладачів, що відповідають їх потребам. Знайшовши відповідний курс, вони можуть записатися на нього і зареєструватися, придбати підручники, читати статті, слухати лекції, здавати домашні завдання, радитися з викладачами, отримувати підсумкові оцінки – і все це в режимі онлайн.

Вони можуть збиратися у **віртуальних аудиторіях**, приєднуючись до інших студентів із різних куточків світу, налагоджуючи зв'язки та дружні відносини, які були би неможливими в стінах традиційних аудиторій, де зазвичай зібрані студенти з певного географічного регіону.

Онлайн навчання однаково зручне для дорослих; студентів із регіонів з недостатнім рівнем освіти; тих, хто отримує спеціалізовану освіту; прагне отримати вчений ступінь або підвищити свій вчений ступінь проходженням сертифікованих курсів та будь-яких студентів, які просто хочуть отримати додаткові знання, окрім тих, що пропонують

Віртуальна аудиторія (також відома як онлайн аудиторія або віртуальне навчальне середовище). Будь-яке онлайн середовище, в якому «зустрічаються» викладачі та студенти для прослуховування курсу. Цей термін охоплює середовища, у яких комунікація може бути або **асинхронною** (коли людям не потрібно одночасно бути в режимі онлайн для комунікації), **синхронною** (в режимі реального часу), або поєднанням обох

місцеві навчальні заклади. Їм більше не потрібно їхати до навчального закладу, шукати місце для паркування, сидіти в лекційній аудиторії у визначений час, чекати викладачів у коридорі біля їх кабінетів для консультації, складати підсумкові іспити в корпусі університету. Вони можуть працювати, заводити сім'ї, піклуватися про батьків, доглядати за домашніми улюбленцями, навіть подорожувати. Доки студенти мають доступ до комп'ютера чи іншого пристрою, під'єданого до мережі Інтернет, вони, здебільшого, не відстають від навчання, навіть якщо були зайняті весь день. Заняття можна відвідати в будь-який час, тому що заняття відбуваються постійно.

Всесвітня павутина настільки динамічна, що весь час з'являються нові технології і методи. Те, що було звичним цього року стане застарілим уже наступного. Єдине, що залишається незмінним, – це прагнення людей ефективно передавати й отримувати інформацію, спілкуватися з іншими, байдуже, якими засобами. Саме це спонукає людей купувати, інвестувати, спілкуватися онлайн. Ця сама рушійна сила спонукає їх навчатися онлайн.

Онлайн освіта вже ні для кого не новина. Лише в Сполучених Штатах восени 2007 року близько 20 відсотків студентів вищих навчальних закладів проходили щонайменше один курс онлайн (див. дослідження організації Sloan Consortium 2008 року, «Протриматися до кінця – Онлайн освіта в Сполучених Штатах», 2008 р., http://sloan-c.org/publications/survey/staying_course). За результатами звіту 2008 року у таких країнах, як Південна Корея, де Інтернет використовується повсюдно, понад 55 відсотків користувачів Інтернету використовували мережу для отримання доступу до освіти й навчання як неформально, так і в межах структурованих програм (див. Інформатизація. «Біла книга», 2008 рік, www.ipc.go.kr/ipceng/index.jsp).

У всьому світі онлайн навчання відбувається в різних середовищах і поєднаннях. Є студенти, що користуються мобільними пристроями для спілкування та взаємодії з викладачами й одногрупниками, інші збираються в місцевих комп'ютерних класах для під'єднання до центральних ресурсів університету, які доносять досі недоступні заняття до віддалених частин населення, є програми для отримання наукового ступеня, які проводяться повністю в режимі онлайн і не вимагають фізичної присутності студентів.

Але іноді ця свобода й інноваційність можуть викликати труднощі. Якщо забрати традиційні інструменти викладання, як навчати? Якщо заняття доступні 24 години на добу, сім днів на тиждень, коли ж «школа» закрита? Яка роль викладача, якщо він не бачить студентів в обличчя? Ви просто читаєте лекції й оцінюєте письмові роботи чи ви більше виступаєте в ролі помічника, модератора або колеги?

А що, як ви один із багатьох викладачів, які викладають особисто в аудиторії та ведуть **веб-сайт**? Чи означає публікація вами напрацювань по курсу в Інтернеті те, що фізичне відвідування занять стане застарілим? Як ви знаходите баланс між реальним і віртуальним світами і поєднуєте їх разом? Якщо інформація вже доступна онлайн, чому присвятити заняття: обговоренню? презентаціям студентів? структурованим дебатам? І що ще складніше: якщо ваш курс і заняття відбуваються й у режимі онлайн, і в традиційний спосіб, як ви забезпечите цілісність і узгодженість досвіду пізнання?

Не існує універсального прототипу онлайн викладання. Деякі викладачі використовують Інтернет на додачу до аудиторного викладання. Інші цілковито викладають в Інтернеті. Деякі навчальні заклади оснащені сучасним обладнанням і програмним забезпеченням; інші майже нічим не забезпечують викладачів.

Ви зрозумієте всі ці особливості з наступних глав. А зараз розглянемо приклад двох гіпотетичних викладачів, що працюють онлайн.

Варіанти онлайн викладання: два гіпотетичні приклади

Наш перший гіпотетичний викладач, Джим Хегельмаркс, викладає філософію повністю в режимі онлайн. Другий, Міріам Шарп, читає фізику студентам першого курсу в традиційній аудиторії, але користується веб-сайтом, щоб допомогти студентам переглядати матеріали й отримувати відповіді на свої запитання.

Західна філософія, курс, що повністю викладається онлайн

Зараз третій тиждень курсу Джима Хегельмаркса з західної філософії, завдання студентам – прочитати короткий коментар, який він написав до «Принципів політичної економії» Джона Стюарта Мілла, уривки з яких розглядалися на заняттях. Він попросив студентів прочитати коментар і дати відповідь на запитання, які він опублікував на дискусійному форумі свого курсу.

Нова тема для обговорення

Тема*

Повідомлення**

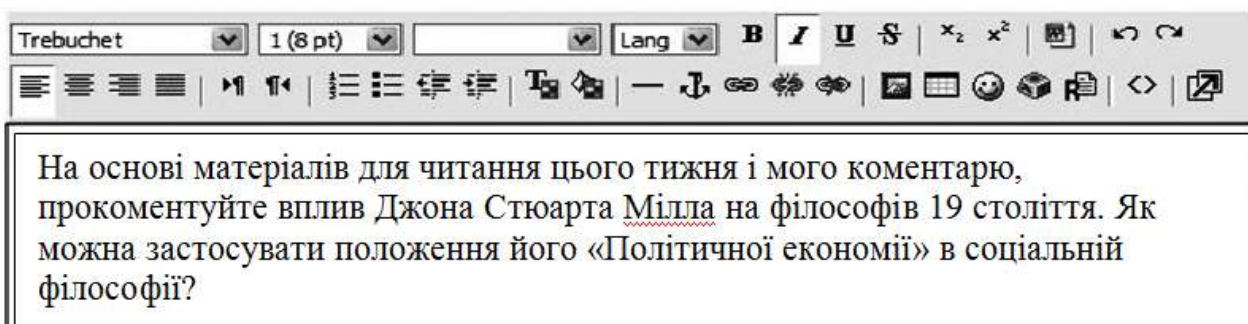

Рисунок 1.1 Джим Хегельмаркс створив тему для обговорення, використовуючи програму Moodle.

Під'єднуючись до мережі Інтернет з дому, або сидячи в місцевій кав'ярні з ноутбуком і маючи безпроводне з'єднання, Хегельмаркс вводить URL веб-сайту свого курсу в адресну строку браузеру Firefox, йому висвічується сторінка з полем для введення логіну й пароллю. Він вводить ім'я користувача (jhegelmarks) й пароль (hmarks420); це дозволяє йому зайти на сторінку курсу.

Курс Хегельмаркса проводиться з використанням системи управління курсом (або віртуального середовища навчання), яку університет використовує для проведення всіх онлайн курсів.

Система або програмне забезпечення управління курсом (CMS), відоме також як віртуальне навчальне середовище (VLE), система управління навчанням (LMS), навчальна платформа, онлайн система забезпечення навчання. Програма, що має низку інтегрованих функцій викладання. Викладачі можуть розміщувати лекції або графіки, модерувати обговорення, починати чат, проводити тести, і все це в межах однієї програми. Викладачі й студенти можуть не лише «управляти» потоком інформації й комунікації, але й також викладач може оцінювати й стежити за успіхами студентів, здійснювати моніторинг досягнень і виставляти оцінки. Типовими прикладами CMS є програми Blackboard та eCollege

або відкрите програмне забезпечення Moodle чи Sakai. Ваш навчальний заклад може мати іншу, власну систему; у всьому світі використовуються і розробляються безліч інших. Щоб ознайомитися з деякими з цих систем і порівняти їх характеристики, можете зайти на сайт EduTools (www.edutools.info/course). Ці системи, а також багато інструментів, що постійно додаються до цих систем, більш детально розглядаються в Главі 6.

На головній сторінці курсу Хегельмаркса є декілька навігаційних «кнопок», які він використовує для управління курсом. Його коментар публікується в розділі, який налаштований для відображення текстових або аудіо лекцій, але сьогодні його цікавить дискусійний форум, тож сюди він спершу й заходить. Курсором мишки він натискає на навігаційну кнопку, що відкриває дискусійний форум, і переглядає опубліковані там повідомлення. Декілька студентів опублікували свої відповіді на завдання. Він зосереджено читає відповіді з екрану, роздруковує довші з них для ознайомлення на дозвіллі. Кожна публікація містить близько 50 слів.

Після оцінки відповідей Хегельмаркс ставить кожному студенту оцінку за це завдання і вводить її в онлайн журнал оцінок, який можна відкрити, натиснувши на іншу навігаційну кнопку на головній сторінці курсу. Кожний тип завдання, за яке виставляються оцінки, включаючи участь в обговоренні, має відповідний розділ в онлайн журналі оцінок. Він знає, що коли студенти заходять на сторінку курсу перевірити свої оцінки, кожний студент зможе подивитися лише свої власні оцінки – всі інші оцінки будуть невидимими. Хегельмаркс також знає, що ті, хто не впорався з завданням, зможуть подивитися на свої успіхи (або на їх відсутність) в онлайн журналі оцінок.

Зараз Хегельмаркса непокоїть те, що лише п'ятеро з його п'ятнадцяти студентів дали відповіді. Оскільки вже п'ятниця, є нове завдання на наступний тиждень, він вирішує поглянути на статистичну інформацію, яку пропонує система управління курсом для відстеження успішності студентів. Він бачить, що з десяти студентів, які не дали відповідь на запитання, щонайменше восьмеро натиснули на (або навіть прочитали) коментар до цього заняття, деякі провели більше години на цій сторінці. Двоє взагалі на неї не заходили.

У першу чергу Хегельмаркса непокоять ті два студента, які навіть не глянули на завдання. Вони вже не вперше не виконують завдання вчасно. Хегельмаркс відправляє обом стриманого електронного листа в тоні попередження, запитуючи, чи не виникло в них будь-яких проблем, про які йому слід знати, і нагадуючи про те, що вони відстають.

Його також непокоїть тривалий час, упродовж якого студенти читали його коментар. Відповідно до його досвіду, він знає, що студенти часто тяжко сприймають деякі концепції «Політичної економії» Мілла. Він написав коментар і склав домашнє завдання в спробі роз'яснити тему, але тепер розуміє, що коментар написаний надто складно для розуміння. Він робить собі помітку, що наступного разу, коли він викладатиме курс, треба буде переписати коментар.

Поки Хегельмаркс ще онлайн, студент надсилає йому миттєве повідомлення, використовуючи функцію цієї програми управління курсом, і Хегельмаркс витрачає декілька хвилин, відповідаючи на запитання щодо наступного завдання. Запитання було поставлене в розділі «Питання й відповіді», очевидно, студент уже знає відповідь, але він вдячний отримати додаткове підтвердження від Хегельмаркса. Хегельмаркс може поставити режим «невидимий» для миттєвих повідомлень, але він зазвичай не приховує своєї присутності, оскільки вважає, що ті декілька студентів, які люблять зв'язуватися з ним таким чином, можуть потребувати цієї особистої уваги та підтвердження.

Останнє, що робить Хегельмаркс перед тим, як покинути сторінку, це коментує відповіді студентів, які він щойно прочитав й оцінив. Він не коментує кожен з них – це би зайняло надто багато часу – він складає підсумкове повідомлення, що торкається основних ідей, висловлених студентами, і публікує його на дискусійному форумі.

Вступ до фізики, «змішаний» курс

Наш другий викладач, Міріам Шарп, викладає вступ до фізики у великому державному університеті. Її курс, вступний до будь-якого іншого спеціалізованого курсу з фізики, є тим, що ми називаємо **змішаним**, тобто поєднує в собі онлайн і традиційні види діяльності.

Курс слухають вісімдесят студентів, Шарп має двох асистентів, що допомагають їй. Тричі на тиждень вона читає лекції студентам, використовуючи слайди PowerPoint, що проєктуються на екран на пояснення її слів. Оскільки вона використовує так багато слайдів, вона вирішила публікувати їх на веб-сайті курсу для того, щоб студенти мали змогу ознайомитися з ними.

Попри те, що деякі з її колег не схвалюють таку практику, кажучи, що це спонукатиме студентів не ходити на заняття, Шарп відповідає, що звільняючи студентів від нудного конспектування під час її лекцій, вона полегшує сприйняття й запам'ятовування матеріалу. Що більш важливо, публікуючи свої слайди на сайті, вона дає студентам можливість переглядати матеріал перед заняттям. Як результат, вона виявила, що питання, які студенти ставлять на занятті, й обговорення, які вони ініціюють, є більш доцільними й ожвавленими.

Шарп також використовує веб-сайт для дискусійних груп. Кожний асистент веде дискусійну групу з тридцяти студентів, Шарп працює з рештою тридцятьма сама. У цих віртуальних дискусійних групах студенти можуть публікувати свої запитання й отримувати відповіді на них від Шарп, асистентів або інших студентів. Шарп і її асистенти взяли за правило перевіряти **дискусійні форуми** щонайменше раз на день.

Шарп використовує веб-сайт для ще однієї важливої цілі: публікації зразків іспитів. Коли вона тільки почала користуватися сайтом, вона просто публікувала іспити у вигляді документів, які студенти можуть прочитати. Але після того, як її університет встановив нову систему управління курсом, вона отримала змогу публікувати зразки іспитів таким чином, що студенти могли проходити іспит онлайн та отримати і зворотній зв'язок, і оцінку. Вона побачила, що такий пробний іспит є досить популярним серед її студентів.

З часу першої спроби доповнити свої заняття матеріалами онлайн два роки тому вона перейшла від використання рудиментарного веб-сайту, який адміністрували її асистенти, до використання програмного забезпечення (ПЗ), що дозволяє їй легко завантажувати більшість матеріалів самостійно. Простота в використанні сучасного ПЗ підштовхнула Шарп до більш охочого пізнання того, що можна зробити онлайн. Тепер, коли всі її студенти мають доступ до мережі Інтернет, вона не переймається тим, що треба просити студентів виконувати певні завдання онлайн. Цього року вона почала вперше вимагати від студентів використовувати **вікі**-

Змішаний курс (також відомий як **гібридний**) Курс, який включає і традиційні, і онлайн компоненти. Визначення поняття змішаного курсу в кожному навчальному закладі різне. Наприклад, змішаний курс можна визначити як такий, у якому заняття «на місці» чергуються з онлайн видами діяльності, або може вживатися по відношенню до тих курсів, у яких обов'язковими є обидва компоненти (онлайн і традиційний), на відміну від тих, де онлайн елементи є суто факультативними. Компанія Sloan Consortium визначила змішаний або гібридний курс як такий, у якому 30-79 відсотків матеріалу читається онлайн

Вікі-програмне забезпечення дозволяє створення та редагування вмісту в форматі веб-сторінки, що не потребує навичок програмування й знання коду. Різноманітні вбудовані функції дозволяють налаштувати різні режими доступу та стежити за кожним редагуванням та змінами в часі. Онлайн-енциклопедія Wikipedia є яскравим прикладом формату вікі.

програмне забезпечення для складання звітів з групових проектів, радше ніж витратити цінний час для виконання цієї роботи на території університету. Використовуючи вікі-програми замість звичайної публікації проектів у дискусійному форумі, доктор Шарп отримує ще одну перевагу – вона має змогу простежити внесок кожного в груповий проект за допомогою функції відображення кожного редагування.

Онлайн викладання: основи

Тепер, коли ви вже маєте певне уявлення про те, що таке онлайн викладання і основні терміни й концепції, ви можете почати задумуватися над тим, як викладати власний курс онлайн. У наступних главах буде детально розглянуто багато конкретних аспектів цього завдання. Тут ми прокоментуємо деякі основні педагогічні міркування щодо викладання курсів, таких як курси двох вигаданих викладачів, Джима Хегельмаркса і Міріам Шарп.

Викладання курсу повністю в режимі онлайн

Мабуть, найскладніше – це планування нового курсу, який буде викладатися повністю в режимі онлайн, особливо якщо ви ніколи раніше не викладали онлайн. Розробка навчального плану, вправ і тестів, зважування критеріїв для оцінок – все це складається в низку незнайомих проблем.

Якщо подивитися уважніше, стає зрозумілим, що підхід до вирішення таких проблем подібний до того, який використовується «на місці». До викладання онлайн застосовується та ж сама стратегія викладання, що й в аудиторії: встановлення мети курсу, опис конкретних цілей, визначення і розробка необхідних завдань. Якщо ви переводите існуючий курс в режим онлайн, не потрібно міняти основний підхід.

У чому полягає відмінність онлайн курсу, так це в методиці і відкритті нових викладацьких і навчальних можливостей, що пропонує нове онлайн середовище. В аудиторії є фізична присутність: голос, мова тіла, інтонація, вирази обличчя, жести – все це допомагає вам спілкуватися зі студентами. В онлайн викладанні у вас немає всього цього, принаймні, переважно більшість часу. В аудиторії посмішка може слугувати потужним сигналом схвалення. В режимі онлайн ця можливість обмежується смішним маленьким **емотиконом** :) – символами, що схожі на людину, яка посміхається. В аудиторії викладач часто грає роль «мудреця на сцені». В режимі онлайн роль викладача зводиться більше до «мудреця на веб-сайті». Саме за допомогою письмового слова ви можете передати суть того, що хочете сказати. Але останнім часом з'являється все більше й більше можливостей додавати аудіо або відео, щоб зняти з себе цей текстовий тягар. Такі можливості існували й раніше і були описані в попередніх виданнях цієї книги, але все змінювалося так швидко, що тепер прості інструменти запису аудіо та відео сьогодні є більш розповсюдженими та дешевими (або й зовсім безкоштовними), ніж будь-коли. Окрім цього, значно більше студентів мають доступ до такого аудіо та відео спілкування, ніж раніше. Втім, для більшості читачів ці нетекстові методи комунікації та презентації все ще є вторинними поряд із повсюдними текстовими способами комунікації.

Той факт, що більшість викладання онлайн все ще відбувається з використанням письмового слова, змушує приділяти значну увагу стилю, манері та інтонації вираження на

Емотикон Текстовий або графічний символ, що використовується в спілкуванні онлайн для вираження емоцій, які б інакше були незрозумілими з самого лише тексту. Слово походить від англійського «emoticon»: «emotion» – емоція та «icon» – символ. Текстові емотикони утворюються за допомогою символів клавіатури – наприклад, смайлик :) – і в західній культурі зазвичай читаються зліва направо. Але можуть також читатися вертикально, як в азійській культурі (^_^).

папері. Позбавлений сарказму, здавалося б, зовсім безневинний жарт без супроводу усмішки або сміху може здатися холодним і ворожим студенту, який читає його з екрану. В онлайн тексти позбавлені будь-якого з традиційних способів позначення двозначних або іронічних висловлювань: підморгування, піднятої брови, знизування плечима і посмішки. Відтак, викладач, спілкуючись за допомоги письмового слова, повинен приділяти особливу увагу нюансам.

Більше того, в традиційній аудиторії ви завжди можете почути своїх студентів і побачити їх реакцію. В режимі онлайн, взаємодія зі студентами відбувається лише тоді, коли ви входите на свій сайт, у той час, як студенти можуть писати повідомлення в будь-який час доби. Такі обставини змінюють роль викладача, яку ви граєте, перетворюючи вас більше на помічника або модератора, а не на експерта, який випромінює знання. Справді, онлайн курси сильно залежать від участі студентів. Як викладачу вам потрібно трохи відійти в тінь з-під прожектора, щоб дати студентам змогу виявити більшу активність. Можливо, вам необхідно буде вступити лише тоді, коли потік спілкування надто далеко відійде від потрібної точки або коли вам необхідно буде підвести підсумок спілкування для переходу до іншої теми.

І навпаки, онлайн участь так само важлива для студента, як і для вас. Вся привабливість мережі Інтернет як засобу спілкування полягає в здатності миттєво спілкуватися з будь-ким у світі. І саме тому студенти віддають перевагу Інтернету перед традиційною аудиторією. Якщо при вході на сторінку курсу все, що вони можуть робити, це читати об'ємні тексти, які ви там опублікували, вони скоро знуються і перестануть відвідувати курс. А з огляду на пристрасть ваших студентів завантажувати фото і відео, водночас підтримуючи невпинний потік спілкування через текстові повідомлення, миттєві повідомлення або інші онлайн інструменти, у них вже прищеплений потяг до активної участі в світі онлайн.

І ви повинні мати це на увазі, розробляючи свій курс. Ви створюватимете завдання й вправи, які орієнтовані на взаємодію студентів і відходять від традиційної центральної ролі викладача в педагогічній грі.

Це не означає, що навчальний план онлайн повинен включати лише завдання, які повинні виконуватися онлайн: полювання на онлайн матеріали, наприклад, або посилання на безліч інших веб-сайтів. Фактично, такі завдання часто виявляються непродуктивними, вимагаючи від студентів перебувати надмірний час онлайн. Насправді, завдання, які ви даєте студентам не повинні, і не мають відрізнятися від тих, які би ви їм давали в аудиторії. Їм все ще потрібно ходити в бібліотеки для проведення ґрунтовного дослідження (за винятком, якщо в їх навчальних закладах існує база даних з повним текстом необхідних джерел онлайн), їм все ще потрібно досліджувати, аналізувати, спостерігати явища самотійно. Відрізняється лише те, як вони повідомляють вам про те, що вони вивчили, як вони спілкуються один з одним і як ви спілкуєтеся з ними. Успішний онлайн курс часто містить складні завдання, що викликають публічні обговорення, які ви модеруєте і скеруєте. В онлайн курсі також можна розумно поєднати надзвичайно багатий перелік ресурсів, доступних в мережі Інтернет.

Для таких викладачів, як Міріам Шарм, які викладають в аудиторії, але використовують Інтернет для покращення й підсилення своєї роботи, існує дещо інший набір критеріїв. Для таких викладачів Інтернет може бути місцем для публікації інформації перед заняттям, щоб ініціювати змістовне обговорення в аудиторії. Або, інформація в мережі Інтернет може допомогти ввести студентів у відповідний контекст

лекції, під час якої інформація потраплятиме в підготовлений ґрунт, а не сприйматиметься як монолог, що супроводжується несамовитим скреготом ручок у конспектах (або клацанням по клавіатурі, як це часто відбувається сьогодні).

Натомість, веб-сайт можна використовувати для роз'яснення чи більш детального розкриття питання, що обговорювалося на занятті. Студенти можуть розпочати груповий проект на занятті в аудиторії, продовжувати працювати над ним онлайн декілька тижнів, а тоді представити його знову в аудиторії, поєднуючи і чергуючи таким чином два способи навчання. Інтернет може стати місцем, де студенти можуть коментувати, критикувати або аналізувати матеріал невимушено й обмірковано замість палких суперечок з іншими студентами під час обговорень віч-на-віч. Інтернет – це безпечне середовище для студентів, які би зазвичай не вступили в розмову, які є боязкими або соромляться взяти участь в обговореннях з тими, хто голосніший, агресивніший або більш домінуючий. У цьому сенсі, використовуючи Інтернет як засіб комунікації, можна часто отримати більш обмірковані та змістовні дискусії, ніж в аудиторії.

У наступних главах ми опишемо ці варіанти більш детально. Наша думка однозначна:

Важливо! Немає потреби розпочинати викладання онлайн з нуля. Ви можете використовувати те, що вже знаєте, і доповнити ці знання новими інструментами й методами з онлайн середовища.

Як щодо допоміжного персоналу й навчання?

Ви можете думати, що опанування нового програмного забезпечення і технологій – це завдання когось іншого: наприклад, комп'ютерщиків або методистів, або аспірантів-асистентів викладачів. У багатьох навчальних закладах немає ані експертних, ані фінансових можливостей забезпечити кожного викладача необхідною йому допомогою.

Більшість часу персонал з комп'ютерної підтримки займається проблемами інфраструктури, мереж, серверів. Коли вони допомагають окремому викладачу, то зазвичай відповідають на запитання щодо програмного забезпечення або обладнання: «В мене не друкується літера «к» на клавіатурі»; «Я не можу завантажити відео». Асистенти викладачів, у свою чергу, зовсім не обов'язково мають досконаліші навички, ніж викладачі, і зазвичай цілком зрозуміло переймаються отриманням наукового ступеню. Методистів і технологів часто наймають спеціально в допомогу викладачам, але їх зазвичай не настільки багато, щоб задовольнити всі потреби викладачів.

Багато викладачів, які ледве-ледве набули навичок роботи з комп'ютером та в мережі Інтернет, можуть навіть злякатися, з якою легкістю і як часто їх студенти спілкуються за допомогою смс-повідомлень, соціальних мереж, як-от Facebook, створюють і завантажують відео на YouTube, та й узагалі почуваються зручно в середовищі, де технології пронизують значну частину їх повсякденного життя. Деякі викладачі відчайдушно намагаються йти в ногу з постійно зростаючою кількістю доступних технологічних інструментів, у той час, як інші переживають, щоб не виглядати по-дурному перед студентами через надто поверхневе застосування цих інструментів. (Чи хочуть ваші студенти навіть «подружитися» з вами на Facebook?)

Онлайн програми все більше й більше пропонують постійну допомогу викладачам. Але навіть у таких програмах існує обмеження того, скільки уваги й допомоги пропонується кожному викладачеві, особливо з огляду на зростання кількості онлайн

курсів. Звісно, викладачі, які не знаходяться на території університету, мають навіть менше ресурсів для вирішення проблем.

Хоча й більшою, ніж у перші роки онлайн викладання, але все ще недостатньою є наявність надійних і ефективних програм навчання для онлайн викладачів. Можна підібрати щось із різноманіття семінарів, коротких презентацій, онлайн матеріалів для самостійного вивчення в індивідуальному темпі. Але є ще багато викладачів, які повинні вдосконалити й сам курс. Часто це означає те, що перший онлайн курс повний помилок, промахів, прорахунків, так, як це могло бути з вашим першим аудиторним курсом.

Навіть тих, хто записується на офіційний курс навчання, результати можуть розчарувати. Деякі відчувають особисту неприязнь до людини, яка проводить навчання, інших може навчати технічний персонал із невеликим власним досвідом. Деякі ставляться до теми як до явища, яке необхідно досліджувати, а не як до нової низки навичок, які необхідно опанувати і застосовувати. Що ще гірше, навчання часто проводиться в традиційному класі або аудиторії, що позбавляє викладачів досвіду онлайн навчання або онлайн навчання в реальних умовах викладання, тобто наодинці, зі своїм комп'ютером.

Але все не так безнадійно. Навіть якщо ваш навчальний заклад не пропонує багато можливостей підготовки до онлайн викладання, існують надійні програми навчання, про декілька з яких згадується в Главі 14. Ми також поговоримо з вами про те, як спілкуватися з іншими онлайн викладачами для отримання допомоги та з питань навчання. Окрім цього, кількість технічних ноу-хау, необхідних вам для початку, значно менша, ніж ви могли собі уявити. Новачки в онлайн викладанні схильні перебільшувати вимоги до комп'ютерних та загальних технічних навичок. Давайте більш детально зупинимося на цьому.

Чи обов'язково бути комп'ютерним експертом?

Викладачі часто цікавляться, які кваліфікації – а особливо, який рівень технічних комп'ютерних навичок – необхідний для викладання онлайн. Чи потрібно бути знавцем комп'ютерів або досвідченим користувачем?

Що стосується технічних комп'ютерних навичок, викладачеві для початку потрібно небагато. Дуже поверхневих знань комп'ютера та Інтернету буде більше, ніж достатньо. Тобто, це означає знати, як:

1. Створювати папки і директорії на жорсткому диску.
2. Правильно користуватися текстовими редакторами (наприклад, вирізати, копіювати, вставляти; зменшувати і збільшувати вікна; зберігати файли).
3. Працювати з електронною поштою, включаючи додатки.
4. Користуватися **браузером**, таким як Internet Explorer або Firefox для роботи в Інтернеті.
5. **Завантажувати**, тобто переносити файл з комп'ютерної мережі вашого навчального закладу або Інтернету і зберігати його на власному комп'ютері.

Якщо вам бракує деяких із цих навичок, ви можете отримати їх у вашому навчальному закладі або на онлайн семінарі. Щойно ви почуватиметеся вільно з цими базовими навичками, вам необхідно буде розвивати їх і використовувати в роботі. З появою зрозумілого користувачу програмного забезпечення, що управляється за

допомогою меню, викладачам стало значно простіше вчитися викладати онлайн. Наприклад, викладачам більше не потрібно вчити мову програмування HTML, щоб форматувати текст, який вони публікують, тому що з появою режиму **WYSIWYG** («**what you see is what you get**» - «**що бачиш, те й маєш**») редактори з принципом дії, подібним до звичного текстового редактору, вже вбудовані в програми, які викладачі використовують для викладання онлайн.

Викладачі всіх рангів, які з ентузіазмом сприймають можливості, що пропонуються онлайн викладанням, і які бажають інвестувати трохи часу в опанування нових технологій і методів з метою особистого і професійного розвитку – є гарними кандидатами на викладання онлайн.

Звідси постає питання, яке дуже часто ставлять: який тип людей стає кращими онлайн викладачами? Як не дивно, це люди, які «орієнтовані на людей». І хоча такі люди можуть на початку з острахом ставитися до викладання онлайн, їх бажання достукатися до студентів, їх співпереживання й інтерес до інших, прагнення подолати комунікаційний розрив означає, що вони мають схильність і мотивацію стати кращими з кращих онлайн викладачів.

Важливо! «Технарі» не завжди стають кращими онлайн викладачами. На першому місці завжди має бути інтерес до викладання, технології – це другорядне.

Що вам дає онлайн викладання?

Окрім доказів значної гнучкості та доступності онлайн викладання, багатого й різноманітного світу доступних ресурсів і того факту, що студенти виявляють все більшу потребу в онлайн викладанні, чи є ще якісь аргументи, які ми можемо навести тим із вас, хто читає цю книгу через силу, неперекоаний в доцільності викладання онлайн? Хоча онлайн викладання ставить перед викладачем багато проблем, існує значно більше переваг від такого досвіду. Давайте окреслимо дві основні переваги, на які ви могли не звернути уваги.

Підвищення усвідомленості викладання

Перевагою процесу викладання онлайн, яку найчастіше називали викладачі, є те, що цей процес робить їх кращими викладачами – не лише в режимі онлайн, а й під час аудиторних занять.

Небагатьох із нас в університетах навчали методики викладання. Ми вчимося переважно з досвіду (в аудиторії), від більш досвідчених колег (якщо пощастить) або працюючи асистентами викладачів.

Викладання онлайн підвищує нашу усвідомленість того, що ж ми фактично робимо в аудиторії. Взаємодія між студентами і нами – яка часто триває дуже недовго в аудиторії – фіксується онлайн, доступна для перегляду й осмислення. Ми також маємо нагоду спостерігати й оцінювати те, як наші студенти відповідають на наші завдання, та бачити зростання розуміння або нерозуміння по мірі того, як вони реагують на заняття та види діяльності, які ми включаємо в їх навчання.

Таке підвищене усвідомлення може бути як очевидним, так і прихованим. Ми помічаємо, що процес розробки методики стає більш усвідомленим і цілеспрямованим заняттям. Іноді це змушує нас вносити зміни то того, що ми робимо, або пробувати нові підходи не лише під час онлайн курсів, але й в аудиторіях.

Переглядаючи свої методи викладання, ви можете помітити, що миттєві й універсальні засоби комунікації, які пропонує мережа Інтернет, стимулюють деякі нові творчі підходи. Ізабель де Карвальо, яка викладає машинобудування в Інституті машинобудування в Лісабоні, Португалія, почала використовувати онлайн аудиторію на додачу до традиційних занять, і незчулася, як і сама почала впроваджувати абсолютно нові типи навчальних видів діяльності, беручи все найкраще від поєднання аудиторних і онлайн занять. Вона з подивом відзначала, як блискуче студенти справлялися – «дійсно цікавим відкриттям стало те, що коли я прошу студентів виконати досить складну роботу, вони більш охоче долучаються до навчання, і їм це навіть подобається!»

Коли ви викладаєте онлайн, ви також можете пережити цей щасливий момент, коли можливості засобу навчання і цілі вашого курсу несподівано співпадають. Хапайтеся за цей момент і користуйтеся ним для пожвавлення й збагачення процесу навчання!

Нові зв'язки з ширшим світом

Серед багатьох викладачів існує страх того, що онлайн взаємодія між людьми є неминуче штучною і що таке навчальне середовище призводить до більшого відчуження між студентами і викладачами та менш змістовної комунікації між колегами.

Онлайн спілкування – не те саме, що й особисте, але воно теж може бути ефективним і задовільним. Воно відкриває перед нами нові можливості спілкування і навіть пізнання людей, з якими би ми за інших обставин ніколи не познайомилися чи то через те, що вони живуть дуже далеко від нас, чи тому, що їх розпорядок не дозволяє їм відвідувати наші заняття.

Ризикуючи набути слави еретиків, ми все ж насмілимося стверджувати, що онлайн знайомство – іноді найкращий варіант знайомства зі студентом або колегою. Як то кажуть: «В Інтернеті ніхто не знає, що ти – пес», так само, як і не знає, чи вам менше двадцяти одного, чи за шістдесят п'ять. Коли один із авторів цієї книги, С'юзан Ко, зустрілася з Гердою Ледерер онлайн, вона сформувала в уяві образ тридцятирічної жінки зі свіжим і відкритим поглядом на життя, повної творчих ідей і сповненої ентузіазму використовувати нові засоби викладання. С'юзан зробила висновок з їх тривалого онлайн спілкування, що Герда завжди тримає себе в курсі новинок у своїй професійній галузі, а також розширює свої знання з питань культури та освіти загалом. С'юзан і Герда досить добре пізнали одна одну онлайн, і зрештою, коли Герда приїхала в Лос-Анджелес, вони вирішили зустрітися особисто. С'юзан була здивована, коли дізналася, що Герді було за сімдесят. І хоча С'юзан не мала жодних упереджень відносно старших людей, вона мусила визнати, що познайомитися з *ідеями* Герди перед, власне, знайомством із самою людиною було найкращим способом знайомства.

Багато викладачів, у тому числі й автори цієї книги, організують онлайн конференції для зустрічі зі студентами. Онлайн студенти також створюють мережі між собою, ведуть переписку, а деякі навіть особисто зустрічаються. Фактично, тривале спілкування один з одним онлайн, спостереження за спілкуванням людини з іншими, спільна робота над проектом може закласти підвалини міцної дружби.

Можна також налагодити нові зв'язки з віддаленими колегами. Викладач, який проживає в штаті Міссурі може викладати в університеті, що знаходиться в Нью-Йорку, а професор, який виїхав зі штату Каліфорнія, може продовжувати викладати в коледжі з Франції. Таким чином, викладачі часто можуть підтримувати контакти з колишніми колегами, переїхавши далеко від місця знаходження університету.

З появою онлайн викладання стали можливими міжкультурні та міжнародні зв'язки, без жодних витрат та складної організації переїзду, дозволяючи студентам з різних країн обмінюватися ідеями і працювати спільно над проектами і темами, що цікавлять обидві сторони.

Для тих, хто викладає гібридні курси, однією очевидною перевагою є те, що більша кількість студентів матиме змогу висловитися. Викладач може вважати, що йому дуже пощастило, якщо під час аудиторного заняття з п'ятдесяти студентів декілька буде брати активну участь в обговоренні. Багатьом бракує сміливості висловитися під час заняття, в той час, які інші можуть дрімати або з нудьги переписуватися з друзями через мобільні телефони під час заняття. Дуже імовірно, що в режимі онлайн, особливо якщо ви поставили вимогу обов'язкової участі, ви «почуєте» майже всіх своїх студентів. Може виявитися, що отой сором'язливий студент із задньої парти є найбалакучішим або навіть найкрасномовнішим учасником вашого дискусійного **форуму** онлайн.

У наступній главі ми почнемо готувати вас до онлайн викладання, пояснюючи, як досліджувати інституційні ресурси вашого навчального закладу та отримувати практичну вигоду з того, що маєте.

2. Вивчення середовища: Перегляд ресурсів вашої установи

У першій главі Ви дізналися, як функціонує/працює онлайн навчання. Тепер Ви вже готові розпочати планувати ваш он-лайнний курс.

Але ж з чого почати?

Першим кроком може бути вивчення середовища, в якому ви плануєте працювати – тобто, подивитися на технологічне та адміністративне середовище вашої установи з тим, щоб побачити, що можливо і бажано зробити. Інструменти, які використовує ваша установа, внутрішні інструкції та положення, що сприятимуть чи заважатимуть вам, а також та підтримка, яку ви можете отримати від установи, значно впливають на ті рішення, які ви мусите прийняти. Коли ви вже почнете планувати свій курс, ви вже повинні точно знати, чи те, що ви омріяли, реально можна здійснити.

Інститути та інші установи, в решті решт, не існують у вакуумі. Вони мають адміністраторів, керівників відділів/факультетів, персонал, що обслуговує комп'ютерну техніку, тощо. Всі вони мають свій бюджет, план роботи, конкурують між собою. Певні кошти були інвестовані (або заплановано інвестувати) в комп'ютерне обладнання, операційні системи, програмні платформи, комп'ютерні лабораторії, обслуговування та підтримку, навчання викладачів/інструкторів. Всі ці фактори, тим чи іншим чином, можуть впливати на те, яким буде запланований вами навчальний курс.

Звичайно, від вас не очікується знати все про ці фактори. Від вас не вимагається навколішках відслідковувати, куди на вулиці ведуть комунікаційні кабелі від вашої будівлі або стати фахівцем з комп'ютерних програм. Ми пропонуємо вам заздалегідь озброїтися хоча б трохи практичними знаннями.

Це не таке вже й важке завдання. Якщо ви працюєте у вашій установі певний час, ви вже маєте багато інформації. Додаткову інформацію ви завжди можете отримати, відвідавши веб-сайт вашої установи, або домовившись про неформальну зустріч із керівником відділу, адміністратором або фахівцем з комп'ютерних технологій. Можливо ваша установа вже має окремий відділ, що допомагає викладачам дізнатися більше про

дистанційне навчання, або, принаймні, відділ який проводить навчання з технічних питань комп'ютерних програм, використання яких було затверджено вашою установою. Якщо ви сформулюєте правильні питання і заздалегідь будете знати, що вам потрібно, ви зможете отримати необхідну вам інформацію.

Уявіть, що ви новий менеджер, який вперше зайшов у приміщення сучасного виробничого комбінату. Щоб ознайомитися з його роботою ви обходите все приміщення і вивчаєте його. Ви помічаєте, яке обладнання використовується, звертаєте увагу на такі фактори, як термін експлуатації обладнання, його надійність, чи піддавалося воно ремонту. Ви також звертаєте увагу на те, який запроваджений порядок роботи, які процедури є найбільш успішними. Ви помічаєте, чи керівник підрозділу та працівники працюють з ентузіазмом і налаштовані на дружні стосунки, чи їхні похмурі обличчя свідчать про глибоко укорінену ворожість, на яку вам би не хотілося наразитися. Яка частина робіт виконується самим підприємством, а яка підрядниками? Чи має підприємство високотехнологічне обладнання, якщо так, то чи навчені менеджери та працівники ефективно використовувати ці високі технології? Насамкінець, наскільки гарним є кінцевий продукт? Чи враховуються відгуки користувачів для удосконалення продукту?

Далі ця глава допоможе вам перекласти метафору цього ознайомчого туру на мову конкретних питань, на які треба знайти відповіді, та шляхи їх тлумачення.

Питання стосовно ресурсів вашої установи

Наступні розділи формують деякі корисні питання, на кшталт тих, які виникли у менеджера під час екскурсії на виробництві.

Що ми вже маємо?

Це найбільш важливе питання. На практиці ви розіб'єте його на низку підпитань, таких як:

- Чи ваша установа вже проводить дистанційне навчання (повністю в режимі онлайн чи у змішаному форматі?)
- Якщо так, то які саме курси?
- Хто викладає ці курси?
- Які програмні платформи або засоби вони використовують?
- Хто розробляє ці курси?
- Скільки часу пішло на розробку цих курсів?
- Чи існує певна методологія для тих, хто бажає викладати онлайн чи змішаний курс?
- Чи існують якісь обмеження стосовно того, яка частина курсу повинна бути доступна в режимі онлайн, і чи можна використовувати асинхронні засоби та синхронні?
- Чи проводяться заняття, тренінги для тих, хто хоче викладати в режимі онлайн? Якщо так, хто проводить такі заняття – відділ професійного розвитку викладачів, академічний відділ, відділ академічних технологій, методичний відділ?

■ Чи проводиться інструктаж для студентів, що планують навчатися онлайн, та для технічних працівників, які обслуговують процес?

Як тільки ви отримаєте інформацію про ті онлайн курси, які вже викладаються у вашій установі, докладіть зусиль, щоб зустрітися і детально поговорити із викладачами. Розкажіть їм, що ви збираєтесь робити і отримайте від них зворотній зв'язок. Дізнайтеся більше про їхній досвід викладання онлайн. Спитайте про можливі помилки, яких вам треба уникнути. Поспілкуйтеся з вашим керівником/адміністратором або іншими відповідними особами, і з'ясуйте, які ще правила та процедури ви повинні врахувати.

Інформація, отримана у такий спосіб, є найбільш важливою. Тому що ви не тільки дізнаєтесь з перших вуст, яка існує ситуація, але й отримаєте, якщо повезе, кілька стратегічних союзників серед піонерів цієї справи у вашій установі або наставника.

Які існують у вашій установі програмне забезпечення, обладнання, операційна система, що їх ви можете використати для викладання онлайн?

Легше всього працювати з тими програмами, які вже існують у вашій установі. У такому випадку ймовірно ви будете мати джерела технічної підтримки, і скоріше всього не змусите своїх студентів використовувати програми, до яких їм буде складно отримати доступ. Деякі установи мають на вибір викладачів кілька систем управління навчальним курсом, інші – схильні пропонувати викладачам додаткові інструменти та програми.

У вашому закладі чи на факультеті студенти і викладачі використовують тільки ПК чи також Мак? Яку операційну систему – Windows, Mac OS X, Linux чи іншу? Знайти відповіді на ці питання пропонується тим ентузіастам, які можливо хочуть використовувати програмні продукти, які не існують у вашій установі або не підтримуються нею. Комп'ютерна програма розрахована на певну операційну систему. Тому вебсервер, який ви будете використовувати для вебсайту вашого навчального курсу, повинен бути сумісним з операційною системою. А якщо ваша установа починає використовувати різноманітні програми повністю за допомогою браузера чи через Інтернет, ця так звана тенденція «хмарного середовища» (cloud computing) може означати, що у вас буде менше проблем з обладнанням.

Яка мережа встановлена у вашому закладі та характеристики студентів-користувачів

Немає значення які програми, яке обладнання чи операційна система встановлена у вашому закладі, якщо немає руху інформації. «Мережа», що є таким же туманним терміном як і «синдикат», складається з усякої всячини, яку змогла придбати ваша установа: телефону, технології Ethernet, коаксіальних та опто-волоконних кабелів, які концентратором та роутерами з'єднуються із «хребтом» всього закладу і закінчуються «воротами» (gateway), що відкриваються у великий зовнішній світ, в якому живете ви та ваші студенти. Ця «збірка» різних пристроїв якраз і визначає, наскільки швидко та ефективно ви і ваші студенти можуть спілкуватися один з одним. Часто всі ці пристрої разом називаються одним терміном «конвеєр» (pipeline) – ще один загадковий термін, який приховує значно більше ніж розкриває.

Вивчаючи весь цей конвеєр, за допомогою якого ви будете працювати, зверніть увагу на окремі функції та перешкоди. Тип навчального курсу, що ви плануєте, та вправи, які ви визначите, повинні враховувати ці умови. Уявіть, наприклад, ваш учбовий заклад на

своїй території має адекватну, достатню мережу з швидкісним Інтернетом, що дозволяє вам пошук інформації, і в лічені хвилини дістатися потрібної програми. Але, якщо значна кількість ваших студентів мешкають в сільській місцевості і обмежені доступом дозвону (тоді коли знаходяться поза територією навчального закладу), навряд чи ви захочете розробити такі вправи курсу, які вимагатимуть розширеного пошуку інформації та матеріалів в режимі он-лайн. Перебування весь час в режимі он-лайн може в такому випадку дратувати та дорого коштувати студентам, які підключаються до Інтернету із своїх домівок за допомогою відносно повільного модему. Ви мабуть також не будете планувати синхронні чати або додавати відео ресурси, якщо ви знаєте що зв'язок не дуже добрий. Гурт ваших студентів може також включати військових або інших працівників, робота з комп'ютером яких обмежена системою захисту (firewalls), що ускладнює для них використання будь-яких програм, які треба завантажувати на свої комп'ютери. Як правило, відділ комп'ютерної підтримки має інформацію про те, яким чином студенти підключаються до серверів навчального закладу і ця інформація є дуже важливою для планування вашого навчального курсу.

Але з іншого боку, якщо на території навчального закладу є відповідні комп'ютерні лабораторії чи можливість використовувати ноутбуки, до яких студенти, що в певний час знаходяться на території закладу, мають доступ і можуть пройти змішаний навчальний курс, у вас є можливість використати більш складні ресурси та комп'ютерні програми, спланувавши і попередивши студентів заздалегідь про можливість використання ресурсів вашого закладу.

Ви повинні також визначити для себе, де ви буде працювати більшість часу. Якщо ви в основному працюватимете вдома, вам можливо треба придбати необмежений швидкісний Інтернет у місцевого приватного Інтернет провайдера. Якщо ви очікуєте, що певну частину занять ви проводитиме поза звичним середовищем (наприклад в дорозі), забезпечте, щоб у вас був доступ до Інтернету під час подорожей. Заздалегідь перевірте, чи є в готелі wi-fi або інший швидкісний зв'язок для вашого ноутбуку, або чи є в готелі бізнес центр, де за розумною ціною можна користуватися Інтернетом. Або перегляньте онлайніві путівники і подивіться, чи є в тому місті, куди ви їдете, Інтернет кафе або інші заклади із доступом до Інтернету. Ті, хто подорожує, інтенсивно обговорюють такі заклади на форумах, пропонуючи гарні поради щодо підключення до Інтернету в чужій країні або незнайомому місті. Насамкінець, можна скористатися смартфоном, тобто телефоном, який має доступ до Інтернету, електронною поштою чи веб-сайтом вашого навчального закладу для підтримки зв'язку з класом під час коротких подорожей.

Яку комп'ютерну підтримку надає ваша установа?

Комп'ютерна підтримка може бути різною. Деякі навчальні заклади мають штат комп'ютерних фахівців, які надають тільки підтримку мережі, і не мають часу допомагати викладачам. Інші заклади наймають добросовісних але не зовсім досвідчених адміністраторів, які не мають уяви про те, які можливості надає освітній вебсайт. Найкращі вузи мають працівників, які знають свою справу і можуть свої знання передати викладачам.

Тому познайомтеся з комп'ютерними фахівцями вашого закладу або інструкторами з технологічних питань і поставте їм потрібні запитання. Чи зможе цей фахівець допомогти вам в лабораторії, чи зможе він прийти до вашого кабінету показати, як покращити якість сканованої графіки в програмі Фотошоп? Чи зможуть вони записати на відео вашу лекцію і розмістити її в Інтернеті? Можливо вже існують інтенсивні навчальні

онлайніві програми або семінари, якими ви можете скористатися і отримати певні навички?

Чи ваші студенти зможуть отримувати допомогу та консультації тільки протягом робочого дня чи всі 24 години сім днів на тиждень через службу технічної підтримки? Можливо вам та вашим студентам доведеться впоратися з проблемами самотужки?

Відповіді на ці питання допоможуть вам визначити, наскільки складною та вимогливою може бути ваша робота в режимі онлайн та які методи і програми найкраще підходять для вашої мети. Більше всього уникайте створення такої ситуації, яка змусить вас бути єдиним джерелом технічної допомоги і підтримки для ваших студентів. Хоча саме так і було в більшості випадків на початку ери викладання онлайн, ситуація не може бути сприятливою, коли викладач витрачає більшу частину свого часу не на навчальний процес, а на інші речі.

Які види навчання та підтримки для викладачів вже існують?

Освоєння викладання онлайн є постійно триваючим процесом, який включає не тільки отримання нових навичок, але й цикл перевірки, роздумів та постійного оновлення свого онлайнного курсу. Знайшовши те, що вже існує у вашому закладі стосовно навчання та технічної підтримки, а також методичних і педагогічних підходів до навчання онлайн, ви можете розробити план впровадження ваших задумів. Як вже зазначалося в главі 1, деякі заклади мають суміш різних ресурсів на території закладу, якими викладачі можуть скористатися. Інші установи мають ефективні методики освоєння знань та досвіду з викладання онлайн і технічних фахівців, які надають допомогу викладачам протягом всього процесу підготовки та проведення навчального курсу.

За підтримкою можна звернутися до відділу професійного розвитку викладачів або академічних технологій, відділу викладання та навчання в режимі онлайн, або методичного відділу. Інформація може бути розкидана по кільком різних відділах закладу, або установа може мати централізовану систему ресурсів спеціально для підготовки викладачів різних закладів з викладання онлайн. Нарешті, можливо, ваш заклад може надати фінансування на ваше навчання за межами вашої установи.

Різні ресурси та рівень готовності: три типові сценарії

Тепер, коли ви вже зробили огляд ресурсів вашої установи ви повинні мати доволі гарне уявлення про те, що установа може запропонувати вам. Звичайно, ситуації можуть бути дуже різними, але ймовірніше всього ваша установа належить до однієї із трьох широких категорій готовності до викладання та навчання в режимі онлайн: низька, середня та висока. Наше визначення цих категорій з роками змінилося. Але треба пам'ятати що сьогодні викладачі в сільській місцевості та в країнах, що розвиваються, можуть знаходитися в становищі в якому десять років тому були ті, хто сьогодні мають досконалі умови.

Сценарій низького рівня готовності закладу

Інститут або факультет, що належить до категорії низького рівня готовності, має дуже мало або зовсім не має досвіду проведення навчання онлайн. На веб-сайті цього закладу ви знайдете адміністративну інформацію, але майже більше нічого. Інфраструктура мінімальна, і якщо деканати та кафедри можуть бути підключені до

Інтернету лініями швидкісного зв'язку, то коли питаєте у студентів, чи достатньо вони мають комп'ютерів в аудиторіях, вони піднімають очі до неба.

Ви можете навіть дізнатися, що кілька відважних викладачів знайшли спосіб викладати деякі із своїх курсів онлайн, частіше всього домовившись із місцевим провайдером про розміщення своєї веб-сторінки. Але ці першопрохідці очевидно здійснили цей подвиг самотужки. Вам говорять про те, що в установі ніхто не має достатньо навичок, бажання чи терпіння, щоб надати достатню технічну підтримку.

Або, якщо ваш заклад знаходиться трохи вище за шкалою готовності, то ваш університет може дійсно мати веб-сайти навчальних курсів різного ступеню якості. Деякі з них майже не містять нічого, крім вордівського плану навчальної програми курсу, в той час як інші насичені складною графікою та посиланнями на інші сайти. Поговоривши з деякими викладачами та технічними комп'ютерними фахівцями, ви дізнаєтесь, що веб-майстри існуючих сайтів курсів – це студенти-інтерни, помічники викладачів, та викладачі-волонтери, в основному самоучки. Тому всі вони застосовують різні підходи і мають різні навички. Це і пояснює той різнобій, яки ви бачите на веб-сайтах. У більшості випадків викладачі самі роблять дизайн веб-сайту. Більше того, для того, щоб створити свій курс, ці викладачі змушені були придбати власне комп'ютерне обладнання, сканери та програмне забезпечення. Технічну підтримку і викладачі і студенти можуть отримувати тільки в робочі години. У бібліотеці студентам пропонується курс із пошуку інформації в Інтернеті. Вони також можуть скористатися навчальними програмами з розвитку комп'ютерних навичок.

Підтримка в стінах закладу неформальна, але колегіально товариська. Викладачі-піонери з ентузіазмом діляться досвідом та надають поради своїм колегам. Особа відповідальна за професійний розвиток викладачів готова допомогти, але не дуже добре знайома з методикою викладання онлайн.

Сценарій середнього ступеню готовності закладу

В інституті або на факультеті, що належить до категорії середнього рівня готовності, веб-сайт ймовірно має посилання на окремі онлайн-курси. Більшість навчальних курсів, які викладаються в аудиторії, мають свої веб-сайти, а курси, які доповнюються веб-матеріалами та дійсно змішані курси можуть також використовувати комп'ютерну програму управління курсом. Часто густо з переліку курсів не можна зрозуміти, які з них є дійсно змішаними, тобто такими, що вимагають працювати в режимі онлайн, через те що навчальні заклади ще не розмежовують заняття з додатковими веб-матеріалами від тих, що мають дійсно статус змішаного курсу. Іще навчальний заклад робить наголос на аудиторних заняттях, і немає певності щодо пропагування онлайн-навчання. Більшість повністю онлайн-курсів пропонуються в рамках факультету підвищення кваліфікації.

Навчальний заклад має дві системи програмного забезпечення з управління навчальними курсами через те, що в закладі немає консенсусу щодо того, яка із систем є найкращою. Можливо це застарілі версії програми, але комп'ютерщики та викладачі знайомі з цими системами і це означає, що заклад має і формальну і неформальну мережу підтримки. А, можливо, ваш заклад уклав контракт з

Блог – скорочено від «web log» (журнал або щоденник в Інтернеті). Це веб-сайт, де людина (як правило одна, але може бути й більше) розміщує коментарі і дозволяє іншим відповісти. Блог, як правило, містить інформацію у зворотному хронологічному порядку і уявляє собою низку записів, які нагадують записи у журналі. Створення блогу не вимагає знання HTML, а програма для блогу пропонує низку шаблонів, які можна використати, щоб самому не розробляти дизайн сайту. Відвідувачі сайту можуть підписатися на блог і отримувати електронною поштою повідомлення про появу нових записів в журналі. Більшість блогів є публічними сайтами, які слугують засобом висловлення своєї думки або розміщення останніх новин з даної теми. Блоги можуть бути відкритими або з обмеженим доступом, тобто доступні тільки студентам певного курсу/класу.

провайдером прикладних послуг, приватним підприємством, створеним для хостингу на власних серверах найсучасніших програм управління курсом та надання технічної підтримки.

На веб-сайті закладу є навчальні інструменти (tutorials), які дозволяють опанувати різні програми у зручному для користувача темпі, та орієнтуючі програми, які містять інструкції та поради щодо використання програми управління курсами. Працівники технічної підтримки об'єднали зусилля з працівниками відділу професійного розвитку викладачів та з самими викладачами, які виявили бажання поділитися досвідом, і проводять кілька семінарів кожного семестру з деяких аспектів використання Інтернету, основ програми управління курсом, створення веб-сайту або **блогу**, та інших пов'язаних з цим тем. Існує також невеличка методична медіа лабораторія, викладачі можуть заздалегідь домовитися про використання її обладнання або про отримання індивідуальної консультації. Окрім двох існуючих у закладі систем управління курсом викладачі можуть взяти до застосування окремі інструменти (допоміжні програми), що доповнюють їхній веб-сайт, замість використання системи управління курсом. Деякі з цих допоміжних програм підтримуються навчальним закладом, на інші, що знаходяться в Інтернеті, можна просто зайти через посилання з веб-сайту, на вибір викладача. Деякі викладачі експериментують з новими програмами **Web 2.0**, які є безплатно доступні в Інтернеті, вибираючи ті, програми, які дозволяють студентам краще співпрацювати.

Web 2.0 - це програми та сайти, що дозволяють легко спілкуватися та створювати зміст (починаючи від тексту до мультимедійних засобів) в Інтернеті і не вимагають від користувачів особливих технічних навичок. Структура та функції цих програм та сайтів сприяють спільній роботі користувачів та обміну інформацією. Більшістю з них можна користуватися безплатно. Приклади найбільш відомих програм та сайтів Web 2.0 включають такі блоги, як wikis, YouTube, а також соціальні мережі на кшталт Facebook.

Загалом в установі є багато творчих експериментів, але в тому, що пропонує заклад, немає послідовності. Навчальний заклад має кілька гарно обладнаних комп'ютерних лабораторій. Викладачі можуть легко під'єднатися до Інтернету із своїх «розумних» (надсучасних) аудиторій. Хол та бібліотека закладу мають wi-fi для студентів з ноутбуками. Зв'язок із світом за межами мережі закладу став більш надійним після того, як установа здійснила низку заходів для забезпечення реєстрації, доступу до бази даних бібліотеки та інших послуг в режимі онлайн. Студенти, які намагаються з домівок під'єднатися до веб-сайту курсу все менше стикаються з тим, що зв'язок уповільнюється в певний час, коли багато студентів одночасно намагаються під'єднатися до мережі. Більшість студентів можуть без проблем із своїх домівок під'єднатися до веб-сайтів третьої сторони. Нарешті, всі ваші студенти мають в тій чи іншій мірі швидкісний та надійний доступ до Інтернету поза межами закладу, але все ще залишаються студенти, які мають тільки систему додзвону до Інтернету, і які змушені користуватися публічними бібліотеками або ресурсами закладу, щоб мати кращий зв'язок.

Сценарій, в якому заклад має високий рівень готовності

Установа з високим рівнем готовності встановила повномасштабну систему управління курсом, придбала ліцензії на програму управління курсом, таку як Blackboard або Moodle і встановила це програмне забезпечення на своєму веб-сервері. Тому більшість онлайн-курсів має єдиний інтерфейс з користувачами.

І студенти і викладачі отримують технічну підтримку круглодобово сім днів на тиждень, яка надається або самим навчальним закладом або спільно з провайдером-підрядником. Бібліотечні послуги (включно з повнотекстними ресурсами), навчання, консультації та інші послуги студентам доступні в режимі онлайн.

Адміністрація закладу, бажаючи пропагувати онлайнві курси, виграє гранти та отримує внески/пожертвування від колишніх випускників, щоб фінансувати будівництво лабораторій та встановлення бездротових мереж на території закладу. Онлайнвий каталог зазначає, які курси є викладаються в режимі онлайн, в той час, як всі аудиторні курси доповнюються змістовними веб-сайтами курсу або використовують програму управління курсом. На додаток до основної системи управління курсом, що використовується для занять, викладачів спонукають вивчати та експериментувати із новими програмними інструментами. На періодичній основі пропонуються семінари як для студентів, так і для викладачів, щоб допомогти освоїти навички роботи із комп'ютером та познайомити із новими програмами. Відділ професійного розвитку викладачів у співпраці з відділом академічних технологій підготував базовий навчальний курс для викладачів, зацікавлених викладати онлайн. Крім того викладачам пропонується гарна стипендія, щоб заохотити їх взяти участь в цій справі. А можливо, навіть запроваджене обов'язкове базове навчання для викладачів перед тим, як вони почнуть викладати онлайн.

Методисти завжди готові допомогти викладачам щодо конкретних проектів. Курси, на які записується велика кількість слухачів, як правило, розробляються спільно методистами, працівниками технічної підтримки та викладачами.

Пристаосування вашого курсу до рівня ресурсів вашої установи (і, можливо, отримання із зовні того, що вам не вистачає)

Попри те, що складається враження, що ви зможете досягти успіху у викладанні онлайн тільки у закладі з високим ступенем готовності, ви можете успішно викладати онлайнвий курс в усіх трьох групах вузів, якщо ви зможете ваші вимоги пристосувати до наявних ресурсів. У дійсності, ви можливо відчуєте, що у закладі з високим ступенем готовності, з інтегрованими програмами управління курсом, де діє підхід «стригти всіх під один гребінець», що не зовсім підходить конкретно вам.

В наступних розділах наводяться приклади того, які можна знайти вирішення в усіх трьох сценаріях.

Вирішення в умовах низького рівня готовності закладу

Для прикладу умов низького рівня готовності уявіть, що ви викладаєте вступ до біології у маленькому провінційному коледжі в умовах обмежених технологічних ресурсів. Цей курс є обов'язковим для студентів, що спеціалізуються на біології, та входить до переліку загальних обов'язкових предметів. Тому аудиторія завжди переповнена, майже дев'яносто студентів заповнюють велику, але задушливу кімнату. Про дипломну програму коледжу не варто навіть говорити, майже немає коштів на технічних фахівців (помічників викладачів). Ви можете розраховувати на допомогу тільки аспірантів) з біології.

Ви читаєте лекції, даєте домашнє завдання (тексти для читання з великої дорогої і складної книги). Ви здійснюєте проміжний та остаточний контроль і проводите обговорення три рази на тиждень, розділивши клас на три групи по тридцять студентів. На офісному комп'ютері ви виготовили слайди для показу на проекторі (поки в ньому не згоріла лампа) і розповсюджуєте серед студентів свої особисті нотатки із графіками та схемами за символічну плату. Хоча ті обговорення, що ви проводите із студентами, допомагають заповнити прогалини, вони чомусь завжди відбуваються у хаотичній

атмосфері, коли студенти закидають питання з усіх боків, як журналісти на прес-конференції із президентом країни.

Зрозуміло, що ви робите все, що можете в таких умовах. Вам хотілося б покращити розуміння студентів цього складного предмету і в той же час, як це не парадоксально, зменшити своє занадто велике навантаження. Для цього вам треба знайти більш ефективний спосіб спілкування із студентами. Першим вирішенням цього питання може стати збільшення робочих годин. Але класу, що складається з дев'яноста студентів, це навряд чи допоможе. Це також може виявитися занадто для вас.

При таких обмежених засобах, які має ваш заклад, що ви можете зробити?

Навіть у такій складній ситуації існують шляхи ефективного використання онлайн-викладання. Більшість Ваших студентів мають доступ до Інтернету та електронної пошти, навіть попри те, що Інтернет-послуги у цій сільській місцевості надаються дещо несистематично. Питання полягає у тому, скільки студентів мають доступ і яким є цей доступ?

Використовуючи ті засоби проведення досліджень, які у Вас є в наявності (інформації із реєстру, на основі опитування класів, неформальних опитувань), визначте, скільки студентів мають власний комп'ютер або мають доступ до комп'ютера свого товариша чи співмешканця, або скільки таких, чий мобільний телефон якимось під'єднаний до Інтернету. До цієї цифри додайте оцінку кількості студентів, які можуть отримати доступ до Інтернету через ті ресурси, що наявні на території навчального закладу. Далі підрахуйте, скільки часу студенти, ймовірно, будуть проводити онлайн за умови існування тих комп'ютерних ресурсів, які у них є, а також оцініть оплату за домашні Інтернет-послуги, що пропонуються у вашій місцевості.

Ваша мета – створити систему наставництва, яке би здійснювалося електронною поштою, для того, аби доповнити ваші звичні години роботи і деякі із ваших сесій обговорення. Ви хочете, аби ваші студенти зв'язувалися з вами, коли вони вас потребуватимуть.

Ці автори, мабуть, збожеволіли, думаєте ви. Студенти можуть завалити вас повідомленнями. *В межах одного тижня у мене тисяча повідомлень електронною поштою чи текстових повідомлень, на які я не зможу відповісти*, думаєте ви. Це й справді так, відповімо ми, електронна пошта може бути небезпечною; однак якщо її використовувати осмислено, вона може зменшити ваше робоче навантаження і покращити розуміння студентами матеріалів курсу. Ключі до успіху – це процедури та протоколи, які ви можете створити і застосовувати.

Студентів заохочують надсилати запитання електронною поштою чи **SMS (короткі текстові повідомлення)** через мобільні телефони чи інші мобільні пристрої. Однак ви повинні абсолютно чітко зазначити, що ви не будете відповідати на геть усі повідомлення. І справді, адже увесь ваш клас не має однакового доступу до Інтернету, тому ви будете збирати запити, групувати їх у відповідності до тематики і надавати одну відповідь на кожну тему раз в тиждень. Ви можете надсилати відповіді студентам електронною поштою і роздруковувати паперові копії, які Ви будете роздавати тим студентам у класі, у яких немає доступу до Інтернету. З часом ваші відповіді сформуєть, в результаті, сторінку **запитань, які часто ставлять студенти (FAQs)**. Для майбутніх занять Ви можете розповсюджувати цю сторінку FAQ у класі в перший день і розмістити її на веб-сторінці для тих, хто має до них доступ.

Все ж, навіть маючи дуже чіткий набір очікувань студентів та розроблені процедури, коли Ви вперше розпочинаєте цей процес, це може видатися складним завданням. Вам доведеться ретельно перечитувати електронні повідомлення і скласти свої відповіді. Це може видаватися навіть більшою роботою, ніж те, що ви робили раніше. Однак до другого семестру ваше робоче навантаження повинно різко зменшитися. Ви вже сформуєте вражаючу базу даних із письмових відповідей на стандартні запити, які ви можете доповнювати новими запитаннями, які до вас надходять. Ваша сторінка FAQ стане ресурсом, на який зможуть покладатися студенти. Поступово вони навчатися переглядати цю сторінку перш ніж надіслати повідомлення.

Однак, мабуть, ви в дещо кращій ситуації, аніж викладач з біології, якого згадували вище. Мабуть, усі ваші студенти мають постійний доступ до Інтернету. Це забезпечить вам більше варіантів. Можливо, ваш навчальний заклад захоче створити **перелік адресатів (listserv)**. Інформаційна розсилка вимагає спеціального програмного забезпечення, яке керує вашими повідомленнями електронною поштою, автоматично схоплює усі запити і скеровує їх на весь клас, однак програмне забезпечення такого типу стає все звичнішим навіть у закладах із низьким рівнем готовності. Існування переліку порівняно полегшує регулярне спілкування з усіма студентами. Ваші щотижневі відповіді можна надсилати через список адресатів усім студентам, і ви можете повністю відмовитися від використання документів у паперовій формі для розповсюдження ваших відповідей та FAQ.

Або ж, можливо, ваша установа захоче підтримати веб-сторінку нашого класу. Однак, якщо ви виявите, що це лише статична веб-сторінка, на якій можна завантажити матеріали на початку семестру, і не буде кожного тижня оновлювати сайт відповідним вмістом (і ви не будете мати права завантажувати якісь матеріали самостійно, чи не будете знати, як це зробити), то ви, можливо, захочете переглянути одну із безкоштовних послуг розміщення інформації на веб-сайті. Багато років тому для цього потрібні були особливі вміння, а зараз ними легко користуватися, маючи змогу управляти вмістом за допомогою меню та не знаючи мови програмування. Якщо ви просто введете на своєму пошуковому ресурсі слова «безкоштовні веб-сторінки», ви, ймовірно, знайдете декілька варіантів. Мабуть, краще контролювати свій веб-сайт, мати змогу вносити зміни і самостійно редагувати інформацію, аніж просто мати статичний веб-сайт чи такий сайт, яким Вам важко керувати самостійно.

Використання безкоштовних онлайн-ресурсів

Якщо ваші студенти мають досить хороший доступ до Інтернету, то у вас є й інші варіанти, окрім електронної пошти, для спілкування та взаємодії зі своїми студентами, навіть якщо Ваша установа дає небагато можливостей в плані програмного забезпечення. В Інтернеті є чимало безкоштовних послуг для людей з обмеженими інституційними ресурсами. (Не плутайте це безкоштовне програмне забезпечення і служби, які розміщують програми на своїх веб-сторінках із **відкритим програмним забезпеченням** на зразок Moodle чи Sakai, які пропонують безкоштовну ліцензію, але вимагають, щоб ви інстальювали і управляли програмним забезпеченням на власному сервері чи на сервері установи.)

Окрім безкоштовних веб-сторінок, які згадувалися раніше, існують програми створення та розміщення блогів, вікі чи інших програм спілкування та співпраці, які вже готові і надаються у безкоштовному вигляді. Ваше рішення використовувати їх,

Відкрите програмне забезпечення – це програмне забезпечення, у якому відомий базовий вихідний код, у розробці якого заохочується співпраця і яке розповсюджується так, щоб інші могли використовувати його і змінювати. Linux – ось приклад відкритої операційної системи, тоді як Moodle і Sakai – це приклади відкритого програмного забезпечення управління

звичайно ж, залежить від того, чи у ваших студентів є доступ до комп'ютера чи мобільних пристроїв, за допомогою яких вони мають доступ до цих програм онлайн. Студенти, що не мають найновішого програмного забезпечення на своїх комп'ютерах, можуть мати змогу використовувати безкоштовні програми веб-документації, доступ до яких отримується через браузер на зразок Google Docs (docs.google.com) для роботи з текстами, електронними таблицями, презентаціями і для онлайн-співпраці. Такі види послуг відомі під назвою «хмарна» обробка даних (за допомогою Інтернету), і вони дають користувачам доступ до програмного забезпечення навіть тоді, коли це програмне забезпечення не стоїть на їхні комп'ютерах. Однак при оцінці цих послуг для використання у вашому класі, вам потрібно зіставити свої можливості з рівнями роботи і доступу до Інтернету, які є у студентів вашого класу, а також із бажаними підходами до викладання. Для прикладу, блог, розміщений на безкоштовному веб-сайті, добре працюватиме на вас у плані розміщення матеріалів, і студенти зможуть ставити запитання чи розміщувати коментарі або ж розміщувати свої особисті міркування, тоді як вікі можуть краще служити засобом співпраці між студентами, однак можуть вимагати проведення більше часу онлайн, аніж ви би хотіли. Ми детальніше обговоримо те, яким чином здійснювати викладання за допомогою деяких із цих програм і засобів у подальших розділах цієї книги.

Одне питання, яке, мабуть, варто розглянути полягає у тому, що багато безкоштовних онлайн-сторінок містять рекламу. Хоча ви, можливо, й відчуваєте, що реклама на цих сайтах створює не зовсім бажану атмосферу, ваш навчальний заклад не заперечує проти розміщення реклами, і ви, мабуть, виявите, що багатьох ваших студентів не бентежать ці комерційні риси безкоштовних онлайн-послуг. Тим не менше, якщо ви хочете використовувати лише некомерційні веб-сторінки, розгляньте ресурси, створені спеціально для освітян, як от [ublogs \(www.edublogs.org\)](http://ublogs.org), [PBworks \(http://pbworks.com/academic.wiki\)](http://pbworks.com/academic.wiki), або [Wetpaint \(www.wetpaint.com\)](http://wetpaint.com), на яких реклама або обмежена, або її взагалі немає. Усі ці ресурси дозволяють створювати матеріали, не володіючи HTML і не маючи спеціальних технічних знань. Використовуючи ці види ресурсів, Ви можете відчути, ніби Ви перестрибнули від Кам'яного віку до Інформаційного віку одним стрибком. Зверніть увагу на те, що окрім безкоштовних послуг, які пропонуються, завжди є також преміум-рівні підписки на багатьох із цих сайтів за окрему плату, які дають користувачам більше переваг, більше контролю і більше місця для розміщення. Розглянемо лише два приклади таких послуг і те, що з ними можна робити.

Edublogs пропонує програмне забезпечення для створення блогів для освітян, чи викладачів K–12 або викладачів університетів. Ця служба пропонує деякі прості користувацькі відео, але вони також містять дискусійні форуми, на яких освітяни можуть розміщувати запити, допомагати одне одному і давати якісь поради. Щойно ви створили блог для свого класу, ви побачите, що залежно від рівня обслуговування у вас є, з-поміж інших, такі можливості:

- Ви можете контролювати, хто має доступ до вашого блогу, а хто ні.
- Ви можете створити матеріали курсу шляхом завантаження документів чи просто копіювання і вставлення вашого вмісту у блозі.
- Ви можете дозволити студентам розміщувати свої відповіді у дискусіях, пов'язаних із вмістом, а також одержувати повідомлення електронною поштою, які дають

вам знати, коли студенти розмістили повідомлення у дискусії, таким чином зменшуючи кількість разів, коли ви мусите туди заходити, аби перевірити, чи студенти не розмістили відповідей.

- Ви можете дати можливість студентам також отримувати повідомлення про те, що хтось розмістив коментар до тієї ж інформації, на яку вони відповіли.

- Ви можете розміщувати блоги для студентів, аби вони створювали свої власні презентації.

За допомогою PBworks чи Wetpaint, ви можете дати своїм студентам місце для співпраці над проектом чи дослідженням, для вкладення ресурсів чи просто розміщення відповідей із низки тем різних класів. Такі ресурси постійно розвиваються, однак ви можете виявити, що можна:

- розміщувати матеріали курсу шляхом копіювання і вставляння;
- використовувати готові шаблони, розроблені для курсів;
- додавати дискусійні форуми;
- управляти дозволами для студентів, які стосуються редагування і власних внесків;
- відстежувати процес співпраці і перевіряти, хто здійснював редагування і коли;
- створювати чіткі папки для різних тем;
- надавати повідомлення користувачам електронною поштою, аби вони знали, що розміщено нові публікації.

Використовуючи один із цих безкоштовних інструментів, може виявитися, що ви можете використовувати онлайн-середовище для збагачення навчання ваших студентів і, після початкового інвестування часу у планування та створення матеріалу, це звільняє нас також і від деяких проблем, пов'язаних із викладанням.

Можливості середнього рівня

Якщо ви викладаєте в такому навчальному закладі, який описаний у нашому сценарії можливостей середнього рівня, то у Вас набагато більше варіантів, аніж у тих, хто працює в середовищі з нижчою готовністю.

Редагувати домашню сторінку – Додати нову сторінку – Завантажити фото – Додати відео – Запросити інших – Почати обговорення

Просте редагування – Редагування вкладок – Електронна пошта – Органайзер – Більше інструментів (що це таке?)

Домашня сторінка курсу пана Хегельмаркса

Ласкаво просимо на заняття! Цей веб-сайт буде нашою онлайн аудиторією. Щотижня я публікуватиму тут коментарі і створюватиму обговорення. Будь ласка, починайте коротку інструкцію, перш ніж брати участь в початковому обговоренні.

Hegelmarks's Classroom Home

Welcome to the class! This website will serve as our online classroom. I will be posting weekly commentary here well as creating weekly discussions. Please read the short orientation I have posted before introducing yourself in Getting Started discussion.

*

Рисунок 2.1 Джим Хегельмаркс експериментує зі створенням класу у Wetpaint.com. Таким є погляд інструктора, і таким чином створюється оголошення з інструментами редагування. Відтворено з дозволу. Джерело: Wetpaint, www.wetpaint.com.

Philosophy 101, Jim Hegelmarks

Just another Edublogs.org weblog

Welcome to the Philosophy 101 Blog!

September 7th, 2009 by hegelmarks in Uncategorized · 1 Comment

Welcome to the **Philosophy 101** course! I am your instructor, Jim Hegelmarks, and I'll be using this blog to post my weekly lectures. However, I will ask you to post your questions and comments in our CMS classroom discussion board under the forum designated for each week's lecture rather than here.

***Філософія 101, Джим Хегельмаркс**

Ласкаво просимо на блог курсу філософії!

7 вересня 2009 р., Хегельмаркс, Різне, 1 Коментар

Ласкаво просимо до **курсу філософії!** Я ваш викладач, Джим Хегельмаркс, і використовуватиму цей блог для публікації моїх щотижневих лекцій. Я проситиму вас

публікувати ваші запитання й коментарі на дискусійному форумі нашого курсу у відповідному розділі кожної щотижневої лекції.

Рисунок 2.2 Хегельмаркс випробує програмне забезпечення для блогів на Edublogs.org. Відтворено з дозволу Edublogs.org.

З одного боку, ваші студенти або мають комп'ютер вдома, і відповідно, хороший доступ до Інтернету, або ж вони можуть використовувати один із багатьох комп'ютерів, наявних у аудиторіях на території університету. Таким чином, ви можете почуватися досить зручно у використанні Інтернету, який допомагатиме вам здійснювати викладання для ваших студентів, і вас можуть попросити викладати змішаний курс чи онлайн-курс.

Хоча у вас є і програмне забезпечення для управління курсом, і/чи засоби, які ви можете вільно використовувати, не всі з них підтримують ваш університет. Ви можете вільно обирати, що ви робитимете для підтримки цього змішаного курсу, однак попри деяку підтримку з боку працівників технічної підтримки, ви, фактично, самостійно повинні вирішувати, що робити. Ви усвідомлюєте, що піде трохи часу на те, аби скласти матеріал і випробувати різні засоби управління курсом та програмного забезпечення для курсу, і може виявитися, що такий багатий вибір тисне на вас.

А може, й ні. Окрім допомоги, яку Вам може надати ваш навчальний заклад шляхом проведення семінарів та контактування з тими колегами, які першими доклали таких зусиль, ви також можете отримати допомогу в «глобальному селі». Зараз час уже виявити одну із найбільших переваг викладання через Інтернет — неймовірну креативність та щедрість значної кількості осіб, які проходять таке навчання. Для такого викладача, як Ви, який хоче здійснити технологічне занурення, але боїться потонути, існують численні ресурси для того, аби допомогти. Деякі із них – це колеги-освітяни, які раді поділитися своїм досвідом, а інші – це веб-ресурси, які є безкоштовними чи вартість яких є настільки малою, що чи ви, чи ваш навчальний заклад можете вирішити, що вони є цілком доступними у фінансовому плані. Також ви можете скористатися безкоштовними веб-ресурсами, які згадувалися вище по відношенню до установ низької готовності, і ви можете виявити, що ви можете значно більше використовувати деякі інструменти і сайти. Для прикладу, якщо ваш навчальний заклад не має встановленого програмного забезпечення для створення блогів на вашому сервері, ви можете скористатися одним із безкоштовних блогів, про що йшлося вище, однак ви можете також скористатися деякими складнішими **мультимедійними** інтеграційними характеристиками, за умови, що у студентів немає серйозних проблем з доступом.

Можливості навчальних закладів із високою готовністю

У сценарії високої готовності установа, як видається, має все, що потрібно для того, аби ви вели онлайн-курс чи гібридний курс. Система управління курсом та додаткові інструменти вже адаптовано і проведено навчання для того, аби ви повністю підготувалися до виконання завдання. Ви можете бути певними, що ваші студенти будуть належним чином орієнтуватися і одержувати підтримку в разі виникнення технічних проблем від служби підтримки, що працює 24 години на добу 7 днів на тиждень. Ви також упевнені у тому, що студенти можуть отримати підтримку, яка їм необхідна, у бібліотеці, від викладачів, а також консультантів онлайн. Ви можете подумати, що у такому технологічному середовищі усі ваші труднощі позаду. Однак навчальні заклади можуть бути і дуже суворими. Інсталивавши систему управління курсом, вони часто починають діяти як гравці в покер. Вони просто стоять, не тягнуть карт і нічого не викидають. Коли

стає доступним нове програмне забезпечення чи з'являються нові технології, вони переважно відкидають ці розробки як надто дорогі, такі, які надто важко впровадити, які є непрактичними, чи не є необхідними станом «на сьогодні». Часто вони б хотіли бути більш гнучкими, однак витрати і кадри, а також потреба у визначенні пріоритетів від імені більшої кількості студентів веде до сповільнення їхньої реакції на новинки. Також слід пам'ятати про те, що набирає обертів поява нових технологій, і часто складно сказати, які інструменти стають перспективними надовго, а які – просто тимчасові. Як викладача, вас цікавить викладення, і навіть якщо ви не надто технічно зорієнтовані, ви все одно маєте більше можливостей відстежити той новий інструмент, який буде підходити вам, ніж працівники технічної підтримки чи адміністратори.

Важливо! Ніхто не знає всього, навіть комп'ютерицики. Навіть у високотехнологічному світі вам потрібно виконувати своєрідне домашнє завдання самостійно, аби бути в курсі новинок і упевнитися, що всі, хто працює з вами, також перебувають на гребені хвилі.

Ще один момент стосовно життя у високотехнологічному середовищі навчального закладу з високим рівнем готовності: жодна установа не спроможна буде забезпечити той рівень підтримки, на який, на вашу думку, ви маєте право. Те, що ваш університет придбав найновіше обладнання і програмне забезпечення, не означає, що вам не потрібно здобувати нові навички. Рано чи пізно, вам доведеться вчитися, як користуватися програмним забезпеченням для управління курсом, як знаходити і завантажувати графіку, а також як записувати аудіо файл, так само, як викладачі колись вчилися, як користуватися проектором, магнітофоном чи Інтернетом.

У наступних розділах ви дізнаєтеся про ці навички і про те, як їх опанувати чи як знайти програми, котрі робитимуть значну частину роботи за вас. Ми також розповімо вам, як знайти ті навчальні та інші ресурси, які вам необхідні для того, аби йти в ногу з новою технологією, яка рухається вперед шаленими темпами. На даний момент, відкрийте свій документ навчального плану (чи витягніть його із шухляди стола). Ну ось, ми вже майже розпочали переформування вашого курсу в його онлайн-версію.

6. Створення онлайн аудиторії

Тепер, коли ви здійснили необхідну роботу з визначення структури, планування та розробки вашого курсу та сформували навчальний план, час приступити до самого створення вашого курсу.

Це означає, що час перенести вашу роботу в режим онлайн – створити веб-сторінку, сформуванати дискусійний форум, опублікуванати завдання, створити тести – одним словом, почати вивчати і працювати з програмою, яку ви будете використовувати для проведення занять.

Переходячи від стадії планування до стадії впровадження, може виявитися, що деякі з функцій, які ви планували включити в курс, не працюють так добре, як ви думали. Може також виявитися, що в програмі є такі функції, про існування яких ви не здогадувалися. Справа в тому, що ця стадія підготовки складається зі спроб і помилок. Експериментуючи з шаблонами для створення прототипу вашого курсу, ви швидко навчитеся брати якомога більше з системи управління курсом або іншої програми, в якій ви працюєте – чи це повністю розроблений та інтегрований набір інструментів, чи поєднання веб-сторінок, дискусійних форумів та онлайн тестування. Фактично, по мірі

того, як ви дізнаєтеся більше про певне програмне середовище, яке ви використовуєте, виявляється, що вам необхідно зробити крок назад і переглянути план свого курсу для відображення можливостей або обмежень, які ви виявили.

У цій главі ми обговорюватимемо різні типи функцій і характеристик, що пропонують сучасні програми, і як найкраще їх використовувати. При цьому ми використовуватимемо приклади з різних існуючих програмних платформ, як систем управління курсом або систем управління навчанням (CMS або LMS), так і деяких автономних типів інструментів Веб 2.0. Гарна новина в тому, що ті викладачі, в чиїх навчальних закладах немає системи управління курсом, не матимуть проблем із пошуком безкоштовних інструментів і віддалених серверів, на основі яких можна вести онлайн і змішані курси. Навіть ті, хто має доступ до системи управління курсом, можуть захотіти скористатися на додачу деякими з цих безкоштовних інструментів. Вивчаючи характеристики систем управління курсом або інструментів, пам'ятайте, що це речі, які постійно змінюються. Коли ми працювали над створенням перших двох видань нашої книги, існувала суворая конкуренція між багатьма різними системами управління курсом. З того часу відбулося багато привласнень, об'єднань, з'явилися нові програми CMS, а також більше безкоштовних систем, таких як Moodle та Sakai, інструментів Веб 2.0, що набувають широкого розповсюдження та можуть використовуватися для онлайн викладання. Опис конкретних функцій програмного забезпечення відповідає версіям програм, що існували на час написання книги. Наша мета – не рекламувати ту чи іншу програмну платформу або інструмент, а показати: (1) можливості, що надають певні типи або функції, (2) як можна адаптувати та впроваджувати улюблені стратегії викладання.

Ми не кажемо, що вашим педагогічним потребам краще пасуватиме конкретне програмне забезпечення чи система управління курсом. Останніми роками спостерігається тенденція, коли навчальному закладу необхідно вміти замінити один інструмент на інший, при цьому продовжуючи використовувати базові функції системи управління курсом. Наприклад, навчальний заклад повинен вміти замінити чат або дискусійний форум на той, що сумісний із системою – або попросивши персонал ІТ підтримки написати відповідну програму, або запозичивши інструмент з іншого сумісного програмного забезпечення. Така гнучкість полегшить вашому навчальному закладу завдання шукати правильне поєднання засобів для своїх онлайн занять. Але ми розуміємо, що багато викладачів не мають вирішального голосу (або можуть взагалі не мати права голосу) при виборі системи або інструментів, відтак, ми хочемо допомогти вам отримати якомога більше з того, що ви маєте. Якщо ви хочете порівняти і подивитися на новинки програмних платформ, радимо відвідати веб-сайт EduTools (www.edutools.info/course), який зараз адмініструє організація WCET (Western Cooperative for Educational Telecommunications – Західна спілка освітніх телекомунікацій) та який побудований на ресурсі, створеному Брюсом Лендоном з коледжу Дуглас, Нью-Вестмінстер, Британська Колумбія. Цей сайт постійно оновлюється по мірі виходу нових версій програмного забезпечення; окрім порівняльних і оглядових таблиць, він пропонує перелік сайтів різних програмних платформ.

Тож, всіяко намагайтеся взяти якомога більше від будь-яких спеціальних функцій, що пропонує ваша система ПЗ, але не думайте, що ваша система повинна диктувати вам вибір методів і підходів до викладання. Загалом, якщо ви хочете включити якийсь певний вид діяльності, ви можете знайти спосіб його впровадити в майже кожній системі.

Якщо вам пощастило пройти спеціальне навчання з роботи з системою ПЗ, яку ви будете використовувати, можливо, ви вивчили певні поради і методи використання цієї

системи. Якщо ви не проходили такого навчання, радимо вам приєднатися до групи користувачів або поштової розсилки користувачам, або знайти інший онлайн ресурс, присвячений користувачам цього ПЗ. Ви можете також ділитися інформацією і стратегіями з колегами з вашого навчального закладу, які вже мають досвід роботи з цією системою. Може виявитися, що колега з вашого навчального закладу – або з-за океану – знайшов новий підхід до вирішення тієї ж самої проблеми, що й у вас.

Розподіл та організація матеріалів і видів діяльності

Будуючи свій курс, незалежно від системи, яку ви використовуєте, вам необхідно буде приймати рішення щодо організації й розподілу своїх матеріалів.

Наприклад, що стосується загальної організації: чи хочете ви поділити курс на модулі відповідно до тижня або теми або поєднання одного й другого? Як зазначалося вище, однією з причин може бути можливість отримувати звіти про досягнення. Іншими, більш очевидними факторами є те, скільки тем ви охоплюватимете кожного тижня, наскільки великими є ваші документи або медіа файли, чи легко буде студентам «переварити» (і за потреби завантажити) ті порції інформації, які ви їм подаєте.

Іншим важливим питанням є те, чи хочете ви, щоб всі презентаційні матеріали зберігалися окремо від областей обговорення й конференцій, і якщо так, якою би ви хотіли бачити взаємодію між цими областями. Наприклад, якщо ви презентуєте «лекцію» з модуля 1, чи хочете ви створити дискусійний форум, який відповідатиме цій темі та вказати пряме посилання на нього? Чи ви хочете опублікувати міні-лекції безпосередньо в гілці дискусійного форуму, з особливою увагою до питань, на які студенти мають дати відповідь?

Подібно до цього, чи хочете ви включити посилання на ресурси до ваших матеріалів із завданнями, обговореннями, лекціями чи хочете помістити їх в окрему секцію (за можливості)? Скільки завдань має виконуватися індивідуально, а скільки завдань буде для всього класу? Чи хочете ви, щоб студенти працювали в групах? Якщо так, ви повинні забезпечити робочий простір як для роботи в командах, так і для представлення роботи перед всім класом.

Важливо! Загальною рекомендацією є створення й використання окремого простору для кожного виду діяльності, який ви розробляєте.

Розрахунок часу доступу

Перед тим, як розпочати будувати свій курс, дізнайтеся, коли студенти вперше зможуть відвідати його і чи вони матимуть доступ до всього курсу на той час. Наприклад, чи зможуть вони заходити в середовище програми управління курсом за два дні або й за два тижні до офіційного початку занять? На цьому етапі, чи матимуть вони доступ до зовнішньої веб-сторінки, але не до дискусійного форуму, або лише до оголошень і навчального плану?

Також визначте, чи дозволяє вам ваше програмне забезпечення працювати над розділом курсу так, щоб це було непомітно для студентів. Деякі системи дозволяють встановлювати певні дати публікації розділу або документу, або просто мають функцію «включити/виключити» для визначення доступності перегляду певної секції. Якщо ви не можете контролювати час доступу ваших студентів, вам слід розробити та організувати

свій курс на папері або за допомогою ресурсу для створення пробних версій курсу, вносити всі зміни до текстових і HTML документів перед публікацією остаточної версії.

Таким чином ви не зіб'єте студентів з пантелику, якщо вам треба буде зробити зміни в останню хвилину. Але публікуйте щонайменше оголошення або графік, щоб студенти змогли зайти на сторінку першого ж можливого дня, і не забудьте надати детальну інструкцію щодо того, як і де виконувати завдання. Ніщо так не відбиває бажання студентів, як порожня онлайн аудиторія без відвідувачів.

Скільки матеріалів курсу слід робити доступними для студентів за один раз? На це запитання складно відповісти, тому що немає єдиної правильної відповіді, яка би підійшла для всіх ситуацій і підходів до викладання. Є дві переваги публікації всіх презентаційних матеріалів на всі тижні курсу, щоб студенти мали змогу переглядати весь вміст:

1. Студенти можуть отримати більш детальне розуміння того, про що цей курс.
2. Якщо вони захочуть, можуть вивчати наперед.

Серед недоліків те, що в асинхронних заняттях, навіть в таких, що мають визначені дати початку й закінчення, применшується відчуття того, що студенти роблять успіхи й навчаються разом. Якщо ви ще й дозволяєте студентам публікувати записи в дискусійному форумі на два чи три тижні вперед, ви втрачаєте відчуття зв'язності. Ви також можете завадити собі пристосовуватися до потреб класу, переглядаючи матеріали. Ви також можете виявити, що одночасне слідкування за двома, трьома або чотирма дискусійними форумами може значно збільшити об'єм роботи.

Дуже часто гарним компромісом є обмеження передчасної публікації матеріалів та відкриття нових дискусійних форумів не раніше, ніж за один-два тижні, коли ви знаєте, що весь клас готовий до цього. Або дозволити студентам бачити всі матеріали та питання для обговорення, але якщо дозволяє система, поставити обговорення в режим, доступний лише для читання.

Міркування щодо темпу

Останнім важливим міркуванням є метод визначення швидкості проходження студентами вашого курсу. В режимі онлайн все відбувається довше. Навіть якщо всі ваші студенти мають доступ до високошвидкісного Інтернету, вам все одно необхідно брати до уваги «час натискання на кнопку миші» – час, необхідний для відкривання й закривання документів, завантаження й перегляду документів і веб-сторінок, перегляду об'ємної графіки, або **потокowego мультимедіа** та анімації. Якщо ваш клас дуже активний, або його відвідує понад двадцять п'яти студентів, вашим студентам знадобиться час для перегляду публікацій, що накопичуються кожного тижня.

Навіть якщо ви хочете, щоб ваш курс був таким же ґрунтовним, як і його аудиторний еквівалент, ви не хочете перевантажити студентів матеріалом і завданнями, результат яких не вартий затраченого часу. Дайте студентам достатньо часу для глибокого занурення в матеріал. Можливо, ви вже взяли це до уваги, складаючи навчальний план онлайн. Але ці питання часто можуть стати більш очевидними, щойно ви починаєте структурувати курс за допомогою програми управління курсом або веб-сторінок. У цьому випадку не бійтеся повернутися назад і внести зміни до свого навчального плану.

Вочевидь, якщо ви вже виконували той чи інший вид діяльності в аудиторії, у вас буде певна ідея щодо мінімального необхідного часу для його здійснення. Тоді вам

потрібно врахувати додатковий час, який може знадобитися на виконання цього виду діяльності онлайн. Наприклад, студенти, які працюють в групах в аудиторії, можуть виконати завдання за декілька годин. В онлайн ви повинні врахувати асинхронність доступу та можете дати на два дні більше для публікації їх відповідей.

Якщо ви не впевнені, скільки часу знадобиться студентам для завершення завдання, що передбачає роботу онлайн, пропонуємо виконати завдання самому і засікти час. Наприклад, якщо ви хочете дати студентам завдання відвідати певний Інтернет-ресурс для надання відповіді на певні запитання, а тоді написати роботу на основі цього, ви можете засікти, скільки часу знадобиться вам для виконання кожного кроку цього завдання. З огляду на те, що у вас більше досвіду і ви більше знайомі з ресурсом, ніж ваші студенти, врахуйте додатковий час, який може знадобитися студентам для досягнення таких самих результатів. Зрештою, окрім визначення правильності підрахунків часових затрат студентів, ви можете також виявити, що ваші інструкції слід переглянути для внесення більшої ясності.

Якщо ви маєте небагато досвіду проведення онлайн обговорень, ви можете попросити відвідати заняття колеги і засікти, скільки часу вам потрібно для прочитання й складання ґрунтовної відповіді відповідно до вимог участі в цьому курсі.

Знову ж таки, незважаючи на те, що ви вже могли врахувати деякі з цих міркувань, складаючи свій навчальний план, часто проблеми стають більш очевидними тоді, коли ви, власне, починаєте складати курс у програмі управління курсом або на веб-сторінках. Якщо ви виявили, що ваші підрахунки є хибними, не бійтеся повернутися і внести зміни до навчального плану.

Давайте тепер розглянемо деякі зі структур, характеристик і вбудованих функцій систем управління курсом й інструментів Веб 2.0.

Області відображення

Області відображення – це те, де ви розміщуєте основний зміст курсу, лекції і т.д. Веб-сторінки є найбільш типовим форматом відображення.

Якщо ви користуєтеся програмою управління курсом, ви можете помітити, що в деяких системах відображення чітко визначене й відокремлене від інших функцій. У той час, як в інших системах різні області можуть виконувати функції відображення. Області відображення можуть дозволяти друкувати або вставляти текст, **завантажувати** текст і HTML файли, слайди PowerPoint і т.д. туди, що, фактично, є місцем зберігання документів. Це місце зберігання, яке можуть поповнювати лише викладачі, цілковито відокремлене від дискусійних форумів та інших областей, де студенти можуть публікувати або завантажувати документи.

Системи управління курсом стають все більше й більше досконалішими, і більшість із них тепер пропонує вбудовані редактори або плагіни, що дозволяють формувати і перетворювати в формат HTML, без потреби знати код. Нові версії програм управління курсом також дозволяють створювати шаблони курсу для завантаження вмісту. Це полегшує створення послідовного вмісту, часто можна використовувати або копіювати шаблони і послідовність вмісту в подальших курсах. Безкоштовні веб-сайт сервіси, такі як сайти Google, пропонують гарну заміну CMS для представлення вмісту з можливістю завантаження великої кількості різних типів файлів. Для тих читачів цієї книги, для кого англійська мова не є рідною, сайти Google підтримують понад вісімдесяти різних мов.

Якщо ви користуєтеся програмою, яка має обмежену кількість областей відображення вмісту, вам може знадобитися виокремити певні частини вмісту заголовком, що й слугуватиме вашою областю відображення. Ви можете це зробити, використовуючи спеціальні шрифти, виділення жирним шрифтом або інші характерні позначення залежно від можливостей вашого програмного забезпечення. Наприклад, якщо ви хочете опублікувати матеріали в області обговорень, вам слід назвати один форум «Навчальний план», інший – «Лекції» і так далі.

Якщо ви не маєте програми управління курсом, достойним аналогом для задоволення ваших потреб можуть стати безкоштовні сайти, вікі-програми й блоги, описані в Главі 1. Всі вони дозволяють копіювати і вставляти текст, містять вбудовані функції форматування тексту й шаблони для якнайкращого відображення вашого вмісту. Деякі з них дозволяють створювати обговорення, пов'язані з відображенням вашого вмісту.

Можливо, ви захочете представити ваш вміст за допомогою аудіо та/або відео. Багато систем управління курсом дозволяють завантажувати такий вміст. У деяких випадках вам слід звернутися до персоналу з питань технічної підтримки для його завантаження. Можливо, ваш навчальний заклад дозволить вам завантажувати відео лекції або презентації на такий сайт, як YouTube, і тоді ви можете просто вказати посилання на це відео. Деякі з безкоштовних веб-сайтів, блогів або вікі також дозволяють завантажувати мультимедійний вміст.

Якщо для вашої презентації необхідне відео, перше, що ви повинні зробити, – це зв'язатися з працівниками, що відповідають за технічні питання. Може виявитися, що це відео можна легко вставити в вашу систему управління курсом або залити на спеціальний сервер вашого навчального закладу. Можливо, працівники допоможуть вам створити власне відео. Багато закладів має власний канал на YouTube для трансляції свого відео вмісту.

Викладачі, яким нікому допомогти в створенні або розміщенні відео матеріалів, можуть знайти способи зробити це самостійно. У Главі 9 описано деякі з таких методів.

Останніми роками дуже популярним став подкастинг, коли всі, від політиків до радіомовців та окремих експертів з різних питань, записують аудіо коментарі та розміщують їх для відкритого доступу аудиторії, яка може підписатися на автоматичне завантаження цих коментарів. Багато освітян запозичили цей підхід, пропонуючи щотижневі лекції та коментарі своїм студентам, які можуть завантажувати такі матеріали на свої мобільні програвачі для прослуховування поза межами навчального закладу. Деякі програми управління курсом мають вбудовані інструменти подкастингу, даючи можливість викладачам (та/або студентам) легко створювати й публікувати такі презентації. Все більша й більша кількість навчальних закладів використовує iTunes U як вмістилище подкастів своїх викладачів. Для тих, хто не має таких інструментів у навчальному закладі, існує низка безкоштовних або недорогих сервісів, таких як Gcast (www.gcast.com), що також полегшує процес запису й публікації подкастів, а деякі сервіси навіть дозволяють робити запис з телефону (що не завжди безкоштовно), а також завантажувати файли, створені за допомогою безкоштовної програми Audacity.

Області оголошень

Деякі системи мають відокремлену область оголошень, тобто спеціальну форму області відображення, яку студенти бачать, коли заходять на онлайн заняття. Оголошення

може з'являтися на головній сторінці або може просто бути посиланням на місце зберігання документів, якому викладач дав певну назву і куди можуть зайти студенти.

Для викладача область оголошень пропонує швидкий метод друкування оголошень і новин курсу. Навіть якщо вона організована як окрема область зберігання документів, студенти знають, що туди треба заходити щоразу при відвідуванні сторінки курсу. Якщо ви не маєте системи управління курсом, безкоштовні веб-сайти, такі як сайти Google, дозволяють швидко створити область оголошень, відокремлену від решти веб-сторінки, за допомогою меню форматування та інших уже вбудованих функцій.

Область оголошень можна порівняти з виступом перед аудиторією. В режимі онлайн це є вашою трибуною, з якої ви можете привернути увагу класу, нагадати, попросити про щось, заохотити і зробити повідомлення студентам. Електронна пошта, текстові повідомлення та інші засоби комунікації можуть підсилити, але не можуть повністю замінити оголошення в області оголошень. Відтак, заплануйте собі використовувати цю область в повному обсязі й регулярно, якщо вона вбудована в ваше програмне забезпечення, або створіть рівноцінну область в онлайн курсі для виконання цієї функції.

Області навчального плану і графіку навчання

Залежно від вашого програмного забезпечення, ви можете публікувати навчальний план і графік навчання в області збереження документів, або створювати окремі веб-сторінки для цих цілей.

Важливо! Навчальний план слід опублікувати так, щоб його можна було завантажити або роздрукувати, тому що це «мана», за якою студенти рухаються, проходячи ваш курс.

Це означає, що якщо ви використовуєте графіку в вашому навчальному плані, або якщо навчальний план розбивається на групи гіперпосилань на веб-сторінки, слід також зробити їх доступними в текстовому форматі. Це дозволить студентам одразу роздруковувати їх.

У деяких програмах управління курсом, область навчального плану також є основним організаційним інструментом, «домашньою сторінкою» або планом вмісту курсу. Наприклад, кожний пункт навчального плану можна зробити у вигляді посилання на відповідні розділи матеріалів курсу. Якщо ви організуєте свій сайт таким чином, переконайтеся, що заголовки точно відображають теми або вміст, на який зроблено посилання.

Дискусійні форуми

Ми висвітлюємо питання управління й ведення асинхронних і синхронних обговорень в Главі 11. Тут ми зазначимо, що області асинхронних обговорень в різних програмах структуровані по-різному, мають різні опції для користування студентів, дозволяють перегляд або сортування повідомлень певним чином.

Структура областей обговорень

Багато систем мають ієрархічну архітектуру. Форуми, папки конференції або групи для повідомлень складають найвищий рівень, кожний з яких містить гілки нижчого рівня, які разом і складають обговорення. У цьому випадку важливо визначити, як ви хочете

поділити ваші форуми – за тижнями, темами, блоками або поєднанням категорій. Наприклад, ви можете вирішити не лише створити тижневі форуми, а й також такі, які можуть бути відкритими зонами для обговорень і спілкування, на зразок «гостьової кімнати для студентів».

Зверніть увагу на організацію гілок обговорення й відповідей у системі, яку ви використовуєте. Можливо, обмеження певної програми щодо структурування дискусійних форумів, вплинуть на ваші рішення щодо кількості тем, які ви будете вводити кожного тижня, щодо того, чи розбивати більші теми на менші, які інструкції давати студентам про процедури.

Параметри користувача

У деяких програмах і студенти, і викладачі можуть створювати нові теми для обговорення; в інших системах – лише викладачі можуть починати нові теми гілок обговорень. Деякі інші платформи можуть дозволяти викладачеві налаштовувати параметри, використовуючи кнопку, що дозволяє або забороняє студентам створювати нові теми.

Серед інших параметрів у деяких системах є можливість додавати файли HTML, використовувати додатки, змінювати тему без потреби створення нової гілки. Ще одним параметром користувача, який вам необхідно буде вивчити, це можливість студентів редагувати або видаляти повідомлення, які вони опублікували, і можливість викладача робити те саме з повідомленнями студентів чи з власними. У деяких випадках повідомлення можна відредагувати, лише якщо на нього не було надано відповідь. У інших випадках можна вносити зміни, але система зазначатиме, що певного числа текст було відредаговано.

У багатьох системах управління курсами з'явилася функція, що дозволяє студентам анонімно «оцінювати» (наприклад, давати певну кількість зірочок публікації) та/або коментувати публікації в обговоренні. Відтак, переконайтеся, що ви ознайомилися з параметрами користувача програми для створення обговорень. Як зазначалося вище, це може вплинути на структуру видів діяльності курсу, ведення обговорень, записів і навіть стратегій вирішення проблем мережевого етикету студентів.

Перегляд і сортування повідомлень

Як відображаються обговорення в вашій програмі? Потрібно постійно по черзі відкривати і закривати повідомлення, щоб їх прочитати? Чи можна відкрити і прочитати всі повідомлення в лінійному відображенні, один за одним на сторінці, яку можна прокручувати? Багато систем перейшло до подвійних функцій, дозволяючи переглядати повідомлення як окремо, так і разом.

Багато систем також дають користувачам безліч можливостей сортувати повідомлення для перегляду. Наприклад, повідомлення можна сортувати за датою, темою, або за людьми, що їх опублікували (Це може бути корисним для управління аудиторією, як пояснюється в Главі 11). Деякі системи, такі як Moodle, дозволяють підписуватися на поштову розсилку нових публікацій. Це може бути корисним для дискусійних форумів з невеликою активністю, але може бути проблематичним, якщо хтось підпишеться на розсилку публікацій надзвичайно інтерактивного форуму.

VoiceThread (<http://voicethread.com>) – це безкоштовний програмний засіб, який дозволяє розмістити обговорення в візуальному елементі, такому як зображення, відео або

слайди (VoiceThread можна також використовувати як інструмент для презентацій). Мішель Паканськи-Брок вважає цей інструмент безцінним для ведення обговорень у своєму курсі з мистецтвознавства для Коледжу Сьєрра в Каліфорнії. Пані Паканськи-Брок зазначає, що до того, як вона почала використовувати інструменти, такі як VoiceThread, вона була «засмучена через свою неспроможність зацікавити студентів зображеннями. Їх ідеї та уявлення були віддалені від витворів мистецтва. Використання VoiceThread як інструменту для обговорення все змінило». Використовуючи VoiceThread, студенти можуть малювати на зображенні, залишаючи аудіо коментарі, в результаті чого їх «малюнок» синхронізується з записаним аудіо коментарем при його програванні. Пані Паканськи-Брок просить студентів використовувати цю функцію, щоб позначати (обводити) приклади технік або наводити приклади ключових термінів, коли вона показує зображення витворів мистецтва. Коментарі можна також давати у вигляді текстового повідомлення або запису з веб-камери, можна завантажувати фотографії разом зі своїми коментарями.

*Формат: формат HTML
 Підписатися на розсилку: Хочу отримувати поштову розсилку публікацій на цьому форумі
 Не хочу отримувати поштову розсилку публікацій на цьому форумі
 Прикріпити (максимальний розмір 500 KB)

Рисунок 6.1 Функція дискусійного форуму від Moodle, яка дозволяє підписуватися на поштову розсилку нових публікацій для полегшення здійснення контролю над процесом. Відтворено з дозволу Moodle.

Пані Паканськи-Брок зазначає, що студенти часто говорять, що використання такого інструменту для їх обговорень «більше нагадує особисте спілкування в аудиторії, тому що вони можуть бачити фотографії студентів, які коментують, і чути голоси тих, хто залишає коментарі в аудіо повідомленні». Вона наголошує, що при викладанні такої дисципліни візуального спрямування вона досі почувалася так, наче вона «знущала над студентами, змушуючи їх обговорювати на дискусійному форумі зображення, не маючи його перед очима. Такому викладанню бракує плавності, воно не дозволяє студентам повноцінно працювати з зображеннями» (див. приклад обговорення з коментарями студентів з заняття пані Паканськи-Брок «Жінки в мистецтві» <http://voicethread.com/library/5>)

Вибухова поява інструментів Веб 2.0 означала, що такі викладачі, як Мішель Паканськи-Брок, які досі мали незначний доступ або взагалі не мали доступу до методичної підтримки, можуть легко знайти і застосовувати інструменти, що відповідають

певним потребам викладання. Вона коментує свій підхід до використання таких інструментів як ефективний і такий, що не обтяжує студентів: «Я зрозуміла, що спершу необхідно більше дізнатися про використання технологій перед їх впровадженням. І що більш важливо, необхідно *пояснювати* студентам, *для чого* вони використовуватимуть ці технології».

Рисунок 6.2 Обговорення зображення, використовуючи текст і аудіо в програмі VoiceThread. Відтворено з дозволу VoiceThread.

Інші інструменти комунікації

Внутрішнє електронне листування, зовнішнє електронне листування

Деякі системи дозволяють створювати внутрішню систему електронного листування курсу, що, по суті, є приватною асинхронною системою повідомлень, що не потребує використання зовнішньої електронної адреси. Студенти й викладачі можуть використовувати цю поштову скриньку винятково для кореспонденції в межах курсу, іноді просто набираючи або обираючи ім'я студента або інструктора з переліку. Іншою перевагою цих система є те, що викладачі можуть вести повну історію комунікації в межах курсу. Але пам'ятайте, що в багатьох випадках студентам необхідно спершу зайти на сайт під своїм логіном, щоб отримати доступ до системи повідомлень. Якщо немає опції підписки й отримання таких повідомлень на зовнішні електронні адреси студентів, такий вид електронного листування не слід використовувати для відправки студентам нагадувань про те, що необхідно відвідати заняття. Але інші системи управління курсами пропонують зручний перелік електронних адрес, що дозволяє студентам відправляти повідомлення всім або частині студентів з основної області сайту, в якій зазначені адреси всіх учасників занять. Ці переліки також дозволяють відправнику отримувати копію відправленого повідомлення на особисту електронну адресу.

Миттєві повідомлення й текстові повідомлення

Миттєві повідомлення (МП) і SMS-повідомлення – два види комунікації, особливо популярні серед молодших студентів. МП може бути функцією, вже включеною до вашої системи управління курсом. Якщо ні, то ви можете використовувати миттєві

повідомлення, попросивши студентів зареєструватися в безкоштовному сервісі МП, такому як Yahoo або Google.

Пам'ятайте, що вам необхідно буде встановити правила взаємодії зі студентами в такий спосіб – загалом, ви можете входити й виходити з системи, коли захочете, або можете постійно тримати її відкритою на комп'ютері, при цьому оновлюючи свій статус присутності.

З'являється все більше й більше інструментів, які дозволяють викладачам надсилати SMS-повідомлення на телефони або електронні адреси своїх студентів. Одним із найбільш відомих є Twitter (www.twitter.com) – безкоштовний сервіс «мікроблогу», відомий, перш за все, завдяки його використанню для відправки 140-символьних повідомлень в соціальні мережі. Але його можна також використовувати для відправки нагадувань і повідомлень студентам. Студенти можуть вибрати, яким чином отримувати ваші повідомлення: на телефон, електронну пошту або веб-сайт Twitter. Багато університетів експериментувало з програмами, які дозволяють розсилати текстові повідомлення у випадках надзвичайної ситуації, в той час, як інші давали можливість викладачам використовувати такі програми і для навчальних цілей. Оскільки SMS-повідомлення загалом мають обмеження розміру до 140 символів, їх не зручно використовувати для передачі повідомлення в навчальних цілях, але їх можна використовувати для надсилання нагадувань або повідомлень про раптові зміни чи зміни домашнього завдання й часових рамок. Більшість із таких програм дозволяє студентам підписуватися на розсилку через електронну пошту або заходити під своїм логіном на відповідну веб-сторінку, якщо вони не захочуть використовувати текстові повідомлення або не мають мобільного телефону чи дешевих тарифів на текстові повідомлення для мобільних телефонів чи інших мобільних пристроїв.

Чат, інтерактивна дошка, інші інструменти для спільної роботи

Чат є асинхронним інструментом спілкування. В межах одного заняття може бути один чи декілька чатів, залежно від можливостей програми. Як зазначалося в Главі 3, чат іноді використовується в поєднанні з інтерактивною дошкою. Є також інтерактивні дошки, які дозволяють студентам брати на себе роль презентатора, щоб поділитися своєю роботою з одногрупниками, або які дозволяють студентам спільно працювати над проектом у групах. Якщо ви не включали спілкування в чаті в план вашого курсу й навчальний план, ви все одно можете повідомити студентам, що вони можуть використовувати чат для своїх соціальних потреб або потреб роботи в групах.

Синхронні інструменти, такі як чати й інтерактивні дошки особливо підходять вашому курсу, якщо ваші студенти живуть в одному часовому поясі або заходять на сайт з території навчального закладу. Якщо ваші студенти живуть в різних часових зонах, необхідно ретельно продумати графік для того, щоб використання цього засобу було результативним і досяжним.

Якщо ваша програма дозволяє зберігати й архівувати сесії чату й інтерактивної дошки, отримувати до них доступ для перегляду пізніше, це може бути значною перевагою. Ця функція надає змогу студентам переглядати й переосмислювати такі обговорення, що підвищує їх цінність для ваших занять.

Перевірте також, які параметри пропонує ваша програма студентам щодо використання інтерактивної дошки. Якщо ви можете передати керування в руки студентів,

це допоможе вам організувати індивідуальні або групові презентації в режимі реального часу.

Залежно від особливостей вашого курсу, може виявитися, що попередні успішні сесії, відправлені в архів, можна повторно використовувати для майбутніх занять. Наприклад, ви могли використати цю програму для демонстрації того, як створювати електронну таблицю. Після того, як ви відправили її в архів, ви можете поділитися нею з новими студентами у рамках курсу.

Якщо ви викладаєте змішаний курс, ви також можете використовувати інтерактивну дошку, що дозволить вам зберігати й завантажувати матеріали в Інтернет. Інструменти, як наприклад, у програмах для спільної роботи Adobe Connect чи Wimba LiveClassroom, дозволяють викладачам або студентам онлайн курсів зустрічатися в режимі реального часу, використовувати чат та/або аудіо й слайди, ділитися й працювати з документами на іншому комп'ютері тощо. Це складні інструменти, тому важливо попрактикуватися й ознайомитися з їх функціоналом перед включенням їх до свого плану курсу. Ми радимо, щоб ви пройшли навчання, що пропонує ваш навчальний заклад або виробник програми, якщо це можливо, а також проконсультувалися з колегами або навіть викладачами з інших навчальних закладів, які вже працювали з програмою.

Для тих, чиї навчальні заклади не пропонують інструментів програм для спільної роботи такого типу, ми рекомендуємо спробувати один з безкоштовних або недорогих інструментів Веб 2.0, які підпадають під цю категорію, таких як DimDim (www.dimdim.com). Безкоштовна версія DimDim дозволяє проводити зустріч в режимі реального часу з до двадцяти студентів, включає функції використання інтерактивної дошки, аудіо й відео, дозволяє ділитися програмами тощо.

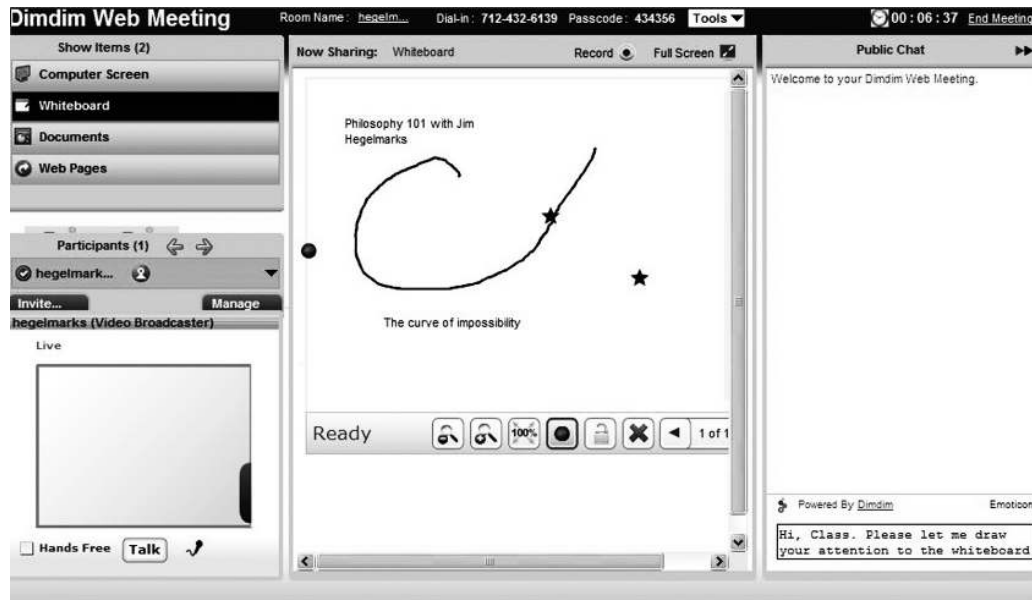

Рисунок 6.3 Професор Хегельмаркс створює презентацію в DimDim (www.dimdim.com), безкоштовній програмі.

Пан Хегельмаркс підготував інтерактивну дошку для синхронної презентації студентам курсу філософії. Він планує використати чат, але також має можливість використання аудіо або веб-камери для передачі усного повідомлення. Він запише всю зустріч для студентів, які не можуть відвідати її в режимі реального часу. Відтворено з дозволу DimDim.

Зони групових видів діяльності

Можна формувати групи онлайн, коли викладач хоче розділити клас для виконання певних завдань. Групові види діяльності можуть варіюватися від обговорень до перевірки завдань однокласниками, спільних проєктів та спільних навчальних видів діяльності, як описано в Главі 7.

Якщо ви використовуєте програму управління курсом, ви зможете скористатися вбудованою функцією створення груп, кожна з яких може містити власне асинхронне обговорення, чат у режимі реального часу або можливість завантаження документів. Це означає, що члени певної групи можуть брати участь в обговоренні й ділитися документами в межах власної маленької групи. Деякі програми управління курсом включають вбудовані блоги та функції вікі.

Якщо ви використовуєте програмне забезпечення, яке не має вбудованих функцій створення груп, ви можете знайти інші шляхи створення груп. Наприклад, ви можете просто визначити та позначити певні дискусійні форуми як області групової роботи для асинхронної комунікації. Для забезпечення функції спільного користування документами, члени групи можуть завантажувати або вставляти документи в певні області обговорення. Якщо ви використовуєте систему, яка складається в основному з веб-сторінок та системи обміну повідомленнями, ви можете визначити тематичні обговорення в межах системи для використання певними групами. Наприклад, ви можете назвати одне тематичне обговорення (або навіть весь форум) «Обговорення для групи А» та повідомити студентам, що це лише для використання певною групою. Студенти з цієї групи можуть публікувати, читати та писати відповіді в цій області.

Деяке програмне забезпечення має додаткові спеціальні функції, такі як метод випадкового вибору, що може бути корисним при розподілі на групи – така функція має безперечні переваги для поділу великої кількості студентів на маленькі групи.

Знову ж таки, якщо ви не маєте доступу до системи управління курсом із набором різних функцій, багато безкоштовних програмних ресурсів, описаних у Главі 1, можуть забезпечити можливість створення таких окремих областей для видів діяльності в маленьких групах. Сайти соціальної мережі, такі як Ning, пропонують можливість створення групових сайтів, які можуть включати індивідуальні блоги, можливість простого завантаження зображень і відео, створення групового дискусійного форуму. Будь-який із безкоштовних вікі-сайтів, зазначених у Главі 1, допоможе вам створювати область, у якій студенти можуть працювати в групах. Однією з переваг використання програм вікі для групових проєктів є те, що вони надають викладачеві чітку «посторінкову історію» всіх внесених змін у порядку від найновіших до найстаріших з іменами авторів змін і дати змін. Це означає, що ви зможете відстежувати роботу кожного студента в загальному груповому проєкті, а також бачитимете, які рішення приймала група в своїй роботі. Можливість переглядати цю історію може дати вам змогу краще консультувати студентів щодо помилок, впущених можливостей і навіть давати поради щодо підвищення ефективності роботи. Для отримання кращої картини того, як це працює, зайдіть на будь-яку сторінку Wikipedia та натисніть на вкладку «Історія». У Wikipedia гарно показано, як розшифровувати історію сторінки, в розділі «Допомога»: http://en.wikipedia.org/wiki/Help:Page_history .

Інтернет ресурси та посилання на сторінки

У деяких програмах передбачено місце, де ви можете створювати перелік посилань на відповідні сайти, щоб студентам було простіше знаходити та користуватися ними впродовж курсу.

Залежно від параметрів програмного забезпечення, ви можете організувати посилання за тижнями занять або за темами. Деякі системи дозволяють і викладачам, і студентам додавати посилання в області ресурсів, у той час, які інші дають цю можливість лише викладачам.

Ви також можете використовувати сервіси створення закладок, такі як Delicious або Diigo, що описувалися в Главі 3. Вони мають функції створення тегів і «розповісти друзям» чи формування груп, з якими можна поділитися Інтернет ресурсами.

Можливості пошуку

Деякі програмні платформи надають можливості пошуку. Але ця функція може бути дуже обмеженою: наприклад, дозволяє користувачам здійснювати пошук лише в розділі обговорення. Або навпаки – розширеною, коли можна вибирати, де здійснювати пошук: по всіх розділах курсу або лише в певній зоні.

Функції пошуку можуть бути корисними не лише для ваших студентів, а й для вас самих. Вони дозволяють вам знайти уривок або коментар, який ви ледве пам'ятаєте.

Програми створення тестів

Деякі системи надають можливість створювати тести з питаннями множинного вибору, короткими запитаннями, запитаннями «так-ні». Навіть якщо ви зазвичай не використовуєте певний тип тесту, ви можете подумати про створення деяких інструментів оцінювання з використанням цієї функції. Наприклад, ви можете створити тести самооцінювання, що допомагають студентам повторювати матеріал в кінці кожного модулю, або можете попросити студентів пройти попереднє тестування на початку вашого курсу.

Важливо! Рекомендується використовувати більше одного виду завдань на оцінку.

З точки зору надійності, краще мати змогу порівнювати декілька різних типів студентських робіт, ніж виставляти оцінки за результатами лише одного типу завдань. Також, з огляду на численні стратегії навчання, краще давати студентам можливість демонструвати їх досягнення й розуміння в різний спосіб.

Для підвищення надійності, ознайомтеся з можливостями вашої системи створення тестів. Як зазначалося в Главі 3, надійність іспиту можуть допомогти підвищити різні функції: наприклад, одноразовий доступ упродовж обмеженої кількості часу; доступ із захистом паролем; можливість створювати банк запитань, що дозволяє здійснювати індивідуальний випадковий вибір серед них. Є багато різних підходів до питань надійності тестів. Деякі системи можуть обмежити доступ до тесту лише певною IP адресою, відтак надаючи можливість викладачу контролювати точки доступу студентів. Інші можуть запропонувати проведення після тесту аналізу, де визначається ступінь подібності відповідей студентів.

Іншим параметром, доступним у деяких системах, є можливість надання студентам автоматичного зворотного зв'язку. Наприклад, у багатьох програмах створення тестів, студенти, які відповідають на запитання неправильно, можуть отримати автоматичні інструкції для виправлення помилок: їм можуть порадишити повторити сторінки 10-15 посібника або перечитати лекцію Модулю 1. Іншою корисною ознакою деяких видів програмного забезпечення є можливість закривати доступ до тесту (наприклад, поставивши пароль або заблокувавши доступ), доки студент не пройде певний розділ курсу.

Насамкінець, є функції, які дозволяють викладачу вставляти зображення або аудіо до тесту. Маючи ці функції, викладач може ставити запитання до графіків, таблиць, уривків із музичних творів та мовлення. Залежно від предметної галузі та методів викладання ці функції можуть бути важливими для вас.

Якщо ви не маєте доступу до інструменту створення тестів, ви можете ознайомитися з деякими з безкоштовних або недорогих (залежно від необхідних функцій, може знадобитися заплатити невелику суму) онлайн програм створення тестів. Ці сайти дозволяють вам створювати, а також підтримують проходження тестів. Деякі з цих сервісів включають ZohoChallenge.com, SurveyMonkey.com (лише для опитувань), ProProfs Quiz School www.proprofs.com/quiz-school, ClassMarker www.classmarker.com і EasyTestMaker.com. Кожний сервіс відрізняється пропонованими функціями, а безкоштовні версії зазвичай містять рекламу на сайтах. Деякі сервіси дозволяють вбудовувати тести у ваш власний веб-сайт. Оцінюючи ці програми створення тестів, слід брати до уваги:

- простоту використання і повторного використання, доступні шаблони;
- типи тестів, які можна створювати – множинного вибору, з заповненням пропусків, есе тощо;
- тип можливого автоматичного зворотного зв'язку;
- типи медіа, – зображення, відео, аудіо – які можуть використовуватися в поєднанні з тестом;
- місткість – скільки користувачів можуть проходити тест?
- Чи можна створювати групи для проходження тесту?
- Як відображаються набрані бали, які дані доступні;
- Можливість вбудовувати тест у свою веб-сторінку або CMS;
- Як можна зберегти тести;
- Часові рамки й заходи з безпеки;
- Тести, які ви створили, автоматично стають доступними для користування інших?
- Чи містить сайт небажані оголошення або непов'язані з навчанням матеріали?

Вітаємо!

Ваш тест готовий. Тест доступний за посиланням:
<http://www.mystudio.com/ch/a88821/go>

Тепер це ваша сторінка!
Або ви можете...

Вбудувати/поділитися тестом

Post Bookmark

Friendster Orkut Blogger
Live Spaces FreeWebs LiveJournal
TypePad iGoogle Netvibes

Embed codes:

```
<iframe  
src="http://www.mystudiyo.com/act8821/mini/go/testin  
g_quiz" width="380" height="400" frameborder="0"  
scrolling="no" name="mystudiyoiframe"  
title="MyStudiyo.com"></a
```

gigya

Відправити тест (електронною поштою)

Import contacts:

Friend's email:

My name:

Remember contacts:

Login info will never be saved.

gigya

Рисунок 6.4 Після створення мультимедійного тесту в MyStudiyo пропонуються варіанти подальших кроків і код, за допомогою якого тест можна вбудувати на сайт. Відтворено з дозволу MyStudiyo.

Існують також дуже творчі підходи до самооцінювання та проведення невеликих тестів за допомогою таких програм, як MyStudiyo (www.mystudiyo.com), які пропонують шаблони для створення мультимедійних тестів, дозволяють викладачам надавати автоматичний зворотній зв'язок, а також містять дошку результатів, що відображає успіхи студентів. Тести можна легко вбудувати на ваш сайт курсу.

Звіти про досягнення студентів та контроль процесу

Студенти можуть переглядати звіти про досягнення, щоб стежити за своїми успіхами. Це особливо допомагає у тих курсах, де завдання можуть виконуватися в будь-якому порядку. Маючи таку функцію, вам не потрібно буде постійно нагадувати студентам про їх досягнення в курсі.

Можливість викладачів стежити за успіхами студентів – тобто, отримувати статистику про відвідування студентами сайту, час перебування в певній області курсу, інформацію про те, які документи або повідомлення вони читали і т.д. – все більше й більше вважається важливою функцією для будь-якого програмного забезпечення управління курсом. Деякі системи дозволяють відстежувати кількість відвідувань певної області курсу в браузері. Деякі показують кількість часу, витрачену в кожній області, або показують, чи заходили студенти в певні області. Ці можливості можуть надавати цінну інформацію, що допомагає оцінювати участь студентів.

Пам'ятайте, що ці дані не завжди точні, оскільки студенти можуть на них впливати. Наприклад, студент може відкрити частину курсу та просто дивитися, як спливають хвилини. Відтак, складеться враження того, що студент провів значну частину часу, вивчаючи матеріали цього розділу.

Однак, якщо статистика показує, що студент навіть не відкривав певну частину курсу, це свідчить про те, що цей студент не читав відповідних матеріалів. Або якщо студент витратив лише п'ять хвилин в області відносної складності, це вірна ознака того, що він або вона неналежно опрацювали цю частину курсу.

Насамкінець, ці дані можуть ні про що не говорити без аналізу та оцінки якості. Відтак, найкращим способом використовувати функції контролю є більш ґрунтовна оцінка, зокрема завдань студентів, відповідей студентів на обговореннях, презентацій студентів, тестів та есе. Онлайн кури дозволяють знати значно більше про відвідування студентів та їх участь, ніж це можливо в аудиторному курсі, але правдива картина складеться лише в контексті загальних досягнень студентів та фактичного змісту контрольованого виду діяльності.

Пристосовуючись до функцій контролю програмного забезпечення

Якщо ваше програмне забезпечення дозволяє функцію контролю, важливо дізнатися, як саме вона працює. Наприклад, якщо ви можете стежити за відповідями, які дають студенти під час обговорення, але не можете визначити, чи читають студенти при цьому повідомлення, які ви опублікували, ви можете поставити вимогу щодо необхідної тижневої кількості публікацій в певних гілках обговорення. Інший приклад: скажімо, ви можете стежити за доступом студентів до ваших презентацій, але лише по модулях загалом; тобто, ви не можете сказати, чи читали студенти окремі документи в межах модулю. У цьому випадку ви можете розмістити найбільш важливі документи в окремих модулях.

Якщо функції контролю обмежені або їх узагалі немає, слід запровадити вимогу надсилання студентських робіт безпосередньо на вашу електронну адресу або їх публікацію на сайті курсу. Це дасть студентам відчуття такої ж важливості цього завдання, як і важливість тестів, що перевіряють розуміння та вивчення матеріалу.

Онлайн журнали оцінювання

Онлайн журнал оцінювання – це інструмент, який дозволяє вам вести облік та підраховувати оцінки студентів, а також надає студентам доступ до власних оцінок. Є лише декілька систем управління курсом, які пропонують такі журнали оцінювання: Blackboard, Moodle, Desire- 2Learn і eCollege. Якщо ви маєте онлайн журнал оцінювання, радимо вам його використовувати. Онлайн студентам подобається, коли вони можуть стежити за своїми успіхами. Переконайтеся, що ви випробували журнал оцінювання вашої CMS з точки зору студентів і знаєте, на що вони можуть розраховувати. Часто викладач може використовувати різні параметри, такі як встановлення кінцевого терміну, коли викладач отримує повідомлення в разі порушення термінів студентами, або вибір частин сайту, де студенти можуть отримати зворотній зв'язок. Якщо дозволяє програма, гарною ідеєю є розробка всього журналу оцінювання на початку курсу, щоб студенти могли отримати загальне уявлення про всі складові навчального плану.

Незалежно від того, чи пропонує ваша програма управління курсом онлайн журнал оцінювання, ви можете створити власний електронний журнал оцінювання у формі електронної таблиці. Незважаючи на те, що ви завжди можете проконтролювати успішність онлайн аудиторії загалом, дуже просто втратити такий контроль над окремими студентами. Відтак, в онлайн умовах так само важливо вести детальні записи, як і в традиційній аудиторії. Для отримання більш детальної інформації про стратегії ведення обліку дивіться Главу 11.

Інші області й параметри курсу

Якщо ваш курс повністю відбувається в режимі онлайн, подумайте про створення асинхронної «гостьової кімнати» для студентів – місця, де студенти можуть спілкуватися. Іншою корисною областю для обговорення є така, де студенти можуть ставити вам запитання впродовж усього курсу – запитання, які або не стосуються теми, або стосуються організаційних питань. Ці два типи комунікації можна згрупувати в одну область або окремі області, залежно від ваших побажань. Наявність таких областей допомагає студентам, багато з яких потребують додаткового спілкування та відчуття приналежності до спільноти решти студентів, а також слугує основним джерелом, де вони можуть отримати відповіді на термінові питання щодо курсу.

Серед інших корисних інструментів персоналізації класу – дискусійний форум, де студенти знайомляться під час першого тижня курсу, і студентські веб-сторінки, де студенти залишають короткі біографічні відомості про себе. Окрім того, що це допомагає не зламати кригу, ці області є дуже важливими, оскільки дозволяють студентам впродовж курсу заходити на сторінку, щоб отримати інформацію про своїх одногрупників. При використанні з цією метою блогів або веб-сторінок завжди інформуйте студентів про те, чи є ці сторінки відкритими для доступу лише учасників курсу, чи всіх користувачів Інтернету.

Більшість систем управління курсом, блогів та соціальних мереж дозволяють з легкістю завантажувати фотографії. Але це має бути факультативною функцією. Є багато причин того, чому не слід наполягати на цьому. Попри те, що таким чином кожний студент матиме «обличчя» в класі, це підриває принцип рівності в онлайн аудиторії. Незнання раси, етнічної приналежності, привабливості або навіть статі студента – за винятком випадків, коли особа сама прийняла рішення розкрити цю інформацію – часто дозволяє студентам (і вам) приділяти більше уваги ідеям і словам учасників курсу, незалежно від будь-яких припущень та упереджень, які всі ми маємо.

Іншою корисною зоною є зона технічної підтримки або допомоги. Наприклад, ви можете створити зону курсу або веб-сторінки, яка містить програми і плагіни (або гіперпосилання, за якими можна знайти необхідні програми), які можна завантажити, плюс або розділ «Запитання/Відповіді» щодо програми управління курсом, або повну інструкцію з використання. Якщо в вашому навчальному закладі є персонал технічної підтримки, вони можуть адмініструвати цю зону. За відсутності вступного інструктажу студентам, ця область відіграє важливу функцію отримання самодопомоги або допоміжних матеріалів. На додачу до цих областей технічної підтримки надайте студентам електронною поштою або листом інструкції щодо того, з чого починати, та іншу відповідну інформацію, таку як номери телефонів для отримання допомоги в разі, якщо студенти матимуть проблеми з входом на сайт курсу.

Під'єднання до соціальних мереж

У той час, як багато студентів надає перевагу сторінкам MySpace або Facebook, багато навчальних закладів вигідно користуються популярністю цих соціальних мереж, щоб дати можливість студентам стежити за новинами курсу. Знаючи, що багато студентів проводить більше часу на цих сайтах, ніж перевіряє електронну пошту, деякі навчальні заклади влаштували так, щоб студенти, які користуються такими додатками, як CourseFeed (www.coursefeed.com) або Blackboard Sync, могли отримувати новини та повідомлення або посилання на вміст курсу через Facebook.

Деякі викладачі також заохочують студентів використовувати MySpace та Facebook як спосіб знайомства на початку курсу (або й самі представляють себе таким чином) або сприяють соціальній взаємодії між всіма учасниками курсу або маленькими групами для виконання проектів.

Вибір правильних інструментів Веб 2.0 та як залишатися в курсі

Набір інструментів Веб 2.0 згадувався в цій главі в поєднанні з різними областями курсу.

Оскільки ці інструменти постійно вдосконалюються, з'являються і зникають, необхідно знайти спосіб залишатися в курсі всіх новин щодо цих інструментів, а також ознайомлення з відгуками про такі інструменти з точки зору освітян для того, щоб бути в змозі швидко оцінити їх відповідність вашим потребам. Перелік блогів та інших сайтів з ресурсами викладачів, присвячених оцінці нових інструментів, наведено в «Рекомендованих ресурсах».

Щойно ви знайдете джерела, які вам сподобаються, ви можете додати деякі з цих інструментів у закладки вашого Інтернет браузеру для легкого доступу. Новіші версії браузерів також мають вбудований клієнт для читання **RSS-стрічок (Really Simple Syndication – «дійсно проста син дикція»)**, також відомий як **агрегатор**. Це дозволить вам підписуватися на розсилки блогу, подкасту або іншого сайту для отримання останніх новин або продуктів цього сайту, що відкидає потребу кожного разу їх відвідувати. Ви також можете встановити стартову сторінку браузеру, таку як Pageflakes.com або Netvibes.com, що дозволить створювати домашню сторінку, яка містить всі ваші стрічки новин – таким чином, коли ви відкриваєте браузер, ваші новини автоматично оновлюються і зібрані в одному місці.

Віртуальні світи

Освітяни багато років експериментували з різними типами **віртуальних світів**, тобто онлайн тривимірних середовищ з ефектом присутності, які відтворюють реальність та в яких учасники взаємодіють, використовуючи аватари, тобто представників себе (це може бути тварина, мультяшний персонаж або зображення, наближене до власної зовнішності). Близько десяти років назад, на час першого видання цієї книги, автори знайшли освітян, які використовували Active Worlds, у той час, як останніми роками Second Life стала найбільш відомою програмою для використання віртуального світу в навчальних цілях.

Попри значний прогрес у розробці цього програмного забезпечення, програми віртуальних світів все ще є надто крутою вершиною для більшості викладачів навіть для виконання простих завдань, а також і для студентів (ті викладачі та студенти, які виростили на іграх з декількома гравцями, загалом, будуть почуватися комфортніше в цьому середовищі).

Причини використання віртуального світу для навчальних видів діяльності варіюються від простої цікавості, фактору «крутості» та прагнення ввести елемент розваги до навчання до використання віртуального середовища для рольових ігор, взаємодії з об'єктами, складного моделювання ситуації, передбачає небезпеку або заборонені витрати у реальному світі.

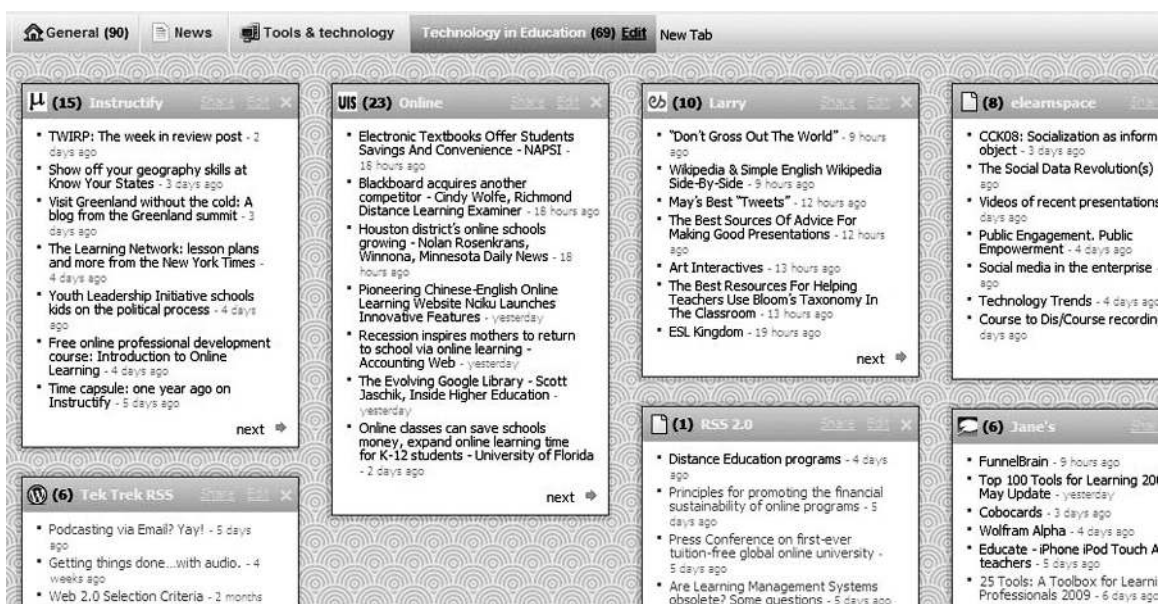

Рисунок 6.5 Стартова сторінка С'юзан Ко Netvibes.com в браузері Firefox, що відображає її колекцію стрічок новин RSS з блогів та інших ресурсів з питань технологій в освіті та інструментів Веб 2.0. Відтворено з дозволу. Джерело: Netvibes.com.

Багато навчальних закладів вже заявило на «право власності» в Second Life і мають невеликий штат працівників та викладачів, які стали досить досвідченими в роботі з віртуальним світом. Університети знайшли способи відокремити свою освітню діяльність від більшого комерційного середовища, створюючи приватний простір, а деякі віртуальні світи присвячені винятково навчанню.

Існує активна спільнота освітян, що працює з віртуальними світами, в Інтернеті є багато ресурсів і матеріалів, які дають поради викладачам щодо того, як краще використовувати віртуальні світи, а також об'ємні матеріали в різних засобах інформації з порадами й рекомендаціями (див. «Рекомендовані ресурси»). Якщо ваш університет використовує віртуальний світ, а ваш предмет підходить для використання цього типу середовища, рекомендуємо вам слідувати таким крокам у процесі планування, визначення структури й розробки циклу:

- Оцініть можливість доступу ваших студентів до середовища віртуального світу. Студенти, які не мають доступу до сучасного комп'ютерного обладнання, навряд чи зможуть користуватися цим середовищем.

- Виділіть достатньо часу на відпрацювання власних навичок в середовищі віртуальної реальності ще до того, як приймете рішення використовувати це середовище в навчальних цілях. Звісно, для різних викладачів час буде різним. Підрахунки, які ми використовуємо в цій книзі, були зроблені з огляду на середнього читача цієї книги. Навіть якщо ви не створюєте нічого нового в віртуальному світі, виділіть до п'яти годин на практику, щоб упевнено почуватися в опануванні основних навичок, які дозволятимуть вам рухатися і спілкуватися, і ще до двадцяти годин на розробку видів діяльності для ваших студентів. Якщо ваш навчальний заклад не пропонує відповідного навчання, ви можете відвідати семінар компанії Sloan Consortium (www.sloan-c.org), який дає освітянам чудову можливість пройти навчання в цій галузі.

■ Дізнайтеся, які матеріали є в вашому університеті, які би допомогли студентам та надали їм відповідну інформацію, щоб вони змогли як слід попрактикуватися перед тим, як почнете використовувати віртуальний світ для виконання певних завдань.

■ Якщо ви вирішили використовувати середовище віртуального світу, складіть детальне пояснення того, що повинні робити там студенти. Будьте готові до того, що деякі студенти не зможуть взяти участь, тому слід запропонувати альтернативний вид діяльності, спрямований на досягнення цих самих цілей.

ПРОЕКТ “СПРАВЕДЛИВЕ ПРАВОСУДДЯ”

Хоуп Кентнор, Викладач та Директор Магістерської програми судового адміністрування в Коледжі права Денверського університету, штат Колорадо, США

Навчальна програма із методології онлайн-навчання

Викладач:

Посада:

Електронна пошта:

Робочий телефон:

Мобільний телефон:

Веб-сторінка:

Години віртуальної роботи: *(порекомендуйте 1 чи 2 години в тиждень, коли викладач зможе відповідати на запитання студентів; зазначте часову зону)*

Підручник: С'юзан Ко і Стів Росен (2010, 3-є видання). Онлайн-викладання: практичний посібник (Teaching Online: A Practical Guide).

Рекомендована література:

Марджорі Ваї та Крістен Сосульські (2011) Основи розробки онлайн-курсу: посібник, що базується на стандартах (Essentials of Online Course Design: A Standards Based Guide).

Тіна Ставрелес (2011) Ефективне онлайн-навчання: основи та стратегії успіху студентів (Effective Online Teaching: Foundations and Strategies for Student Success).

I. Мета, цілі та огляд:

A. Семінар з методології онлайн-навчання

Цей семінар призначений для викладачів та тренерів Проекту USAID «Справедливе правосуддя». Він спрямований на те, аби надати учасникам знання та навички задля полегшення викладення якісного онлайн-курсу. На цьому семінарі учасники дізнаються, що таке дистанційна освіта, як студенти, розробляючи зміст курсу. *(Я гадаю, що від усіх викладачів слід вимагати проходження цього семінару до початку онлайн-навчання)*

Якісний онлайн-курс вимагає більше, ніж простого розміщення навчального плану, завдань з читання, відео лекцій викладачів та екзаменів на веб-сторінці. Важливість соціальної взаємодії, залучення, дизайну курсу та співпраці неможливо переоцінити. Такими є усі характеристики розробки навчання, які розглядатимуться на цьому семінарі.

Після завершення семінару з методології онлайн-навчання Ви одержите сертифікат про завершення. Вимоги для отримання Сертифікату:

- здати усі завдання до кінця 5-го тижня (підсумкового тижня)
- розміщення повідомлень у дискусійному клубі

B. Інтерактивність та участь в онлайн-курсах

Важливість соціальної взаємодії та участь в онлайн-заняттях і аудиторній роботі неможливо переоцінити. Онлайн-курси, які виступають інструментами для посилення взаємодії (наприклад, між студентами чи між студентами та викладачами), покращать результати студентів у навчанні. При розробці онлайн-курсу, подумайте про те, як зв'язуватися і співпрацювати зі студентами на відстані. Адміністрування настільки часто передбачає вирішення проблем та співпрацю, що у викладанні такого предмету, як здійснення судочинства (судового адміністрування), пошуки способів критичного мислення разом є надзвичайно важливими.

C. Огляд курсу – Учасники семінару:

1. Розроблять зміст для онлайн-курсу (цілі курсу, навчальний план та шаблон для онлайн-курсу)
2. Вивчать методи ініціювання та сприяння академічній та соціальній взаємодії (між студентами, а також між студентами і викладачами)
3. Забезпечать учасникам можливість ознайомитися та попрацювати в системі управління курсом
4. Візьмуть участь в онлайн-навчанні в якості студентів

II. Очікування учасників:

A. Управління часом

Цей онлайн-курс проходитиме повністю онлайн, не буде жодних вимог щодо синхронізації (реальний режим часу; усі студенти онлайн водночас). У зв'язку з тим, що курс проводитиметься онлайн, необхідно, аби Ви вміли керувати своїм часом і здавати завдання до необхідної дати. Необхідно брати участь у роботі дискусійного клубу. ***(Я рекомендую чітко визначити тут вимоги до участі і переконатися в тому, що Ви наголосили на важливості Ваших вимог)***

B. Технології

Вам не потрібно бути комп'ютерним інженером, аби впоратися з онлайн-викладанням. Однак потрібно добре вміти користуватися електронною поштою, Інтернетом, а також такими текстовими редакторами, як Microsoft Word. Цей курс розроблено таким чином, аби дати можливість усім, хто має доступ до Інтернету, виконати ці вимоги. Однак дуже рекомендується встановити широкополосний доступ (наприклад, DSL чи кабельне з'єднання). ***(Для різного програмного забезпечення та навчальних платформ необхідні різні додаткові модулі чи браузері, упевніться у тому, що Ви чітко зазначили технічні вимоги для кожного заняття у навчальному плані)***

C. Участь

Важливо бути активним учасником курсу – тут не можна «сховатися», як це роблять деякі студенти у звичайних класах. В онлайн-просторі набагато простіше визначити, хто не бере участі. Просимо зазначити, що одна з цілей цього семінару – навчитися полегшити соціальну взаємодію в онлайн-класі. ***БУДЬ ЛАСКА, беріть активну участь у роботі дискусійних клубів.***

D. Чітко визначені кінцеві терміни виконання завдань:

Завдання слід виконувати до належної дати/часу, які визначено у навчальному плані. Якщо Ви захворіли, у Вас сталася якась трагедія, чи подія, що змінює Ваше життя, і Ви

не в змозі подати завдання до відповідної дати, прошу зв'язатися безпосередньо зі мною. *(Це стандартна заява, яку я розміщую у всіх своїх навчальних планах)*

Е. Дискусійний клуб

Дискусійний клуб онлайн можна порівняти з обговореннями, що проводяться у класах; відтак, участь у діалогах із колегами є дуже важливою. В онлайн-заняттях участь класу вимірюється активною, особистою участю в дискусійних клубах. Дискусійні клуби проводяться у вигляді запитань, що їх ставить викладач, відповідей, що їх дають студенти, і таким чином формується діалог. Неможливо переоцінити важливість дискусійного клубу, і однією з проблем будь-якого онлайн-викладача є заохочення та ведення обговорень у дискусійному клубі. Як учасник цього семінару, Вас заохочують часто брати участь у дискусійних клубах задля того, аби відчутти, як це відбувається з точки зору студентів.

III. Структура курсу

А. Часові рамки курсу:

Цей курс розпочинається _____ і закінчується _____. *(Важливість детального, чітко визначеного навчального плану неможливо переоцінити. Я заохочую усіх онлайн-викладачів вносити усі очікування, дані та цілі у навчальний план таким чином, аби студенти могли посилатися на нього упродовж всього проведення курсу)*

В. Blackboard:

Сайт курсу Blackboard – це електронна платформа цього курсу. Уся робота цього курсу проводитиметься на сайті Blackboard, і Ви повинні перевіряти його декілька разів в день, аби подивитися, чи є якісь нові оголошення, повідомлення чи інші матеріали, які Вам потрібно переглянути. (Переконайтеся, що Ви включили короткий огляд Системи управління курсом чи платформи, яку Ви будете використовувати для онлайн-курсу. Рекомендується також включити посилання на клас, якщо він у Вас є).

IV. Оцінка

А. Рубрика оцінювання дискусійного клубу *(Це не використовуватиметься для семінару, однак я виявила, що це дуже корисно для занять, коли Ви оцінюєте участь у роботі класу)*

Рекомендую Вам прочитати це. Як я вже зазначала, дискусійний клуб в онлайн-курсах може або додати Вам балів, або зняти їх. Якщо Ви не берете участь в роботі дискусійних клубів і подаєте роботу на оцінку А, то Вашу оцінку можуть знизити до В-, от і все. Участь у дискусійних клубах є обов'язковою. Це дуже проста рубрика, яка дасть вам уявлення про очікування від курсу.

	Зразково	Задовільно	Незадовільно
Кількість	Відповідає на	Відповідає на	Відповідає на

повідомлень	питання на початку тижня і долучається до дискусії принаймні ще два рази упродовж тижня. Розміщує коментарі та відповіді принаймні для одного до трьох інших студентів.	запитання і відповідає на повідомлення одного чи двох інших студентів.	запитання наприкінці тижня і/чи не відповідає іншим студентам.
Якість повідомлень	Розіслані повідомлення є чіткими та стислими і додають нову інформацію чи ідеї до обговорення. Інформаційні джерела цитуються , коли потрібно, і/чи очевидним є критичне мислення чи реальне застосування на практиці.	Розіслані повідомлення стосуються питання, однак не завжди містять нову інформацію чи ідеї.	Розіслані повідомлення нечіткі, не мають стосунку до запитання або не додають нової інформації чи ідей до обговорення.

В. Окреслення завдань

*Завдання слід виконати до кінця дня (23:59). Що стосується дискусійного клубу, то заохочую Вас здійснювати розсилку якомога раніше на тижні, щоб дати можливість іншим прочитати та відповісти. Пам’ятайте, основою є діалог!

* * Просимо подавати усі завдання до неділі, (23:59 – часова зона). Завдання пересилайте електронною поштою на адресу Ви одержите відповідь, у якій зазначено отримання завдання, впродовж 24 годин.

Первинна мета цього курсу полягає у тому, аби допомогти Вам в онлайн-викладанні. Для цього Вам потрібно розробити цілісний курс – визначити результати навчання студентів, розробити навчальний план, зміст курсу, завдання і рамки онлайн-курсу. Для цього рекомендується скористатися курсом, який Ви маєте на меті викладати чи розробити. Кожне завдання слід формулювати пам’ятаючи про наступне.

Тиждень	ТЕМА	Дискусійний клуб	ЗАВДАННЯ – слід виконати до кінця зазначеного тижня
Тиждень 1 (зазначте конкретні дати)	Основи онлайн-навчання - спілкування - співпраця - взаємодія - принципи Ральфа Тайлера	- Представтеся і розкажіть, чому Ви вирішили взяти участь у цьому семінарі - Перелічіть предмети, які Ви плануєте викладати, якщо такі є. - Наведіть два твердження про себе (одне правильне і одне неправильне). Пізніше під час семінару Ви розкажете нам, яке з них правдиве, а яке – хибне	Завдання Тиждень 1: 1. Надішліть повідомлення до дискусійного клубу 2. Перегляньте записки курсу/лекцію 3. Розпочніть розробку опису курсу, результатів навчання студентів та цілей курсу. (Див. шаблон навчального плану для онлайн-курсу) 4. Розпочніть розробляти своє бачення курсу і те, чого Ви очікуєте від своїх студентів
Тиждень 2 (зазначте конкретні дати)	Навчальний план - навчальні цілі - очікування - рубрики	-Чи Ви вже колись проходили онлайн-заняття? Чи Ви коли-небудь викладали у звичайному «класі»? - Деяким студентам подобаються онлайн-заняття, а інші неприхильно ставляться до них. Будь ласка, розкажіть нам про свій досвід чи відсутність досвіду роботи в онлайн-класах, своє небажання йти на онлайн-курси	Завдання Тиждень 2: 1. Надішліть повідомлення до дискусійного клубу 2. Перегляньте записки курсу/лекцію 3. Розпочніть досліджувати тексти і літературу для студентів, аби допомогти скерувати їх на досягнення очікувань, які у Вас є щодо них. Це також допоможе розробити завдання і вправи на наступний

		чи навпаки бажання викладати онлайн.	тиждень. Зосередьтеся на результатах навчання студентів і поставте собі запитання, “чи це завдання допоможе студентові навчитися цьому?” Завдання №1: Подайте опис курсу, результати навчання студентів і цілі курсу.
Тиждень 3 (зазначте конкретні дати)	Завдання, вправи та оцінка - Онлайн-засоби	Якби Ви могли описати свій найкращий і найбільш пам’ятний досвід, що б Ви описали? Будь ласка, намагайтеся описувати якомога яскравіше і зазначте, чому цей досвід був найкращим? Якої теми він стосувався?	Завдання Тиждень 3: 1. Надішліть повідомлення до дискусійного клубу 2. Перегляньте записки курсу/лекцію 3. Перегляньте результати навчання студента і подумайте про найкращі види діяльності чи завдання, які допоможуть студентові досягнути цього результату? 4. Як можна найкраще оцінити студента? Завдання № 2: Перегляньте чорновий варіант навчального плану.
Тиждень 4 (зазначте конкретні дати)	Розробка курсу	Просимо навести два твердження про себе (одне правдиве і одне хибне), які Ви створили у День 1: вступи), і розповісти нам, як ж із них правдиве.	Завдання Тиждень 4: 1. Надішліть повідомлення до дискусійного клубу 2. Перегляньте записки курсу/лекцію 3. Розпочніть розробку свого курсу. Ваш навчальний план майже готовий. У Вас є бачення курсу. Як Ви можете організувати це таким чином, аби він мав зміст для студента?
Тиждень 5 (зазначте конкретні дати)	Підсумковий тиждень	Що Ви взяли з цього семінару? Чи він стане Вам у пригоді? Чи Ви з нетерпінням чекаєте онлайн-викладання? Чому так або чому ні?	Завдання Тиждень 5: 1. Надішліть повідомлення до дискусійного клубу 2. Завершіть оцінку Завдання №3: Кінцеве завдання – Навчальний план та рамки курсу

V. Деталі завдання

- 1. Завдання № 1 – Опис курсу, результати навчання студентів та цілі:** Спілкування складає основу якісного онлайн-курсу. Проста, чітка і стисла форма висловлення відповідає потребам усіх учнів. Діяльність у класі, вправи, завдання і зміст курсу розроблено на основі результатів навчання студентів; відтак, належним чином визначений та чітко сформульований опис курсу, результати навчання студентів та цілі – це необхідні компоненти.
- 2. Завдання № 2 – Чорновий варіант навчального плану:** З допомогою Шаблону навчального плану курсу, розпочніть розробку навчального плану, який Ви будете використовувати на своїх заняття. Знову ж таки, пам'ятайте про те, що вирішальними моментом тут є спілкування, краще «включити, аніж не включити». Також, навчальний план онлайн-курсу вимагає більшої кількості деталей, аніж навчальний план курсу звичайних занять.
- 3. Завдання №3 – Кінцеве завдання – Сформульований початковий план і рамки курсу.** Ви можете вимагати вказівок щодо використання Системи управління навчанням, що їх надаватиме розробник інструкцій; однак курс повинен бути організований і викладатися на основі завершеного навчального плану, і станом на цей момент це, звичайно, питання завантаження вмісту.

VI. Завершення

Найкращий спосіб визнати, що слід включити чи повідомити під час заняття онлайн, – це послухати запитання Ваших студентів і відчутти досвід онлайн-навчання на собі. Як уже зазначалося декілька разів, онлайн-освіта – нове явище для нас усіх, і щоразу, коли я опиняюся на онлайн-занятті, я отримую якийсь новий досвід і змінюю свій навчальний план. Ваша аудиторія – це студенти, а зараз Ви самі – серед учасників аудиторії. Успіхів! І насолоджуйтеся викладанням онлайн!

ПРОЕКТ “СПРАВЕДЛИВЕ ПРАВОСУДДЯ”

Хоуп Кентнор, Викладач та Директор Магістерської програми судового адміністрування в Коледжі права Денверського університету, штат Колорадо, США

Назва класу
Назва курсу
Семестр, рік
Розміщення класу:

Модель навчального плану онлайн-курсу

Інформація про викладачів:

Ім'я:

Посада:

Телефон:

Текст:

Адреса електронної пошти: (відзначте, наскільки довго чекати на відповідь. Я завжди рекомендую давати відповідь впродовж 24 годин)

Години віртуальної роботи: (години, коли студенти завжди зможуть Вас застати – зазначте часову зону)

Контактна інформація про технічну підтримку: (на випадок технічних труднощів, з ким студенту зв'язуватися?)

Запитання? (створіть відкритий форум запитань та відповідей у дискусійному клубі для того, аби студенти могли ставити запитання і відповідати на них; зазначте, як студенти можуть використовувати цей ресурс)

Необхідні тексти:

Пропонована література:

VII. Мета і цілі:

A. Огляд курсу

B. Які теми включатиме цей курс?

C. Що Ви отримаєте від таких занять після їхнього завершення?

D. Тематика курсу (бажано окремими пунктами)

VIII. Очікування студентів:

A. Управління часом

Цей курс вимагатиме таких самих затрат часу, навчання та зусиль, як і традиційні курси «на місцях» чи у звичних класах. Оскільки цей курс

повністю проходить онлайн, то студенти повинні вміти незалежно працювати, організовувати та управляти своїм часом. Онлайн-природа цього курсу дозволить кожному студентові виконувати заплановані завдання у зручній для нього час; однак є чіткі крайні терміни виконання завдань, які складають частину схеми визначення оцінки.

В. Програмне забезпечення для управління навчанням

(Зазначте програмне забезпечення для управління навчанням, яке використовується для цього курсу. Включіть посилання на веб-сторінку компанії, а також посилання на будь-які користувацькі посібники, аби дати студентам можливість ознайомитися із платформою)

С. Технології

Онлайн-частина цього курсу доступна за адресою: веб-адреса. Для того, аби отримати доступ до курсу, введіть своє ім'я користувача і пароль. *(Зробіть прив'язку безпосередньо до цієї програми/класу, перелічіть ВСІ технічні вимоги і зазначте, як студенти можуть отримати доступ до сайту з курсом).*

Д. Участь

Ви повинні бути активним учасником курсу – тут не можна «заховатися», як це роблять деякі студенти у звичайних класах. В онлайн-просторі набагато простіше визначити, хто не бере участі. У цьому курсі важливою є участь. Участь в онлайн-заняттях здійснюється у вигляді дискусійного клубу. Просимо переглянути параметри дискусійного клубу нижче.

Е. Коротке представлення

Перше завдання для курсу полягає у написанні короткого представлення самого себе у дискусійному клубі, розміщення фотографії та резюме. Це дасть можливість мені та іншим Вашим колегам більше про Вас дізнатися. *(Взаємодія та залучення є вирішальними в онлайн-заняттях, і для навчання студентів, і для задоволення студентів. Я заохочую це і на стадії ознайомлення, і на початку кожного заняття)*

Ф. Чітко визначені крайні терміни виконання завдань:

Завдання слід виконувати до дати/часу, визначеної у навчальному плані. Якщо Ви захворіли, у Вас сталася якась трагедія, чи подія, що змінює Ваше життя, і Ви не в змозі подати завдання до відповідної дати, прошу зв'язуватися безпосередньо зі своїм викладачем *(чи офісом програми)*. *(Детально викладіть політику щодо завдань, що були здані з запізненням (якщо потрібно))*

Г. Дискусійний клуб

Дискусійний клуб онлайн можна порівняти з обговореннями, що проводяться у класах. Участь у діалогах із колегами є дуже важливою. В онлайн-заняттях участь класу вимірюється активною, вчасною участю в дискусійних клубах. Дискусійні клуби проводяться у вигляді запитань, що їх ставить професор,

відповідей, що їх дають студенти. Повідомлення можуть містити посилання на літературу, пов'язану із цим завданням, підручник, який студентам потрібно прочитати, а також в кінці можуть наводитися декілька запитань, які варто розглянути, даючи відповідь. При оцінці повідомлень до уваги братиметься:

- Ступінь, наскільки студент продемонстрував розуміння питання і базових моментів, що стосуються цього питання;
- Наскільки добре матеріали курсу беруться до уваги при розгляді цих базових питань;
- Посилання на «зовнішні» матеріали, які можуть стосуватися цього запитання чи розглядати інший аспект запитання;
- Чіткість і стислість викладу;
- Спілкування та діалог з іншими студентами.

IX. Структура курсу

A. Часові рамки курсу:

Цей курс розпочинається _____ і закінчується _____. Ваш випускний іспит чи підсумковий проект Ви будете здавати _____. Ваш онлайн-тиждень розпочинається у понеділок і завершується у неділю. Очікується, що студенти будуть слідувати окресленому курсу і брати участь у діяльності, яка окреслена у щотижневих _____ завданнях.

B. Програмне забезпечення для управління навчанням: (*інформація про Систему управління навчанням, яка використовується для цього курсу – зробіть прив'язку до класу/платформи, яка використовується – схоже до П.А.2, включають посилання на сайт курсу*)

C. Організація курсу:

1. **Документи/проекти/завдання:** (*перелічіть усі – приклад нижче*):

Підсумок завдань	
Завдання	Бали
1. Критичний огляд статті	10
2. Форми	10
3. Проект формування шкали – Визначення і цілі	15
4. Формування шкали Остаточна версія	5
5. Аналіз I	10
6. Аналіз II	10
7. Аналіз III	10
8. Підсумкова робота	30
Разом	100

2. Література:

Присмо переглянути навчальний план завдань. Від Вас вимагається перечитати призначену літературу на конкретний тиждень.

3. Завдання для здачі:

(Визначте, яким чином студенти повинні подавати завдання, а також час, коли Ви очікуєте їх здачі. Просимо зазначити: чимало систем управління навчанням мають цифрові області для здачі завдань; однак чимало з них не є надійними. Я раджу поговорити зі спеціалістом свого відділу. Я завжди вимагаю, аби мої студенти здавали завдання електронною поштою. Коли я одержую повідомлення електронною поштою, я відповідаю на нього, зазначаючи, що я одержав завдання. Якщо вони не одержують відповіді, то це означає, що я не одержав повідомлення, і студенти повинні одразу ж зв'язатися зі мною чи надіслати завдання повторно).

4. Участь у заняттях:

Студенти, які підготовлені і хочуть взяти участь у занятті (у вигляді публікації повідомлень у дискусійному клубі, блогах, вікі, групових проєктів тощо), зароблятимуть бали за участь у заняттях і таким чином дотримуються вимог щодо участі класу. Просимо взяти до уваги, що непідготовлені студенти ставлять під сумнів свою здатність отримати бали за участь (це може засвідчити якість повідомлень у дискусійному клубі).

5. Дискусійний клуб:

Несинхронні дискусійні клуби загалом тривають тиждень і набирають вигляду повідомлень від професора, слідом за якими йдуть коментарі студентів. Важливо перевіряти дискусійний клуб принаймні раз в день, аби бачити, чи додано якісь нові матеріали, які, можливо, викличуть певну відповідь з Вашого боку.

X. Бали та оцінка

A. Бали/оцінка визначається на основі таких критеріїв (обміркуйте кожен компонент). Див. наступний приклад:

- 50% на основі підсумкового проєкту
- 30% на основі іспиту
- 20% на основі письмових вправ, участі у заняттях та відвідування

B. Політика бальної шкали

Відсотки	Бал, позначений літерою	Бал
93% - 100%	A	4,0
90 - 92	A-	3,7
88 - 90	B+	3,3
84 - 87	B	3,0
80 - 83	B-	2,7

78 - 79	C+	2,3
74 - 77	C	2,0
70 - 73	C-	1,7
68 - 69	D+	1,3
64 - 67	D	1,0
60 - 63	D-	0,7
0 - 59	F	0

«Хвости»

«Хвости» не визнаються. Студент, який кидає курс без офіційного дозволу, не здає іспит, має надмірну кількість пропусків, як визначено вище, чи не завершує навчання у відповідний тиждень курсу, одержує оцінку “F” за цей курс.

Оцінки, яке ведуть до незарахування

Якщо студент припиняє відвідувати клас чи здавати завдання (і не одержав прохідного балу), отримує оцінку «незараховано» (F).

1. Політика виконання завдання із запізненням
2. Політика, спрямована проти плагіату та обману. *(Скористайтеся витягом із політики Установи)*

С. Рубрика оцінювання дискусійного клубу

	Зразково	Задовільно	Незадовільно
Кількість повідомлень	Відповідає на питання на початку тижня і долучається до дискусії принаймні ще два рази упродовж тижня. Розміщує коментарі та відповіді принаймні для одного до трьох інших студентів.	Відповідає на запитання і відповідає на повідомлення одного чи двох інших студентів.	Відповідає на запитання наприкінці тижня і/чи не відповідає іншим студентам.
Якість повідомлень	Розіслані повідомлення є чіткими та стислими і додають нову інформацію чи ідеї до обговорення. Інформаційні джерела цитуються, коли потрібно, і/чи очевидним є критичне мислення чи реальне застосування на практиці.	Розіслані повідомлення є релевантними до питання, однак не завжди містять нову інформацію чи ідеї.	Розіслані повідомлення нечіткі, не мають стосунку до запитання або не додають нової інформації чи ідей до обговорення.

D. Завдання (схема-зразок)

*Завдання слід виконувати до кінця тижня, а також прочитати літературу (неділя, 23:59 – часова зона))

ТИЖДЕНЬ	ТЕМА	КОМПОНЕНТИ КЛАУС	ЛІТЕРАТУРА	ЗАВДАННЯ
Тиждень 1 20-26 серпня	Вступ до курсу	Онлайн PowerPoint	Сміт: Вступ, розділи 1,2,3,4	Завдання 1: Здати резюме та фотографію у форматі JPEG через Blackboard
Тиждень 2 27 серпня -2 вересня	Оцінка норм права	Дискусійний клуб	Сміт: розділи 3,5 Література з сайту Blackboard (розміщено на Blackboard під тижнем 2)	До виконання 1: Здати резюме та фотографію у форматі JPEG через Blackboard Завдання 2: Пояснення до практичної справи

Е.Деталі завдання (детально перелічить усі необхідні завдання та проекти. Я заохочую усіх викладачів включити деталі виконання завдання та правила, якщо це можливо)

Критичний огляд статті щодо розробки інструментів проведення дослідження [10 пункти]

- Розмістіть статтю, опубліковану за останні 10 років, в якій би описувалися засоби, розроблені за допомогою класичної теорії тестування у контент-сфері на Ваш вибір. Можна знайти чимало таких статей у журналі *Educational and Psychological Measurement*. Ключові слова, які можуть допомогти у пошуках, включають, але не обмежуються такими: *initial development* (початкова розробка), *validation* (валідація), *instrument construction* (формування засобів).
- Напишіть критичну статтю про процес розробки критеріїв, які використовувалися (2-3 сторінки; Times New Roman, шрифт 11-12pt, подвійний інтервал). Акцентуйте увагу на огляді розробки критеріїв. Зверніть увагу на запитання у такій рубриці оцінки:

Критичний огляд дослідження (максимум 10 балів)			
Вимоги	Можливі бали	Бали	Коментарі
1. Яка мета дослідження?	0,5		
2. Яку загальну (цільову) аудиторію повинні репрезентувати такі результати?	0,5		
3. Які конкретні стратегії відбору використовували у дослідженні для опису зразка?	1		
4. Чи описали дослідники свої припущення та обмеження у їх дослідженні?	1		
5. Якою була структура? Як її було визначено? Чи була вона для Вас чіткою? Чому так/ні? Рекомендуйте, як можна покращити чіткість та стислість?	1		
6. Яких кроків було вжито для того, аби створити ці пункти і виміряти їх?	1		
7. Які статистичні тести використовувалися і яка їхня мета? (я не очікую, що Ви ознайомлені зі статистикою станом на цей момент, однак напишіть назви та зазначену мету статистичних методів)	1		
8. Чи цей засіб виявився надійним? Наведіть статистичні дані.	1		
9. Чи використовувався якийсь тип стимулювання для заохочення респондентів взяти участь у дослідженні? Якщо так, то коротко опишіть його. Чи вплинув цей стимул на кількість відповідей?	1		
10. Чи можна було отримати дані з інших джерел, чи дослідження мало на меті отримати дані, які неможливо отримати іншим чином? Іншими словами, чи був цей засіб справді необхідним?	1		
11. І нарешті, чи автор(и) успішно зробив(ли) свою роботу, що полягала у розробці критеріїв, і чому Ви так вважаєте?	1		
Загальна кількість балів	10	0	

ПРОЕКТ «СПРАВЕДЛИВЕ ПРАВОСУДДЯ»

Методологія он-лайн навчання
Тренінг і семінар

Роздаткові матеріали

Лютий 2013 р.
Хоуп Кентнор

Запитання? hkentnor@law.du.edu або 303.871.6308

UNIVERSITY of
DENVER

STURM COLLEGE OF LAW
Master of Science in Legal
Administration

Он-лайн по відношенню до навчання в класі

Частина курсу, що викладається он-лайн	Тип курсу	Опис
0%	Традиційний	Курс, в якому не використовуються он-лайн технології – викладається письмово або усно.
Від 1 до 29%	На основі Інтернету	Курс, у якому використовуються Інтернет-технології як допоміжний засіб для аудиторних занять. Можуть використовуватися система управління курсом (CMS) або веб-сторінки для публікації навчального плану і завдань.
30-79%	Змішаний/гібридний	Курс, який поєднує он-лайн і аудиторну подачу матеріалу. Значна частина вмісту викладається он-лайн, зазвичай за використання он-лайн обговорень, та передбачає меншу кількість аудиторних зустрічей.
80% або більше	Он-лайн	Курс, де більшість або весь вміст викладається он-лайн. Зазвичай не передбачає аудиторних зустрічей.

(Аллен і Сімен, 2013 рік)

Ральф Тайлер “Основні принципи розробки навчальної програми”

МЕТА: Яких цілей навчання (результатів навчання) повинна прагнути досягти школа/програма/курс?

НАВЧАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ: Які види навчальної діяльності можуть забезпечити досягнення цих цілей?

ОРГАНІЗАЦІЯ: Як можна ефективно організувати цю навчальну діяльність?

ОЦІНКА: Як визначити, чи було досягнуто цих цілей?

Таксономія Блума

Галузі	Приклади дієслів для формулювання цілей навчання	Приклади завдань
Запам'ятовування	Згадайте, розкажіть, покажіть, співвіднесіть, перелічіть, позначте, дайте визначення, процитуйте, назвіть, запропонуйте вирішення	Тест, письмове завдання, вікторина, маркування, таблиці
Розуміння	Порівняйте, зіставте, продемонструйте,	Схема, узагальнення,

	визначте, прозвітуйте, окресліть, узагальніть, дайте огляд, поясніть, складіть перелік	тест, визначення, огляд, вправи на порівняння й зіставлення
Застосування	Розробіть, організуйте, використайте, оберіть, змоделюйте, складіть, перекладіть, проведіть експеримент, проілюструйте	Звіт, діаграма, графік, ілюстрація, проект, відео, практичне завдання, журнал
Аналіз	Проаналізуйте, розподіліть за категоріями, класифікуйте, охарактеризуйте відмінності, здійсніть критичний аналіз, дослідіть, обчисліть, розв'яжіть, систематизуйте	Модель, звіт, проект, розв'язування, дебати, практичне завдання
Синтез	Поєднайте, складіть, розв'яжіть, сформулюйте, адаптуйте, розробіть, створіть, валідуйте, спроектуйте	Стаття, звіт, есе, експеримент, твір, аудіо або відео продукт, креслення, графік, дизайн
Оцінка	Оцініть, визначте, виміряйте, оберіть, захистіть, підрахуйте, складіть рейтинг, виділіть, зробіть висновок, обґрунтуйте, дайте рекомендацію	Оцінювання колегами та самооцінювання, таблиця, критика

(Ко, Навчання в режимі он-лайн: Практичне керівництво, сторінка 56)

Дошка обговорень – Інструменти для заохочення участі та критичного мислення

Взаємодія з викладачем	Приклади
Нагадування	Я перевіряв дошку обговорень і не побачив жодних повідомлень, отже я хотів дати вам деяку додаткову інформацію, щоб ви мали змогу розпочати роботу. Розгляньте такі елементи, даючи відповідь цього тижня (перелічити елементи). Або, ось приклад із мого досвіду, який допоможе вам зрозуміти концепцію...
Розробка	Ви дуже добре розпочали обговорення цього тижня. Чи можете ви розвинути свої думки та ідеї і розглянути наступне у своїй відповіді [перелічити сфери, де студент не дав повну відповідь під час обговорення]?
Уточнення	Вдячний за ваші зауваження щодо ... Чи могли б ви уточнити свою відповідь таким чином, щоб ми точно зрозуміли ваші думки та ідеї? Чи можете проілюструвати або дати приклад?
Об'єднання	Я дійсно вдячний за численні точки зору щодо проблеми, яку ми обговорюємо цього тижня. Джон та Сью вважають В той час, як Пол та Керрі вважають... Як ви узгоджуєте різні думки? Чи є доказ переваги однієї думки над іншою? Чи існують інші способи зробити оцінку того, що не було розглянуто?

Перспективи	Розгляньте наступний альтернативний сценарій... Як би це впливало на вашу думку чи рішення? Чи існує інший спосіб розгляду цього питання під іншим кутом?
Висновки та припущення	Чи можете ви обговорити конкретні висновки та припущення, які ви робите з цієї точки зору? Щоб це було правдою, ... (це) також має бути правдою. Який доказ у вас є для підтримки висновків та припущень, які ви робите?
Результати	Чи можете ви обговорити результати своїх напрямків суджень з цього питання? Якщо це так, як воно впливатиме на сучасні умови? Що це означатиме для майбутнього?
Підсумки	<p>Я вдячний за глибину мислення, яка була продемонстрована під час цього обговорення. Здається, багато хто з вас вважає..., в той час, як інші думають.... Деякими існуючими прогалинами є....</p> <p>Підсумки можуть бути корисними, оскільки вони надають огляд загального обговорення. Це те, що можна розглянути в залежності від вмісту, обговорення та очікувань викладача.</p>

(Ставрелес, Ефективне навчання в режимі он-лайн, сторінка 3536)

Дошка обговорень – Рубрика 1

	Зразково	Задовільно	Незадовільно
Кількість публікацій	Відповіді на запитання на початку тижня і надаються щонайменш ще два рази протягом тижня. Коментарі та відповіді щонайменше одному-трьом іншим студентам.	Відповіді на запитання та відповіді на одну або дві публікації студентів.	Відповіді на запитання в кінці тижня та/або нехтування наданням відповідей іншим студентам.
Якість публікацій	Публікації є зрозумілими та короткими і містять нову інформацію або ідеї для обговорення. Є посилання на джерела інформації, коли це необхідно, та/або очевидний процес критичного мислення або обговорення застосування в реальному світі.	Публікації стосуються запитання, але не завжди містять нову інформацію або ідеї.	Публікації є незрозумілими, не стосуються запитання, або не містять нову інформацію чи ідеї для обговорення.

Дошка обговорень – Рубрика 2

Критерії	Невиконання	Базове	Вміле	Бездоганне
Використання відповідних концепцій, теорій або матеріалів для обговорення чи підтримки точки зору і надання початкової відповіді для дискусії до середини тижня з метою розширення діалогу (30%)	Не включає точки зору або точка зору не розвинута. (0-15%)	Не використовуються відповідні концепції курсу, теорії або матеріали для обговорення чи підтримки точки зору. (16-21%)	Використовуються відповідні концепції курсу, теорії або матеріали для обговорення чи підтримки точки зору. Надається початкова відповідь для дискусії до середини тижня з метою розширення діалогу (22-26%)	Використовуються та аналізуються більшість концепцій курсу, теорії або матеріали для обговорення чи підтримки точки зору. Надається початкова відповідь для дискусії до середини тижня з метою розширення діалогу. (27-30%)
Використання відповідної інформації (факти, дані, докази чи приклади з життя) для підкріплення точки зору з висновками та/або наслідками судження. Є цитування та посилання на відповідну інформацію ... формат (30%)	Не використовується відповідна інформація (факти, дані, докази чи приклади з життя) для підкріплення точки зору. (0-15%)	Використовується відповідна інформація (факти, дані, докази чи приклади з життя) для підкріплення точки зору, але не вистачає актуальності і не має висновків суджень. (16-21%)	Використовується відповідна інформація (факти, дані, докази чи приклади з життя) для підкріплення точки зору. Є цитування та посилання на відповідну інформацію. Немає висновків або наслідків суджень. (22-26%)	Використовується відповідна інформація (факти, дані, докази чи приклади з життя) для підкріплення точки зору. Включає обговорення висновків та/або наслідків суджень. Є цитування та посилання на відповідну інформацію ... АРА. (27-30%)
Співпраця з колегами-студентами стосовно	Немає співпраці з колегами-студентами стосовно	Співпраця зі щонайменш одним колегою-студентом	Співпраця зі щонайменш двома колегами-студентами	Співпраця зі щонайменш двома колегами-

обговорення відповідних концепцій протягом щонайменш двох днів для розширення діалогу. (30%)	обговорення (тобто, публікації про оцінку чужої роботи) (0-15%)	стосовно обговорення відповідних концепцій курсу (16-21%)	стосовно обговорення відповідних концепцій курсу, але відсутня участь в обговоренні протягом щонайменш двох днів для розширення діалогу. (22-26%)	студентами стосовно обговорення відповідних концепцій курсу протягом щонайменш двох днів для розширення діалогу. (27-30%)
--	---	---	---	---

(Ставрелес, Ефективне навчання в режимі он-лайн, сторінка 3193)

Інструменти – “Пошук потрібного інструменту для роботи”

Вид діяльності	Інструмент	Різновид	Учасники
Обговорення в класі	Дошка обговорень	- Формування спільноти - Питання й відповіді - Щотижневі тематичні обговорення	В парах або всім класом
Написання журналу	Блог	- Особиста точка зору - Точка зору викладача/моделювання	Кожний окремо
База знань загального доступу	Вікі	- Спільний глосарій - Бібліографія з анотаціями	Групи або весь клас
Практичні вправи	Тести/вікторини	- Множинний вибір - Самооцінювання	Кожний окремо або в парах
Проекти	Робочі групи, вікі, блоги, дискусійні форуми тощо	- Презентація групового проекту - Групові дослідницькі проекти	Кожний окремо, в парах або всім класом
Рецептивні види діяльності	PDFs, подкасти, Youtube, Google презентації	- Аудіо-відео презентації викладача/студента - Читання - Різні аудіо та відео	Кожний окремо

(Vai, M & Sosulski, K., Основні елементи створення курсу в режимі он-лайн: Керівництво на основі стандартів)

Види діяльності в режимі он-лайн

Вид діяльності	Опис
Проблемно-орієнтоване навчання	<ul style="list-style-type: none"> - Дається проблема для вирішення, студенти застосовують знання для її вирішення - Процес важливіший за результат
Практичне завдання	<ul style="list-style-type: none"> - Подібне до проблемно-орієнтованого навчання; комплексна проблема, що ґрунтується на фактах - Чудовий інструмент для навчання з питань практичного застосування
Метод проєктів	<ul style="list-style-type: none"> - Результати такі ж важливі, як і процес - Результат – це продукт, тобто дизайн веб-сайту, пропозиція тощо
Моделювання	Створення реальної життєвої ситуації з багатьма змінними, студент – у головній ролі. Студенти приймають рішення, що впливають на наслідки їх ролі для середовища.
Дебати	<ul style="list-style-type: none"> - Вид діяльності, який дозволяє студентам застосовувати знання в контексті дискусії
Формування портфоліо	<ul style="list-style-type: none"> - Збірник робіт, виконаних упродовж курсу - Гарний інструмент для переосмислення власної роботи
Критичний аналіз	<ul style="list-style-type: none"> - Залучення студентів до обговорення, що не обмежується висловленням думки на кшталт «подобається – не подобається»; аргументи на підтримку точки зору
Первинне дослідження	<ul style="list-style-type: none"> - Вивчення певної теми в деталях - Використання первинних ресурсів – інтерв'ю, досліджень, спостережень на підтримку точки зору
Вторинне дослідження	<ul style="list-style-type: none"> - Вивчення певної теми в деталях - Використання вторинних ресурсів – книг, статей тощо для створення огляду літератури
Презентації	<ul style="list-style-type: none"> - Студенти демонструють свою роботу – обмін знаннями
Практичні вправи	<ul style="list-style-type: none"> - Низка вправ, що оцінюються комп'ютером
Рецептивні види діяльності	<ul style="list-style-type: none"> - Аудіовізуальні презентації та завдання з читання

(Vai, Marjorie & Sosulski, Kristen, сторінка 109)

ПРОЕКТ “СПРАВЕДЛИВЕ ПРАВОСУДДЯ”

Хоуп Кентнор, Викладач та Директор Магістерської програми судового адміністрування в Коледжі права Денверського університету, штат Колорадо, США

Основи навчання в режимі он-лайн

Лекція/нотатки до семінару з методології он-лайн навчання

Навчання в режимі он-лайн є новим способом навчання. Це є новим не тільки для студентів, але й також для викладачів та адміністраторів. Воно змінює спосіб нашої взаємодії зі студентами, а також спосіб взаємодії студентів один з одним. Невербальних комунікаційних сигналів, до яких ви звикли в аудиторії, вже немає, вам радше доводиться покладатися на письмово-вербальну комунікацію. Навчання полягає в обміні комунікативними знаннями і навичками зі студентами. Це ніколи не мінялося; просто змінився метод викладання. Курси в режимі он-лайн відрізняються від аудиторних курсів тим, як ми передаємо знання, методами, які використовуємо для сприяння комунікації, а також можливостями, які нам дає нове середовище. В цьому випадку, мета полягає в тому, щоб визначити ці відмінності і забезпечити вас засобами та методами для обміну знаннями в середовищі он-лайн навчання.

Перше за все, важливо визначити деякі основні поняття, які використовуються в системі навчання в режимі он-лайн.

Дистанційна освіта – метод викладання, за якого студент і викладач фізично перебувають у різних місцях. Може передбачати поєднання технології, включаючи аудіо, кореспонденцію, відео, комп’ютер та Інтернет.

Он-лайн освіта – форма дистанційної освіти, що передбачає використання комп’ютерів та Інтернету як засобів передачі інформації та викладання щонайменше 80% курсу в режимі он-лайн.

Гібридні/змішані курси – курси, які використовують поєднання аудиторних занять і он-лайн навчання. Загалом, курс вважається змішаним, якщо 30 – 79% його змісту читається он-лайн.

Асинхронне навчання – події відбуваються в різний час – тобто, студенти та викладач не повинні бути в режимі он-лайн в однаковий час

Синхронне навчання – події відбуваються в режимі реального часу. Студенти та викладач перебувають в режимі он-лайн в однаковий час.

Навчання в режимі он-лайн змінює спосіб нашого мислення про навчання. Це дає можливість тим, хто раніше не міг отримати освіти, зважаючи на сімейні труднощі або завантаженість на роботі. Це створило величезні можливості не тільки для студентів, але й також для організацій, які шукають освічених та кваліфікованих працівників. Незалежно від того, чи ви вибираєте курси повністю в режимі он-лайн, або змішані курси – в режимі он-лайн та аудиторні, важливо спочатку визнати, що обидва методи вимагають змін в передачі знань, розробці курсу та структурі. По суті, ви продовжуєте обмінюватись знаннями, але по-іншому.

Найважливішими рисами якісного он-лайн навчання є: комунікація, розробка курсу та інституційна підтримка/адміністрування.

Комунікація є найважливішим фактором якісного курсу в режимі он-лайн; і, по суті, є частиною ефективної розробки курсу, так само, як і адміністрування та інституційна підтримка. Студентів потрібно поінформувати, куди їм потрібно звернутися, що від них очікується зробити і як це зробити у найкращий спосіб. Точно так само, як і в традиційній аудиторії, коли ми інформуємо студентів, до якої аудиторії вони повинні перейти і о котрій, студенти, які навчаються в режимі он-лайн, мають знати де відбуватиметься навчання он-лайн і що від них очікується. Це просто зміна способу викладання. Окрім того, потрібно мати на увазі, що невербальні комунікаційні сигнали, до яких ми звикли в традиційній аудиторії, вже не існують в он-лайн аудиторії. Проста усмішка для заохочення або кивок головою на знак згоди не існують в он-лайн аудиторії, тому вербальні засоби, такі як емоційний відтінок в написанні та смайлики можуть їх замінювати. Також потрібно пам'ятати, що я ніколи не стикалася з «надмірною комунікацією» в он-лайн середовищі. Ще один дуже важливий засіб передачі знань, який я хотіла би обговорити, полягає в швидкому зворотному зв'язку щодо завдань та вчасних відповідей на електронні листи. Це просте завдання показує присутність та інтерес викладача. Воно персоналізує аудиторію і показує студенту, що там насправді хтось є.

Дизайн курсу стосується того, як організовано та викладено курс. Он-лайн навчання є новим для всіх нас – викладачів, студентів та адміністраторів. Відтак, важливо, щоб його організація та дизайн були взаємопов'язані між собою. Я використовую термін «плавність переходу», маючи на увазі, що одна концепція або частина переходить в іншу. Якщо матеріали курсу взаємопов'язані між собою за змістом, це полегшує розуміння студентом. Багато платформ управління навчанням полегшують організацію плавності переходу, але важливо це враховувати при розробці. У ході тренінгу я завжди рекомендую викладачам спочатку скласти навчальний план, а потім розробити курс. Такий метод допоможе уникнути плутанини та організаційних проблем, з якими зазвичай стикаються, розробляючи курс ще до того, як він повністю визначений.

Інституційна підтримка та адміністрування також є дуже корисними в ефективному викладанні курсу в режимі он-лайн. Згадайте ті дні, коли ви були студентом, і, ймовірно, вам потрібно було вирішити адміністративні питання стосовно оплати, технологій, запису на курс або придбання підручників. Можливо, вам потрібно було звертатися безпосередньо до офісу, який займався вирішенням таких питань. Будучи студентом, який вчиться в режимі он-лайн, ви можете прожити за сотні або тисячі кілометрів від студмістечка, таким чином, ви просто не можете добратися до офісу. Дуже важливо, щоб інституційні ресурси, доступні традиційним студентам університету, були також

доступними в електронному вигляді для он-лайн студента. Окрім того, я рекомендую залучення контактної особи для он-лайн студентів, тієї, якій вони можуть завжди надсилати електронні листи або дзвонити і яка відповідатиме на будь-які запитання, або спрямовуватиме студентів до потрібного викладача. Хочеться повторити, що навчання в режимі он-лайн є новим способом навчання, і студенти можуть також переживати через це, тому надання їм ресурсу у вигляді живої особи може бути дуже корисним. Це поширюється також і на викладачів: визначення однієї контактної особи для відповіді на запитання є дуже корисним.

Розробка навчального плану – результати навчання студентів

Розробка навчального плану для навчання он-лайн та аудиторних курсів/програм є дуже подібною. Проте, розробка результатів та завдань навчання студентів є більш важливою для он-лайн курсу або програми. При розробці он-лайн навчальних планів я рекомендую традиційний підхід із *«Основних принципів розробки навчальної програми й викладання» Ральфа Тайлера (1949 р.)*. Мені здалося, що розробляючи он-лайн курс, дуже просто загубитися в технологіях і передових засобах і забути про мету та завдання курсу. Згідно з Тайлером (1949), існує чотири запитання, на які потрібно дати відповідь, послідовно, розробляючи будь-який навчальний план, незалежно від того, чи це потрібно для програми, чи для курсу:

1. МЕТА: Яких цілей навчання (результатів навчання) повинна прагнути досягти школа/програма/курс?
2. НАВЧАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ: Які види навчальної діяльності можуть забезпечити досягнення цих цілей?
3. ОРГАНІЗАЦІЯ: Як можна ефективно організувати цю навчальну діяльність?
4. ОЦІНКА: Як визначити, чи було досягнуто цих цілей?

Просто уточнимо різницю між цілями та результатами. Ціль – це те, що ми очікуємо досягти від навчального досвіду, а результати повідомляють нас про те, як ми зможемо довідатись про те, що студент оволодів знаннями. Завдання, або результати навчання студента є тим, що ми очікуємо від студента після проходження навчання. Насамперед, визначаючи результати та цілі, ми зможемо впевнитись у тому, що засоби, види діяльності та завдання, які ми використовуємо в аудиторії, слугують для отримання результатів. Існує дуже багато цікавих засобів, крім того, мені легше розповісти про те, як я можу використовувати їх у своїй аудиторії, ніж сказати, який найкращий засіб для досягнення конкретного результату. Простіше кажучи, завдання полягає в підборі потрібного інструменту для роботи. Наприклад, чи використовували б ви молоток тоді, коли вам потрібна викрутка?

Розробка навчального плану

План є основою курсу в режимі он-лайн. Уявіть собі контракт, мапу та графік як одне ціле. Це детальне пояснення того, як організовано курс в режимі он-лайн, як він працює, і деталі щодо того, що необхідно студенту, щоб пройти курс. Це те, звідки студенти дізнаються про вимоги курсу, очікування викладача, графік, лекції, оцінювання та контактну інформацію. План повинен містити всю інформацію, яку потребують студенти, для орієнтування впродовж курсу і досягнення результатів навчання. Візьмемо для прикладу питання участі. Якщо ви ніколи не відвідували курс в режимі он-лайн, і ваш

викладач поінформував вас, що основою 30% вашої курсової оцінки була ваша присутність в аудиторії, чи ви б зрозуміли, що мав на увазі викладач або як цього досягти? Ймовірно, ні. Таким чином, уточніть своє розуміння поняття участі, поясніть студенту, де потрібно брати участь і яка участь вважається прийнятною та непринятною. Окрім того, ми всі знаємо, що усі викладачі мають різні вимоги; отже, дуже важливо чітко визначити своє бачення.

Для викладача план є основою розробки курсу. Це бачення організації та розробки курсу. Завдяки плану курс розбивається на блоки або частини, що допомагає в організації курсу в режимі он-лайн. План є відправною точкою для розробки курсу в режимі он-лайн.

Можливо, однією з найпоширеніших помилок, які я постійно зустрічаю, є дуже незначна деталізація в плані он-лайн. Потрібно просто пам'ятати, що освіта он-лайн є, ймовірно, однаково новою для вас і для студента, таким чином, не може бути перебільшена важливість забезпечення студентів детальною мапою того, як просуватися курсом.

Давайте повернемося до трьох основних аспектів навчального плану: контракту, мапи та графіку.

1. **Контракт** – Чітко визначає терміни – функції та обов'язки, критерії оцінювання, очікування викладача, прийнятну і неприйнятну поведінку.
2. **Мапа** – Студенти посилатимуться на навчальний план під час пошуку того, що їм потрібно. Насправді, вони не знатимуть де знаходиться план без вашої підказки, як і де отримати доступ до цього плану. Деяке програмне забезпечення управління курсом не має заголовків, які налаштовуються, отже студентам потрібно буде знати, що включає кожна клавіша табуляції і наскільки точно організовано курс та його вміст.
3. **Графік** – Графіки курсу найкращим чином організовані тоді, коли вони складаються щотижня. Чи то з понеділка по неділю, чи з вівторка по середу. Окрім того, треба переконатися, що включені конкретні дати щодо чіткості, часу і, що найважливіше, часові зони.

Я створила для вас шаблон навчального плану он-лайн, який ви можете використовувати як дороговказ при розробці календарного плану для вашої аудиторії. Майте на увазі, я ніколи не бачила навчального плану в режимі он-лайн з надто великим об'ємом інформації!

Завдання, вправи, та оцінка – інструменти курсу он-лайн

Як зазначалося в розділі про розробку навчального плану, я впевнена в тому, що розробка результатів навчання та розробка курсу для відповідності таким результатам навчання є найкращим способом досягнення мети. Таким чином, дотримання принципів Ральфа Тайлера допоможе забезпечити навчальний досвід (види діяльності, вправи та засоби курсу он-лайн), який ви вибираєте, і допоможе студентам досягти результатів навчання.

Засоби та види діяльності, доступні для навчання он-лайн, збільшуються з кожним днем. Проте, я раджу усім методистам та викладачам по можливості спрощувати їх. Загальна помилка полягає в тому, що студенти витрачають більше часу, намагаючись розібратися з технологіями замість того, щоб оволодівати вмістом. Загалом, існує шість типів видів діяльності он-лайн: обговорення, журнали (блог), база спільних знань (вікі), практичні справи, проекти та рецептивні види діяльності.

1. **Обговорення** – В середовищі навчання в режимі он-лайн аудиторні обговорення сприяють участі студентів. Метою дискусійного форуму є створення місця для обговорення, спільноти та взаємодії. Обговорення є асинхронним письмовим спілкуванням між будь-якими двома особами і можуть залучати всю аудиторію. Дискусійні форуми дозволяють завантажувати зображення, робити посилання на веб-сайти, а також завантажувати аудіо та відео. Взаємодія та обговорення є основою навчального досвіду і, як правило, першим місцем для «участі аудиторії». Більшість систем управління навчанням пропонують комунікаційний інструмент для обговорення, який, зазвичай, називається дискусійним форумом або дошкою обговорень.

В більшості курсів в режимі он-лайн використовується дошка обговорень/дискусійний форум, і це майже завжди вимагається і рахується як засіб виконання значної частини вимоги щодо участі (іноді 30% оцінки). Я твердо переконана в тому, обговорення сприяють розвитку критичного мислення, що є основою якісного освітнього досвіду. Як і у випадку з будь-яким завданням або вимогою до курсу, переконайтеся в тому, що студенти ознайомлені з вашими очікуваннями і тим, яким чином вони можуть їх виправдати. Я включила дуже просту рубрику для дошки обговорень в шаблон курсу он-лайн і ви можете до неї звертатися за потреби. Існує декілька різних варіантів (кожен варіант позначений іншим кольором) з детальним описом. Деякі з моїх колег-викладачів використовують той самий вміст, а інші видозмінюють його на основі своїх стандартів. Раджу використовувати певні частини рубрики, які роз'яснюють ваші очікування студентам, водночас забезпечуючи вас засобом оцінки студентів.

Критерії	Невиконання	Базове	Вміле	Бездоганне
<i>Використання відповідних концепцій, теорій або матеріалів для обговорення чи підтримки точки зору і надання початкової відповіді для дискусії до середини тижня з метою</i>	<i>Не включає точки зору або точка зору не розвинута. (0-15%)</i>	<i>Не використовують відповідні концепції курсу, теорії або матеріали для обговорення чи підтримки точки зору. (16-21%)</i>	<i>Використовують відповідні концепції курсу, теорії або матеріали для обговорення чи підтримки точки зору. Надається початкова відповідь для дискусії до середини тижня з метою розширення діалогу (22-26%)</i>	<i>Використовують та аналізують більшість концепцій курсу, теорії або матеріали для обговорення чи підтримки точки зору. Надається початкова відповідь для дискусії до середини тижня з метою розширення діалогу.</i>

<i>розширення діалогу (30%)</i>				(27-30%)
<i>Використання відповідної інформації (факти, дані, докази чи приклади з життя) для підкріплення точки зору з висновками та/або наслідками судження. Є цитування та посилання на відповідну інформацію ... формат (30%)</i>	<i>Не використовується відповідна інформація (факти, дані, докази чи приклади з життя) для підкріплення точки зору. (0-15%)</i>	<i>Використовується відповідна інформація (факти, дані, докази чи приклади з життя) для підкріплення точки зору, але не вистачає актуальності і не має висновків суджень. (16-21%)</i>	<i>Використовується відповідна інформація (факти, дані, докази чи приклади з життя) для підкріплення точки зору. Є цитування та посилання на відповідну інформацію. Немає висновків або наслідків суджень. (22-26%)</i>	<i>Використовується відповідна інформація (факти, дані, докази чи приклади з життя) для підкріплення точки зору. Включає обговорення висновків та/або наслідків суджень. Є цитування та посилання на відповідну інформацію ... APA. (27-30%)</i>
<i>Співпраця з колегами-студентами стосовно обговорення відповідних концепцій протягом щонайменш двох днів для розширення діалогу. (30%)</i>	<i>Немає співпраці з колегами-студентами стосовно обговорення (тобто, публікації про оцінку чужої роботи) (0-15%)</i>	<i>Співпраця зі щонайменш одним колегою-студентом стосовно обговорення відповідних концепцій курсу (16-21%)</i>	<i>Співпраця зі щонайменш двома колегами-студентами стосовно обговорення відповідних концепцій курсу, але відсутня участь в обговоренні протягом щонайменш двох днів для розширення діалогу. (22-26%)</i>	<i>Співпраця зі щонайменш двома колегами-студентами стосовно обговорення відповідних концепцій курсу протягом щонайменш двох днів для розширення діалогу. (27-30%)</i>

(Ставрелес, Ефективне навчання в режимі он-лайн, сторінка 3193)

Хоча дошка обговорень сприяє взаємодії і розвитку критичного мислення, участь викладача та присутність студентів є також важливими для обговорень.

Дошки обговорень в аудиторії в режимі он-лайн можуть бути розроблені для досягнення багатьох цілей:

А. Соціальної – на початку роботи з аудиторією важливо розпочати формування спільноти: аудиторії, в якій студенти почувають себе комфортно, спілкуються і обмінюються думками, ідеями та досвідом.

Засобами для допомоги формування спільноти є:

- *Знайомство* – Попросіть студентів розповісти кілька слів про себе, але конкретизуйте, що ви хотіли б від них почути. Як викладач, я раджу

розпочати з обміну інформацією про себе. Знову ж таки, слід зосередити увагу на побудові довіри в аудиторії/спільноті. Чим більше ви розповідатимете про себе, тим більше студенти захочуть спілкуватись. Подайте приклад.

- *Криголам* – Це запитання або гра, які допомагають кожному відчувати себе розкутішим. Завдання полягає в тому, щоб попросити кожного розповісти про себе один правдивий і один неправдивий факт, і подивитись, чи зможе аудиторія відрізнити правду від брехні. Я включила цю гру в семінар з питань методології дистанційного навчання

В. Загальної - Загальний форум – це місце, де студенти обговорюють загальні адміністративні питання. Це все одно, що підняти руку в аудиторії і поставити запитання про навчальний план або завдання. Найбільш імовірно, якщо один студент має запитання, значить запитання виникають і в іншого. Це також допомагає створювати спільноту аудиторії он-лайн.

С. Змістовно-академічної – місце для тематичних форумів, що заохочують критичне мислення. Це та область, де участь аудиторії перетворюється в гру. Загалом, це місце, де викладач робить оголошення про конкретну тему, щодо аудиторного читання, або навчального прикладу, а студенти зосереджують увагу на обміні ідеями та критичному мисленні. В цьому випадку, найбільша проблема полягає в тому, щоб розробити запитання, яке заохочує до розмови та обговорення. Уникайте запитань з отриманням відповіді так/ні, викладачу може знадобитися стати ведучим обговорення для того, щоб воно відбувалося.

В роздаткових матеріалах щодо «Сприяння обговоренням» є декілька підходів, які може використовувати викладач для заохочення набуття знань та критичного мислення

Взаємодія з викладачем	Приклади
Нагадування	Я перевіряв дошку обговорень і не побачив жодних повідомлень, отже я хотів дати вам деяку додаткову інформацію, щоб ви мали змогу розпочати роботу. Розгляньте такі елементи, даючи відповідь цього тижня (перелічити елементи). Або, ось приклад із мого досвіду, який допоможе вам зрозуміти концепцію...
Розробка	Ви дуже добре розпочали обговорення цього тижня. Чи можете ви розвинути свої думки та ідеї і розглянути наступне у своїй відповіді [перелічити сфери, де студент не дав повну відповідь під час обговорення]?
Уточнення	Вдячний за ваші зауваження щодо ...Чи могли б ви уточнити свою відповідь таким чином, щоб ми точно зрозуміли ваші думки та ідеї? Чи можете проілюструвати або дати приклад?
Об'єднання	Я дійсно вдячний за численні точки зору щодо проблеми, яку ми обговорюємо цього тижня. Джон та Сью вважають В той час, як Пол та Керрі вважають... Як ви узгоджуєте різні думки? Чи є доказ переваги однієї думки над іншою? Чи існують інші способи зробити оцінку того, що не було розглянуто?

Перспективи	Розгляньте наступний альтернативний сценарій... Як би це впливало на вашу думку чи рішення? Чи існує інший спосіб розгляду цього питання під іншим кутом?
Висновки та припущення	Чи можете ви обговорити конкретні висновки та припущення, які ви робите з цієї точки зору? Щоб це було правдою, ... (це) також має бути правдою. Який доказ у вас є для підтримки висновків та припущень, які ви робите?
Результати	Чи можете ви обговорити результати своїх напрямків суджень з цього питання? Якщо це так, як воно впливатиме на сучасні умови? Що це означатиме для майбутнього?
Підсумки	Я вдячний за глибину мислення, яка була продемонстрована під час цього обговорення. Здається, багато хто з вас вважає....., в той час, як інші думають.... Деякими існуючими прогалинами є.... Підсумки можуть бути корисними, оскільки вони надають огляд загального обговорення. Це те, що можна розглянути в залежності від вмісту, обговорення та очікувань викладача.

(Ставрелес, Ефективне навчання в режимі он-лайн, сторінка 3536)

2. **Журнали** – Мета ведення журналу для студента полягає в тому, щоб розвивати навички осмислювання роботи, своєї чи чужої. Ведення журналу відрізняється тим, хто буде його читати: одна особа, невелика група або вся аудиторія.

а) **Блоги** – он-лайн журнали. Блог це веб-сайт, який дозволяє особам або групам осіб ділитися записом подій або ідей з он-лайн аудиторією. Блог може бути місцем, де викладач обмінюється думками з аудиторією і просить дати коментарі (викладач виступає в ролі моделі). Або, студент може мати свій власний блог, де він/вона висловлює свої думки – що більше подібне на традиційний журнал. Багато систем управління навчанням мають параметри ведення блогу. Існує кілька безкоштовних платформ (Blogger, LiveJournal, Турерад)

3. **Вікі – База спільних знань** – вікі є типом веб сторінки, де будь-хто може створювати та змінювати сторінки. По суті, будь-хто зможе створювати нові сторінки та оновлювати ваш вміст. Найвідомішим та широко визнаним є Wikipedia. Вікі – це інструмент для спільної роботи, який сприяє взаємодії та обміну знаннями.

Спільні завдання в вікі включають створення глосарію класу в режимі он-лайн, групового дослідницького проекту, бібліографії або веб ресурсів, проектів групи тощо. По суті, аудиторія/група створюють один або більше документів он-лайн. Це не є просте відображення ідей та думок однієї особи, швидше за все, це вміст, який завжди в програмі та передбачає участь більше, ніж однієї особи.

Співпраця студентів формує спільноту. Не можна перебільшити важливість взаємодії між студентами, а також між викладачем та студентом. Вікі допомагають у цьому, оскільки такий підхід передбачає спільне оволодіння знаннями. Багато

систем управління навчанням містять варіант вікі, але існує також багато безкоштовних вікі сайтів, включаючи РВікі, вікі простір та документи Google.

4. **Практичні вправи** – Існує багато типів практичних вправ, більшість з яких є типовими в традиційному класі. Тести множинного вибору, співставлення, заповнення пропусків, запитання “так-ні”, а також традиційні відкриті запитання/есе. Більшість систем управління навчанням містять «менеджери тестів». Окрім текстового тестування, цей інструмент чудово підходить для організації вправ. Більшість мають також забезпечують можливість для студентів отримувати негайний зворотній зв’язок з вірними відповідями та поясненнями щодо правильної відповіді.
5. **Проекти** – Проекти можуть мати багато форм в аудиторії он-лайн і в традиційній аудиторії. Від дослідницького проекту до вікі, блогу, групових проєктів тощо. Проекти можуть бути індивідуальними або груповими. При визначенні типу проекту важливо звернутися до моделі Тайлера, щоб упевнитися в тому, що вправа допомагає студенту досягти цілей/результатів навчання. Вона також корисна для розробки результатів навчання в рамках групових проєктів для задіяння всієї групи.
6. **Рецептивні види діяльності** - це коли студент отримує матеріали, які він/вона розуміє. В традиційній аудиторії рецептивними видами діяльності є лекції, а в аудиторії он-лайн це можуть бути аудіо/візуальні презентації викладача і завдання з читання (загалом, у формі аудіо/відео кліпів, письмових лекцій та pdf документів).
7. **Практичні завдання** – один з моїх улюблених видів діяльності, дуже популярний серед студентів. Практичні завдання нагадують детективні історії з реального життя, які студентам потрібно вирішити. Головоломка, яка безпосередньо включає теми або план уроку. Це чудовий інструмент для застосування знань у реальному житті. Вони гарно підходять для «курсів з адміністрування». Студентам подобається знати, що їх чекатиме на роботі і як вони застосовуватимуть набуті знання. Практичні завдання допоможуть у цьому!

Дизайн курсу

За допомогою планування своїх результатів навчання, навчального плану, завдань та графіку, ви вже готові розробити та створити курс он-лайн. По суті, ви можете розпочати виконання роботи он-лайн. Більшість систем управління курсом, з якими я працювала, можуть бути розроблені у подібний спосіб. Я, в основному, знайома з Blackboard і, зазвичай, описую її як щось подібне до папки з меню ліворуч, яке подібне до розмежовувачів сторінок у папці. Якщо ви щось шукаєте, як це буде підписане на розмежовувачі сторінок?

Потрібно мати на увазі, що ця частина етапу розробки буде здійснюватися методом спроб і помилок, оскільки ви експериментуватимете з різними програмами або інструментами, які включені до системи управління курсом. Ви побачите, що вони не працюють так, як ви

думали, або вони не є такими зручними, як ви думали. Не переживайте, існує ще багато безкоштовних, але цінних ресурсів в режимі он-лайн, і ми завжди можемо знайти щось таке, що буде функціонувати для досягнення результатів навчання. Просто потрібно пам'ятати, що цей спосіб викладання і навчання є новим для усіх нас.

Багато з вас вже мають бачення того, якою повинна бути аудиторія. Якщо у вас немає такого бачення, тоді ви, ймовірно, не склали графік у межах свого навчального плану. Як зазначалося в розділі щодо розробки навчального плану, чи збираєтесь ви розділити свої теми на модулі? Скільки часу триватимуть ваші модулі? Один тиждень? Два тижні? Тощо.

Для того, щоб це визначити, спочатку розглянемо тривалість вашого семестру або тривалість курсу. Потім перелічимо основні теми, які ви бажаєте розглянути. Тепер класифікуємо ці теми у порядку, в якому ви їх розглядатимете. Після цього ви згрупуєте всі підтеми згідно з основними темами і визначите календарний графік. Подивіться на графік, наскільки великі ваші модулі? Погляньте на шаблон навчального плану он-лайн курсу та навчальний план курсу з методології дистанційного навчання, щоб отримати уявлення про те, як організувати вміст. Потрібно пам'ятати, що перебуваючи в середовищі он-лайн, найкраще всього переконатися в тому, що зміст курсу плавно переходить з однієї теми в іншу.

Для наочності, подумайте про схему цього курсу он-лайн – меню ліворуч, що нагадує розмежовувачі сторінок у папці. Ось декілька додаткових підказок, які допоможуть вам під час розробки курсу.

1. Доступ студентів

- Коли студенти зможуть отримати доступ до курсу?
- Які часові рамки курсу? 6 тижнів чи 14 тижнів?
- Чи впливають часові рамки курсу на доступ до нього?

Часто буває важко повністю спланувати курс до початку першого дня навчання, але я наполегливо рекомендую всім викладачам докласти зусиль для того, щоб курс було повністю розроблено до першого дня. Однією з переваг викладання в аудиторії є те, що ви можете поміняти будь-що по ходу курсу, але я б не радила це робити в середовищі он-лайн, оскільки це може спантеличити студента. Окрім того, публікація вмісту курсу, презентаційних матеріалів та завдань допомагає студентам спланувати семестр, отримати краще розуміння курсу і, за бажанням студента, він/вона можуть працювати наперед.

Іншим аргументом є **визначення темпу виконання** завдань. Іноді бажано обмежувати завчасне розміщення матеріалів і відкривати нові дискусійні форуми за 2 чи 3 тижні з випередженням календарного графіку з огляду на те, що студенти можуть бути ще не готові до цього матеріалу; або з огляду на те, що матеріали спеціально класифіковані у певній послідовності. Інакше кажучи, я рекомендую викладачам завершити розробку курсів до його початку і в разі виникнення запитань звертатися до запитань Тайлера: Якими є результати навчання студентів? Який досвід/заходи будуть найбільш корисними для студента під час досягнення таких результатів?

2. Область відображення

Область відображення є областю, де ви викладаєте вміст: лекції, відео/аудіо презентації, PowerPoint, веб-сторінки тощо. Вибір місця публікації вмісту залежить від того, як ви організували вміст. Наприклад, якщо ви організуєте курс за модулями, то ви можете організувати меню курсу своєї аудиторії за модулями. Ви можете також організувати за темою, тижнем, блоком тощо, якщо ви вимагаєте від студентів переглядати щотижневі презентації і організуєте свій вміст потижнево. Можливо, ваша область відображення розбита за тижнями, але є також вкладка щотижневих презентацій, де вказано посилання на презентації. Добре, коли для заняття он-лайн є багато інформації, але як викладач я раджу, коли ви вносите зміни в одному місці, впевнитись в тому, що зміни внесені й в іншому. Ваша непослідовність може збити з пантелику студентів.

3. Область оголошень

Більшість систем управління навчанням містять області оголошень, в яких оголошення з'являється на першій сторінці он-лайн курсу, і часто викладач може надсилати повідомлення студенту електронною поштою. Оголошення є ЧУДОВИМ ресурсом для нагадування, привертання уваги, підказки, заохочення та інформування студентів. В традиційній аудиторії це подібно до того, коли студент або викладач встають, щоб сказати щось перед тим, як почнеться заняття. Такий засіб є досить ефективним і я наполегливо рекомендую вам його використовувати.

4. Навчальний план

Я вважаю, що навчальний план є найважливішим документом курсу. Він є контрактом, мапою та дороговказом, який вказує напрямок руху та спосіб, у який студенти туди можуть потрапити. Якщо вам дозволено самостійно розробляти свій курс і змінювати меню/вкладки сайту, створіть область зберігання документів, де буде розміщено навчальний план, і підпишіть її. Студенти відкриватимуть цей документ частіше, ніж будь-який інший.

5. Дискусійний форум

Як я згадував раніше, дискусійний форум є ефективним засобом для побудови спільноти в середовищі он-лайн навчання. Я майже завжди створюю окрему вкладку для дискусійного форуму. У такий спосіб вона слугує як постійне нагадування для студентів про розміщення публікацій. Знову ж таки, в разі підготовки ваших курсів потижнево або частинами, ви завжди зможете розміщувати посилання на дискусійний форум в різних місцях.

Що стосується структурування дискусійних форумів, це залежить від системи управління навчанням, яка використовується. Зазвичай, вони організуються за форумом (темою) та гілками повідомлень (відповідями на форум). В більшості курсів, які я розробляю та/або читаю, тривалість кожного дискусійного форуму складає, як правило, один тиждень. Якщо протягом конкретного тижня є багато тем для обговорення, то в мене впродовж тижня відбуватиметься багато обговорень. Знову ж таки, виникає проблема

узгодженості. Якщо ваші модулі розбиті на двотижневі етапи, то я б рекомендувала, щоб тривалість усіх ваших дискусійних форумів складала 2 тижні. Я би не хотіла, щоб один форум тривав 1 тиждень, інший 2 тижні, а ще інший 3 тижні. Така процедура може бути дуже заплутаною як для студента, так і для викладача!

6. Інструменти комунікації

Комунікація є найважливішим аспектом якісного курсу он-лайн. Необхідно створити в вашому курсі он-лайн область, присвячену інструментам комунікації. Якщо у студента виникають які-небудь запитання, то він, перш за все, повинен перейти на розділ комунікації на сторінці курсу. Це включає ресурси, що забезпечують розсилання електронних повідомлень усім студентам курсу, викладачу або декільком студентам. Ця область може використовуватись також викладачем для надсилання електронних листів усій аудиторії або кільком студентам. Навіть деякі системи управління навчанням дають можливість доступу до списку студентів курсу, дошки успішності (скільки студентів заходило на сторінку курсу і коли в останній раз заходили на сторінку курсу).

Миттєві повідомлення та текстові повідомлення - інший чудовий засіб комунікації, зокрема, для молодших студентів. Найбільш визнаним є Twitter.

Чат, інтерактивна дошка та інші засоби – чати та інтерактивні дошки є ефективні, якщо всі студенти перебувають в тому ж самому часовому поясі, оскільки вони є синхронними інструментами. По суті, це синхронна лекція, під час якої використовується інтерактивна дошка, аудіо та відео. Хоча я вважаю, що синхронне навчання дає значний досвід навчання, для багатьох студентів, котрі працюють, мають сімейні зобов'язання, або живуть в різних часових поясах, це може становити проблему. (www.gotomeeting.com) Програма, яку я веду, є повністю асинхронною, оскільки у нас навчаються студенти з усього світу.

Групові види діяльності – Групові проекти або види діяльності є чудовими засобами для сприяння обговоренням. В разі використання групових проектів багато систем управління навчанням мають вбудовані засоби для чату в реальному часі, обміну документами, або групових вправ з “мозкового штурму”. Не вважається необхідним, щоб системи управління навчанням містили такі засоби, оскільки існує низка безкоштовних ресурсів он-лайн для використання студентами, включаючи googledocs (документи Google), конференц-зв'язок або веб-сайти для зустрічей он-лайн тощо.

7. Інтернет ресурси

Як ви знаєте, існує величезна кількість ресурсів, які наразі доступні в Інтернеті. Це може бути youtube, веб сайти асоціацій, словники тощо. Вони містять значний обсяг інформації, який нам потрібен. Якщо є ресурси, які ви вважаєте дуже корисними, я наполегливо раджу вам поділитися ними з іншими студентами. Якщо ви використовуєте багато таких ресурсів, подумайте про створення області вмісту, повністю присвяченої Інтернет ресурсам.

8. Вікторини й тести

Обов'язково створюйте окрему область для вікторин та тестів. У такий спосіб ви уникнете плутанини, коли студент не знає, де їх шукати.

9. Журнал оцінювання

Журнал оцінювання показує студенту його успіхи під час курсу. Як і в традиційній аудиторії, дуже важливо інформувати студентів про їх успіхи по відношенню до ваших очікувань. Часто в системах управління навчанням не дуже зручно розробляти журнал оцінювання, тому я раджу звернутися по допомогу до фахівця з ІТ. Студенти повинні знати про свою успішність і те, чи відповідає вона вашим очікуванням. Все зводиться до комунікації!

Опис (анонс) курсу «Вступ до судової системи США» Осінній семестр 2012 (в режимі он-лайн)

**Професор Зельда М. ДеБойес, доктор наук.
Робочий тел.: 303-739-6450**

Ел. пошта: zdeboyes@du.edu

Коли можна зв'язатись: в режимі он-лайн в робочі години у вівторок (19:30 - 20:30)

**Відповідь на більшість електронних листів студентів буде надана протягом 24 годин
впродовж робочого тижня; протягом 48 годин впродовж вихідних.**

"...судочинство – це гарантія нашої свободи і нашої власності згідно з Конституцією"
Чарльз Еванс Хьюз, Голова Верховного Суду США (1907 р.)

Опис курсу

Третя гілка влади, судова, складається із системи судів, які знаходяться по всій країні. В рамках цього курсу буде зроблено аналіз історії та ролі судочинства у Сполучених Штатах. Мета цього курсу полягає в тому, щоб детально ознайомити студентів із судовими установами та учасниками (суди, судді та юристи). Студенти матимуть змогу проаналізувати повноваження наших систем судів (федеральних, місцевих та на рівні штатів), ознайомитися з характерними проблемами, з якими стикається судочинство, як історично, так і на сьогоднішній час, а також обговорити питання суддівської незалежності. Студенти магістерської програми з правового управління (МППУ) та студенти, які вивчають право, повинні отримати користь від цього курсу, оскільки проблеми, які ми обговорюватимемо, тісно пов'язані з великою кількістю видів діяльності в галузі права. Після завершення цього курсу кожен студент повинен мати чітке розуміння основ нашої судової системи, історії судів, а також ролі та мети нашої правової системи.

Теми курсу:

Мета судів
Історична основа
Управління
Структура
Судові учасники
Місцеві, федеральні суди та суди на рівні штатів
Ролі суддів

Вивчення цього курсу відбуватиметься з використанням системи управління курсом в режимі он-лайн Blackboard. Студенти повинні розуміти, що навчання в режимі он-лайн відрізняється від традиційного аудиторного навчання. Студенти більше взаємодіятимуть один з одним, ніж у рамках традиційного курсу. Дуже важливо, щоб студенти під час цього курсу встигали своєчасно виконувати щотижневі завдання та читати відповідні матеріали з

метою уникнення перевантаження. Важливо також дотримуватись графіку. Якщо у вас виникли проблеми або ви відстаєте в навчанні, будь ласка, негайно зв'яжіться зі мною.

Графік та завдання курсу

Про графік та завдання курсу потрібно повідомляти під час першого тижня курсу.

Критерії оцінювання

Оцінювання за результатами вашої роботи відбуватиметься таким чином:

Участь: 30%

Завдання з читання: 30%

Підсумкова робота: 40%

Участь: 30%

Під час проходження курсу в режимі он-лайн, участь у виконанні завдань прирівнюватиметься до відвідуваності. Важливо, щоб ви дотримувались графіку. Очікується, що студенти повинні бути готові брати участь в обговореннях в режимі он-лайн і працювати з матеріалами, не включеними до загального завдання з читання. Щотижневі повідомлення/відповіді слугуватимуть в якості безпосередньої участі в обговореннях.

Завдання з читання: 30%

Кожного тижня ми проводитимемо обговорення заданих матеріалів з читання. Запитання до завдань з читання публікуватимуться не пізніше вечора суботи (18:00). Обговорення тем розпочнеться через два дні, у вівторок, і триватиме до четверга. Дуже сподіваюся на жваві обговорення, які зміцнюють дух колективного навчання всієї групи.

Підсумкова робота: 40%

Мета цього завдання полягає в тому, щоб дати студентам можливість розвинути розуміння функцій судової системи, а також труднощів та процесів її функціонування. Студент повинен працювати самостійно. Робота передбачає виконання практичного завдання, що полягає в розробці пропозиції щодо вирішення проблем, з якими стикається судова система на місцевому, федеральному рівнях та на рівні штату. Критерії оцінки практичного завдання: практичні завдання оцінюватимуться з огляду на концептуальну складність, деталі, ясність та професіоналізм їх розробки. Підсумкове практичне завдання має складатися з щонайменше 20 сторінок, без урахування посилань. У рамках цього завдання необхідно також зробити презентацію в режимі он-лайн.

Цілісність навчання

Будучи членами спільноти Університету Денвера, всі студенти повинні дотримуватися Кодексу честі Університету Денвера.

Очікування

Цей курс не схожий на заняття в звичайному класі; таким чином, важливо, щоб ви регулярно підтримували його функціонування. Курс вимагатиме стільки ж часу і зусиль, як і типовий семестровий курс «на місці». Оскільки курс проходить повністю в режимі он-лайн, то

студенти повинні мати змогу працювати незалежно та організовувати свій час. Ви повинні стати активним учасником курсу. Участь відбувається у форматі дошки обговорень. Кожного тижня ви повинні заходити в Blackboard, читати міні-лекції та завдання з читання і щотижня розміщувати в системі відповідні публікації (у відповідь на запитання/завдання) в межах установленого терміну, а також брати активну участь в обговореннях в режимі он-лайн.

Я би хотіла, щоб письмові роботи були дещо більшим, ніж простим "копіюванням та вставкою" з Вікіпедії, яким би спокусливим це не було... Це вимагатиме від студентів використання всіх наявних ресурсів.

Цілі навчання

Цілями цього курсу є такі:

Опис судових систем (на місцевому, федеральному рівнях та на рівні штату)

Пояснення ролей учасників судової системи

Визначення та обговорення основних проблем судочинства

Обговорення труднощів суддівської незалежності

Необхідні матеріали

Необхідні тексти для читання:

М. Інгландер та С. Карнов (Englander, M. & Karnow, C). (2008). *Як працюють суди (How the Courts Work)*

Сміт Е. Крістофер (Smith, Christopher E). (2003) *Суди та судові процеси: Посібник (Courts and Trials: A Reference Handbook)*

Додаткові дані будуть розміщені в Blackboard.

Стратегії та завдання курсу

Номер засідання	Дата	Тема	Завдання щодо читання	Завдання щодо написання
1	21 серпня 2012 р.	Вступ та очікування		“Криголам”
2	28 серпня 2012 р.	Завдання судів Верховенство права Суддівська незалежність	Сміт, Глави 1 та 3 Інглендер, Глави 1 та 2	Щотижневі обговорення Запитання
3	4 вересня 2012 р.	Верховний суд	Сміт, сторінки 107-129 Інглендер, Глави 3, 4, та 5 Мербері проти Медісона	Щотижневі обговорення Запитання
4	11 вересня 2012 р.	Федеральні суди Федеральні судді	Сміт, сторінки 169-175 Інглендер, Глави 3, 4, та 5	Щотижневі обговорення Запитання
5	18 вересня 2012 р.	Суди штатів Судді штатів	Інглендер, Глави 5 та 11	Щотижневі обговорення Запитання Що очікується: Підсумкова робота (тема на вибір)
6	25 вересня 2012 р.	Місцеві суди	Статті для читання будуть визначені згодом	Щотижневі обговорення Запитання
7	2 жовтня 2012 р.	Процедури суду з розгляду кримінальних справ та основні учасники	Стаття: Довіра та впевненість громадянськості Інглендер, Глави 6 та 13	Письмова робота-роздум (одна сторінка)
8	9 жовтня 2012 р.	Процедури суду з розгляду цивільних справ	Сміт, Глава 2 Інглендер, Глава 12	Щотижневі обговорення Запитання
9	16 жовтня 2012 р.	Суди з урегулювання спорів	Стаття: Суди з урегулювання спорів	Щотижневі обговорення Запитання
10	23 жовтня 2012 р.	Надання проекту підсумкової роботи Індивідуальні консультації зі студентами		Що очікується: проект підсумкової роботи (перші 5 сторінок)
11	30 жовтня 2012 р.	Відвідування суду		Щотижневі

				обговорення Запитання
12	6 листопада 2012 р.	Проблеми, з якими стикаються суди	Огляд презентацій	Презентації Забезпечення зворотного зв'язку
13	13 листопада 2012 р	Проблеми, з якими стикаються суди	Огляд презентацій	Презентації Забезпечення зворотного зв'язку
14	20 листопада 2012 р	Проблеми, з якими стикаються суди	Огляд презентацій	Презентації Забезпечення зворотного зв'язку

Навчальний план курсу «Вступ до судової системи США»

Професор Зельда М. ДеБойес, доктор наук.

Тиждень 1 – Введення

Тиждень 2

Обговорення:

Заняття цього тижня присвячене незалежності судів, їхнім функціям та верховенстві права. Міні-лекція на цю тему знаходиться у Змісті. Просимо приділити час і розглянути дану тему.

Багато хто переконаний, що інші гілки влади не повинні здійснювати неправомірний вплив на судову систему... Незалежність судів визначено як принцип, згідно якого судді повинні приймати законні рішення без будь-якого зовнішнього тиску - політичного, фінансового, викликаного ЗМІ чи громадськістю. Чи можливо, щоб судочинство було повністю вільне від впливу інших гілок влади? Наприклад, у штаті Колорадо розмір заробітної платні для суддів штату, а також бюджет органів юстиції штату визначається законодавчою гілкою влади. Губернатор штату також призначає на посаду суддів.

Чи це є принцип «стримувань і противаг» різних гілок влади, чи - прямий вплив? Що ви думаєте з цього приводу? Просимо обґрунтувати вашу точку зору.

Письмове завдання на цей тиждень: підготуйте коротеньку доповідь (щонайменше 250-300 слів), в якій ви викладете вашу точку зору на те, чому судова система є незалежною гілкою влади. Просимо розмістити вашу доповідь на новій гілці дискусійного форуму, щоб ваші однокласники мали змогу внести свої коментарі та правки.

Зміст:

Суди: Незалежність та функції

...не існує свободи, якщо влада судочинства нероздільна із законодавчою та виконавчою владою.

-Александр Гамільтон, «Федераліст» 78

Конституція Сполучених Штатів Америки є верховним законом цієї держави

- Стаття III Конституції США запроваджує федеральні суди.
- Пункт про верховенство федерального права над правом штатів: *Ця Конституція є верховним законом країни; і судді в кожному штаті зобов'язані дотримуватися цього закону, що би йому не суперечило в Конституції чи законах будь-якого штату.*
- Кожен із п'ятдесяти штатів має власну конституцію, яка є верховним законом над законами штату.

Незалежність судів

- Три гілки влади: законодавча, виконавча і судова.
- Всі три гілки діють по принципу стримуючих і врівноважуючих сил стосовно одна одної (система «стримувань і противаг»).
- Третя гілка влади – судова - не повинна відчувати на собі неправомірний вплив інших гілок влади.
- Незалежність судової системи – це принцип, згідно якого судді повинні приймати законні рішення без будь-якого зовнішнього тиску: політичного, фінансового, викликаного ЗМІ чи громадськістю. Це означає, що судді повинні мати свободу чинити виключно відповідно до закону та його добросовісної інтерпретації, незалежно від того, наскільки непопулярними можуть бути їхні рішення.

Верховенство права

- Ніхто не є вищим за Закон (принцип «перед законом всі рівні»); застосовується до кожного.
- Доктрина судового нагляду (Право судової влади переглядати та відмінити постанови законодавчої та виконавчої влади): Суди мають повноваження визнавати нормативно-правові акти (закони) такими, що суперечать Конституції США чи конституції штату, і тим самим - позбавленими юридичної сили.
- Розподіл влади: Федеральні суди і суди штатів діють як окремі гілки влади, не залежні від законодавчої та виконавчої влади.

Елементи верховенства права

У своїй *«Моралі права»* американський вчений Лон Фуллер виділив вісім елементів права, необхідних для суспільства, в якому діє верховенство права.

- Закони повинні існувати і їм повинні підкорятися всі, в тому числі державні службовці.
- Закони повинні бути оприлюднені.
- Закони повинні бути по своїй суті потенційно спрямованими у майбутнє, тобто щоб певний закон вступав у силу лише після його прийняття. Наприклад, суд не може визнати винним особу, якщо скоєний нею злочин мав місце до прийняття нормативного акту, що забороняє таке діяння.
- Закони повинні писатися виважено і чітко, з метою уникнення недобросовісного застосування.
- У законах не повинно бути протиріч.
- Закони не повинні вимагати неможливого.
- Закони повинні залишатися незмінними протягом певного часу, щоб дати змогу привести нормативи у відповідність до формальних вимог; однак, закони також повинні дозволяти їх періодичний перегляд у випадку зміни соціально-політичної ситуації.

- Офіційна дія повинна узгоджуватися із задекларованою нормою закону.

Функції судів

- Вершити правосуддя
- Гарантувати свободу
- Посилювати громадський порядок
- Вирішувати спори
- Забезпечувати верховенство права
- Забезпечувати рівний захист для всіх
- Гарантувати дотримання правових процедур

Тиждень 3

Обговорення:

Навчання цього тижня присвячене Верховному Суду Сполучених Штатів Америки. Верховний Суд США - одна з елітних владних структур суспільства, також є однією з найменш зрозумілих структур. В ході начитки матеріалу та міні-лекції (розміщеної у Змісті – Тиждень 3) ми будемо обговорювати загальні факти та базову інформацію про Суд. Оскільки рішення цього Суду мають істотний вплив на наше життя, темою письмового завдання на цьому тижні буде вибір та обговорення одного з рішень Верховного Суду. Рішення Верховного Суду охоплюють широку низку питань від права на здійснення абортів, володіння зброєю, практики наймання на роботу чи виконання робіт до міждержавних конфліктів, громадянських прав, монополій, а також обрання президента. Ваше повідомлення повинно містити короткий огляд певної судової справи та її вплив на суспільство, бізнеси, громадян чи особисто на вас.

Судове рішення може походити з будь-якої епохи діяльності Верховного Суду: ви не обмежені рішеннями, які актуальні лише станом на сьогодні. Більшість з нас вже знайомі з такими гучними справами, як «Роу проти Уейда», «Браун проти Ради освіти», «Міранда проти Арізони», «Марбері проти Медісона», тому я заохочую вас обрати судову справу, яка буде в своєму роді унікальною і несхожою на вже згадані судові процеси.

Зміст:

Верховний Суд США

Огляд Верховного Суду

Існує суперечлива думка, що Верховний Суд Сполучених Штатів Америки є найменш відомою і зрозумілою серед трьох гілок влади федеративного уряду. Однак він здатний позбавляти дії інших гілок влади юридичної сили (Лангран, 2004 р.). Одним із пунктів, вартих обговорення стосовно значення Суду – це постійна полеміка щодо того, чи Суд є

політичною чи правовою інституцією. Згідно тверджень Ланграна Верховний Суд являється і тим, і іншим. Очевидно, що це – правова інституція, найвищий суд країни, який вирішує судові справи та спори. Водночас він також є політичною організацією, кандидатів у члени якої обирає виборна посадова особа та затверджує виборний орган, і політика відіграє значну роль у цьому процесі. (Рекомендується ознайомитися зі слуханнями судді Сотомайор). Суд також має повноваження обирати судові справи, і політика служить одним із факторів цього процесу. Лангран (2004 р.) наводить приклад 2 000 суперечливих питань, що стосувалися президентства, коли Суд прийняв рішення, яке надавало пост президента особі, чий погляд був схожим з поглядами п'яťох, котрі голосували в більшості, на протигагу чотирьох, котрі висловили незгоду. Наступна лекція надає загальну інформацію про найвищий Суд нашої країни.

Історія Верховного Суду

Статті Конфедерації були прийняті у 1781 р. після проголошення Сполученими Штатами незалежності від Англії у 1776 році. Було створено дуже обмежений загальнонаціональний уряд (однопалатний Конгрес), в якому не було окремо виділених виконавчої та судової систем. Це означало, що тринадцять штатів і Конгрес могли тлумачити Статті у своїх власних інтересах. Тому творці Конституції у 1787 р. включили Суд як одну з трьох окремих, але рівноцінних, гілок влади у текст Конституції. Стаття III Конституції гласить, що Верховний Суд наділений судовою владою. Конституція надає Президентові повноваження призначати суддів Верховного Суду за погодженням Сенату.

У 1803 р. голова Верховного Суду Джон Маршалл вів судову справу, яку вважають найважливішою з усіх справ Верховного Суду, а саме - судовий процес «Марбері проти Медісона». Ця справа виникла в результаті кількох службових призначень на посаду нових мирових суддів округу Колумбія, документи про призначення яких не передали законним призначуваним особам. Можливо, це відбулося через поспіх, коли діюча адміністрація намагалася завершити всі справи ще до того, як прихильники Джефферсона прийдуть до влади. Вілліам Марбері та троє інших, котрим не вручили зазначені призначення, подали позовну заяву на Держсекретаря Джеймса Медісона, чий апарат відповідав за вручення документів. Що ж зробив Маршалл? Він надав Суду повноваження судового перегляду федеральних законів, що дало йому владу оголошувати нормативно-правові акти Конгресу (чи виконавчої влади) неконституційними. Це стало ключовою віхою історії Верховного Суду під час правління Маршалла.

Загальна інформація

Перший склад Верховного Суду становив шість членів, як це було передбачено Законом про Судуострій (Judiciary Act), прийнятим Конгресом у 1789 році. Президент Джордж Вашингтон призначив Верховним суддею Джона Джея. З тих пір кількісний склад Суду коливався від п'яти до десяти суддів. Починаючи з середини 19-го століття і до сьогодні до складу Суду входять дев'ять суддів. Одного з них призначають Верховним суддею Сполучених Штатів Америки. Нинішнім Верховним суддею є Джон Дж. Робертс - молодший.

Суд засідає у Вашингтоні, округ Колумбія, у власній будівлі на схід від Капітолію. Щороку він розпочинає свою службу першого понеділка жовтня та зазвичай оголошує своє засідання закритим наприкінці червня. До юрисдикції Верховного Суду належить перегляд всіх рішень

федеральних апеляційних судів, а також вищих судів штатів, якщо рішення цих судових інстанцій стосуються федерального права. Повноваження щодо перегляду судових рішень федеральних судів та судів штату ставить Верховний Суд у виключне становище на американському судовому небосхилі.

За невеликими винятками юрисдикція Верховного Суду є дискреційною. Сторони судового процесу клопочуть перед Судом заради отримання наказу про витребування справи з нижчої інстанції до вищої, а саме – до Верховного Суду; вони прохають Суд розглянути їхню справу по суті і прийняти рішення. Після цього Суд на власний розсуд вирішує, чи братиметься він за ту чи іншу справу. У процесі прийняття рішення Суд застосовує так-зване «правило чотирьох». Якщо четверо з дев'яти суддів бажають надати розпорядження про витребування справи з нижчої до вищої інстанції, цю справу буде взято на подальший розгляд Верховним Судом. В інших випадках Суд не видає розпорядження про витребування справи з нижчої до вищої інстанції, і таким чином рішення суду першої інстанції залишається в силі. За останні роки з 7000 зареєстрованих щороку петицій про витребування справи Суд задовольнив клопотання про перегляд менш ніж 100.

Якщо клопотання про витребування справи задовольняється, справу направляють на подальший розгляд. Сторони судового процесу подають свої доповідні записки, у Суді влаштовуються судові дебати між представниками сторін і по судовій справі приймається письмове рішення. Верховний Суд завжди діє у повному складі, коли розглядаються клопотання про витребування справи, заслуховуються сторони процесу та приймаються рішення по судовим справам. Він ніколи не діє в складі колегій. Йому достатньо п'яти голосів серед дев'яти суддів, щоб розглянути справу по суті.

Юрисдикція Верховного Суду США поширюється на 65 апеляційних судів: 13 апеляційних судів США (розглядають всі види питань) та 50 вищих судів штату, Апеляційний суд округу Колумбія та Верховний Суд Пуерто-Ріко (займається федеральними питаннями).

Факти про суддів Верховного Суду (виключно для довідки):

Як звали першого Верховного суддю?

Як звати нинішнього Верховного суддю?

Як звали першого Верховного суддю жіночої статі; скільки жінок несло службу у Верховному Суді; їхні прізвища?

Як звали першого афро-американського Верховного суддю; скільки афро-американців несло службу у Верховному Суді; їхні прізвища?

Як звали першого Верховного суддю латиноамериканського походження; скільки латиноамериканців несло службу у Верховному Суді; їхні прізвища?

Як звати нинішніх суддів; хто з них служить найдовше?

Використана література:

Langran, R.W. (2004). The Supreme Court: A concise history. New York: Peter Lang.

Meador, D.J. (2000). American courts (2nd Ed.). St. Paul, MN: West Group.

Тиждень 4

Обговорення:

Міні-лекція 4-го тижня розміщена у Змісті. На цьому тижні вашим письмовим завданням стануть роздуми щодо окремих аспектів спеціалізованого федерального суду. В рамках цього завдання кожному з вас доручили зробити огляд одного із спеціалізованих федеральних судів. Ось список цих судів:

- Апеляційний суд Збройних Сил США:
- Апеляційний суд з питань ветеранів
- Податковий суд
- Суд з федеральних позовів
- Суд у справах нагляду за іноземними розвідками
- Суд у справах банкрутства.

Ваше завдання: підготувати огляд на тему значення певного спеціалізованого суду для федеральної судової системи США та американської громадськості. Іншими словами, просимо надати загальну інформацію по вашому суду та ваші роздуми стосовно його значення для системи судочинства. Як ви опишете в короткому повідомленні значення цього суду людині, яка нічого не знає про ваше завдання?

Зміст:

Федеральні суди та судді

Стаття III Конституції США наділяє лише Верховний Суд судовою владою, а також ті нижчестоячі суди, які Конгрес може час від часу засновувати. Верховний Суд є єдиним судом, спеціально закріпленим Конституцією. Створення нижчих за ієрархією федеральних судів було дозволене Конгресу. Ця лекція висвітлює систему федеральних судів та їхніх службовців.

Після прийняття Конституції Конгрес швидко прийняв Закон про Судустрії 1789 р., який запровадив федеральну систему судових органів з судами першої інстанції у кожному штаті. У 1891 році Конгрес створив мережу судів проміжної інстанції, що мали чисто апеляційну юрисдикцією. Ця структура існує і сьогодні.

У багатьох штатах федеральна піраміда судочинства є трьохярусною. В основі знаходяться суди першої інстанції, головні з них є районними судами. На середньому шаблі перебувають апеляційні суди. На самому верху знаходиться Верховний Суд.

Районні суди: Конгрес поділив Сполучені Штати на 94 федеральні судові райони. У кожному штаті є щонайменше по одному такому району. У найбільших густонаселених штатах є кілька судових районів, названих відповідно до їхнього місця розташування, наприклад як Південний район Нью-Йорка.

У кожному районі знаходиться районний суд США. Ці 94 суди є головними судами першої інстанції федеральної судової системи. Кожен з цих судів має щонайменше двох суддів; багато судів мають більше ніж двох суддів, а в найбільш густонаселених районах суд має понад 24 суддів. Хоча в районному суді кількість суддів може бути численною, на кожній судовій справі головує лише один суддя, як у судах штату першої інстанції.

Апеляційні суди: Також Конгрес створив 13 федеральних судових округів як основу федеральної структури проміжних апеляційних судів. У кожному окрузі існує апеляційний суд, названий Апеляційним судом США даного округу. Одинадцять округів пронумеровані та впорядковані на основі територіального принципу; кожен з них охоплює кілька штатів. Апеляційний суд США судового округу Колумбія охоплює лише округ Колумбія. Апеляційний суд, що знаходиться у кожному географічному окрузі, має юрисдикцію стосовно апеляцій у цивільних та кримінальних справах від районних судів в межах свого округу. Ці суди також мають повноваження переглядати розпорядження головних федеральних адміністративних служб.

Єдиний федеральний апеляційний суд, не організований за територіальним принципом, це - Апеляційний суд США Федерального Округу. Юрисдикція цього суду частково визначається предметом судової справи. Він має юрисдикцію стосовно апеляцій від усіх 94 районних судів у справах з питань патентів та певних судових позовів проти федеральної влади щодо завданих збитків. До того ж він має повноваження розглядати апеляції від кількох адміністративних служб та переглядати рішення двох особливих судів першої інстанції: Суду з федеральних позовів і Суду з питань міжнародної торгівлі.

Інші федеральні суди

- Апеляційний суд Збройних Сил США
- Апеляційний суд з питань ветеранів
- Податковий суд
- Суд з федеральних позовів
- Суду у справах банкрутства

Федеральні судді: Судді є основою будь-якої системи судочинства. Федеральна система є найвідомішим прикладом виконавчого призначення на посаду із законодавчим затвердженням. Все суддівство районних і апеляційних судів, а також Верховного Суду, призначається у цей спосіб. Цих посадових осіб не можливо звільнити, окрім випадків, коли їм оголошено імпічмент і звільнено через Конгрес. Федеральні судді обіймають посаду пожиттєво і не залежать від політичного впливу. Справи з питань банкрутства також належать до федеральних; їх заслуховує спеціальний суддя, т.з. суддя у справах банкрутства. Судді федерального районного суду наймають мирових суддів у своєму районі. Мирові судді не призначаються Президентом і не затверджуються Сенатом. Вони не обіймають посаду пожиттєво.

Діяльність федеральних судів: Повноваження федеральних районних судів, основних судів першої інстанції, що належать до федеральної системи судочинства, визначаються не так, як повноваження судів штату першої інстанції. Федеральні районні суди не є судами загальної юрисдикції. Вони мають повноваження виносити судові рішення лише по справам, зазначеним у законодавстві Конгресу. Основна категорія судової діяльності, яку ведуть федеральні районні суди, складається зі справ, що підпадають під федеральне право. Це

справи, в яких позовна вимога базується на Конституції, законодавстві Конгресу чи міжнародному договорі. До іншої основної категорії судових цивільних справ, що розглядаються у федеральних районних судах, входять так-звані справи «з колізією правових норм». По суті, районні суди можуть виносити рішення по будь-яким цивільним діям не залежно від нормативної бази, в рамках якої було подано позов, якщо цей позов здійснено громадянином одного штату проти громадянина іншого штату і позовна сума перевищує 75 000 дол. США. Всі федеральні злочини переслідуються в судовому порядку у федеральних районних судах.

Використана література: *Meador, D.J. (2000). American courts (2nd Ed.). St. Paul, MN: West Publishing Group*

Тиждень 5

Обговорення:

Нижченаведена інформація включає в себе письмові завдання цього тижня, а також загальне пояснення до майбутньої проміжної письмової роботи.

Просимо підготувати короткий виклад запропонованої вами теми до підсумкової роботи. Підсумкова робота може бути на будь-яку обрану вами тему. Мета такої роботи – дати кожному з вас можливість розвинути розуміння однієї з багатьох функцій судової системи, її проблематику та процеси. Ось приклади тем: довіра громадськості в судах, роль судів у суспільстві, різні системи суду присяжних; процес підбору суддів на рівні штату; головна проблема, яка стоїть перед муніципальним чи окружним судом, або судом вищої інстанції, інформаційні технології суду, умовне звільнення, т.п. Підсумкова робота (практичне завдання) повинна складати мінімум 20 сторінок, не включаючи списку літератури і посилання на джерела інформації. Практичне завдання – це аналіз певної організації, стратегії, групи або системи. Я розгляну запропоновану вами тему і відповідно погоджу її. Я також можу запропонувати вам джерела інформації чи необхідні контактні дані.

Завдання цього тижня та міні-лекція присвячені судам штатів. Кожному з вас надали певний штат, щоб ви вивчили його судову систему і прозвітували про результати на користь вашим сокурсникам. Завдання по вашому штату дається нижче. Просимо розмістити загальну інформацію, яку вам вдалося знайти, про систему судів у вашому штаті. Також просимо надати будь-які факти, що можуть зацікавити ваш клас. Будь ласка, обмежте ваше повідомлення до двох параграфів. На цьому тижні ми обговорюватимемо різницю та подібність між судовими системами різних штатів.

Проміжна письмова робота складатиметься з 1-2 сторінок (не враховуючи використаної літератури). Цей надрукований через два інтервали документ повинен представляти собою опис і аналіз вашої точки зору на громадську довіру в судах. За тиждень до здачі цього завдання я підготую та розміщу необхідні статті. Основою вашої роботи повинні стати всі задані станом на сьогодні прочитані матеріали, а також незалежний пошук інформації самими студентами.

Зміст:

Суди штатів/судді штатів

Кожен з п'ятдесяти штатів має власну писану конституцію. Ці документи, як і Федеральна Конституція, уособлюють собою принцип розподілу влади, запроваджуючи апарат законодавців як нормотворчий орган, Губернатора як вищу посадову особу штату, а систему судів як судову владу. У деяких штатах конституція сама визначає цілу судову систему на рівні судів першої інстанції та апеляційних судів. У решті штатів конституція просто надає повноваження законодавцям встановити структуру судочинства.

Суди першої інстанції

Суди першої інстанції є найнижчими у ієрархії всіх штатів: вони являються основою судової піраміди. Це найбільш численні за кількістю суди. Колективна кількість суддів та судових справ у них є також найбільшою. Вони розкидані по всіх містах та графствах штатів. Ці суди називають судами першої інстанції або так-званими судами «первинної юрисдикції». У більшості штатів ця структура поділена на два рівні. Головні суди першої інстанції (вищий рівень) називаються судами загальної юрисдикції, тому що вони мають повноваження заслуховувати і вирішувати різноманітні категорії судових справ – цивільних і кримінальних. У декотрих штатах їх називають окружними судами, в інших – районними, в той час як в деяких штатах це - вищі суди (суди вищої інстанції). Цей брак однорідності щодо термінології є одним з багатьох чинників, що викликає плутанину стосовно американських судів.

Нижчий рівень судів першої інстанції (що знаходяться під судами загальної юрисдикції) складається із судів «обмеженої юрисдикції». Так історично склалося, що їх назвали «нижчими судами». На противагу судам загальної юрисдикції ці суди мають відносно обмежені повноваження. Зазвичай такий суд має владу заслуховувати і виносити рішення лише по незначній низці судових справ, часто лише по одному вузькопрофільному типу справ. Приклад таких судів – суди з питань порушення безпеки дорожнього руху, суди у справах про спадщину, суди з питань позовних вимог на незначну суму. Однак буває і так, що декотрі суди обмеженої юрисдикції виносять рішення по істотним справам. Наприклад, суд у справах про спадщину може розпорядитися майном вартістю мільйони доларів.

Суди першої інстанції – це своєрідні місця розгляду справ, де справи проходять початкове слухання і вердикт. Однак рішення судів першої інстанції підлягають перегляду і можуть відмінитися вищестоячими судами згідно судової ієрархії. Рішення декотрих судів обмеженої юрисдикції може переглядатися у вищестоячому суді першої інстанції (суді загальної юрисдикції). Що стосується судів першої інстанції загальної юрисдикції, їхні рішення переглядаються апеляційними судами.

Апеляційні суди

На самій вершині судочинної піраміди кожного штату стоїть суд вищої інстанції, який зазвичай називається верховним судом штату. Існує лише кілька виключень стосовно цієї термінології. У Нью-Йорку та Мериленді найвища судова інстанція носить назву Апеляційний суд. У штатах Мейн та Массачусетс він відомий під назвою Вищий апеляційний суд. У двох штатах – Техасі та Оклахомі – існують два суди вищої інстанції: Верховний суд штату (цивільні справи) і Апеляційний суд у кримінальних справах

(кримінальні справи). Багато штатів (сорок) мають проміжні апеляційні суди, які є проміжною ланкою між судами першої та вищої інстанції.

Основною метою запровадження такої багатоярусної структури було підвищення апеляційної пропускну здатності судової системи. У більшості штатів проміжні суди було створено з огляду на те, щоб вони займалися величезною масою апеляцій, тобто були своєрідними «робочими конячками» апеляційної системи. Таким чином, верховний суд штату приберігається для важливіших судових справ: в основному це розгляд справ в контексті права та здійснення правосуддя, а не ті, що представляють крайній інтерес для сторін цивільного судового процесу.

Законодавчий орган штату вирішує, яким чином апеляційні позови в межах штату будуть направлятися від судів першої інстанції та розподілятися між двома апеляційними рівнями. Прикладом є найпростіша схема, коли всі апеляції з судів першої інстанції потрапляють у суд проміжної інстанції, а верховний суд не отримує жодних апеляцій напряму від судів першої інстанції. Юрисдикція верховного суду обмежена до перегляду рішень судів проміжної інстанції на власний розсуд.

Діяльність судів штату

Діяльність судів штату значною мірою нагадує діяльність англійських судів загального права. Що стосується цивільних справ – це спори по довірчим майновим відносинам, позови внаслідок цивільних правопорушень та порушень договору, позови про розлучення, аліменти та опіку над дітьми. Кримінальні судові справи складають ще одну значну частину діяльності судів штату. Таким чином головні та найбільш поширені злочини потрапляють під юрисдикцію судів штату. Сюди входять вбивство, звалтування, пограбування, крадіжка майна, розтрата і присвоєння чужого майна, напад і насильство. Ці та інші тяжкі злочини, що порушують право штатів, переслідуються в судовому порядку у судах першої інстанції загальної юрисдикції. Дрібні злочини та купа дрібних правопорушень, таких як порушення правил дорожнього руху, зазвичай розглядаються в судах обмеженої юрисдикції.

В той час як суди штату в основному мають відношення до вирішення справ, що регламентуються законами штату, вони все більше стають залученими до вирішення питань федерального права. Проте, оскільки федеральне право є верховним правом країни, воно нівелює будь-який закон штату, що суперечить йому.

Судді

За невеликим винятком кількох непрофесійних суддів у судах штату обмеженої юрисдикції, всі американські судді вивчали право і володіють ліцензією на здійснення юридичної практики. Хоча більшість суддів займаються юридичною практикою, її природа буває досить різною. У Сполучених Штатах юристи стають суддями у 4 способи: (1) через призначення головною посадовою особою і затвердження законодавчим органом, (2) через призначення головною посадовою особою зі списку кандидатів, завірених незалежною комісією як таких, що відповідають кваліфікаційним вимогам на цю посаду, (3) за допомогою народного голосування, (4) через голосування у законодавчому корпусі. Строк служби разюче відрізняється у різних судових системах. Він може складати від 4 до 6 років. Невелика кількість суддів обіймають посаду протягом 12-15 років, і незначна кількість – пожиттєво.

Використана література

Meador, D.J. (2000) American courts (2nd Ed.). St. Paul, MN: West Group.

Тиждень 6***Обговорення:***

Завдання цього тижня передбачає читання Глави 2 (стор. 33-38) книги Сміта (Smith), а також Глави 11 книги Інґлендер/Карноу (Englander/Karnow). Письмове завдання цього тижня присвячене процесу підбору суддів. Існує кілька методів підбору суддів: суддівські вибори, суддівські призначення на посаду і відбір згідно професійних заслуг. Нижче наведено рішення Верховного Суду США щодо залучення виборного судді. Лінк-посилання на файл цієї справи у pdf-форматі знаходиться нижче. Я також долучила цей документ під Змістом, щоб ви могли переглянути його і дати відповідь на питання цього тижня. Хоча вибори суддів дозволяють громадянам вимагати підзвітності членів суду, які супутні проблеми можуть виникати у випадку вибору суддів громадянами? Як ви вважаєте, інші методи підбору суддів викликають менше проблем? Якщо так – то чому? Поясніть і обґрунтуйте вашу відповідь.

<http://www.supremecourt.gov/opinions/08pdf/08-22.pdf>

Після того, як суд присяжних штату Західна Вірджинія постановив, що відповідачі (вугільна компанія та її дочірні підприємства (надалі Мессі/Massey) відповідальні за навмисне введення в оману і спотворення фактів, приховування інформації і зловмисне втручання у договірні відносини, та присудив виплатити позивачам (надалі Капертон /Caperton) 50 млн. доларів збитку, Західна Вірджинія провела свої суддівські вибори 2004. Знаючи, що Верховний апеляційний суд штату розглядатиме апеляцію, Дон Бленкеншіп (голова правління та старший співробітник компанії Мессі) підтримав кандидатуру Брента Бенджаміна, а не діючого судді, який розраховував на перевибори. Внесок Бленкеншіпа на користь кандидата Брента Бенджаміна, що становив 3 млн. дол. США, перевищив сукупну суму внесків решти прихильників Бенджаміна та його власного виборчого штабу. Бенджамін переміг у виборах, набравши дещо менше, ніж 50 тис. голосів. Перш ніж Мессі подали свою апеляцію, Капертон почав здійснювати дії, спрямовані на дискваліфікацію судді Бенджаміна відповідно до пункту про належну правову процедуру і Кодексу штату про суддівську поведінку та на основі конфлікту інтересів, спричиненого участю Бленкеншіпа у виборчій кампанії. Суддя Бенджамін заперечив ці дії, зазначивши, що він не бачить жодних ознак упередженого ставлення до кожної зі сторін процесу. Після цього суд скасував рішення про виплату 50 млн. доларів збитку. Під час повторного слухання суддя Бенджамін ще двічі відмовлявся від дискваліфікації, і суд знову скасував рішення суду присяжних. Через чотири місяці суддя Бенджамін подав клопотання, що співпало з позицією більшості суддівського складу, яка підтримала рішення про його самовідвід.

Проведено: У всіх обставинах даної справи належна правова процедура вимагає дискваліфікації.

Дж. Кеннеді (KENNEDY, J.) оголосив рішення Суду, до якого приєдналися Стівенс (STEVENS), Соутер (SOUTER), Гінсбург (GINSBURG) та Дж. Брейер (BREYER, JJ). С. Дж. Робертс (ROBERTS, C. J.) висловив протилежну думку, до якої приєдналися Скалія

(SCALIA), Томас (THOMAS) і Дж. Аліто (ALITO, JJ.). Дж. Скалія (SCALIA, J.) подав протилежне заключення.

Зміст:

<http://www.supremecourt.gov/opinions/08pdf/08-22.pdf>

Тиждень 7

Обговорення:

Завдання цього тижня: написати твір-роздум на 1-2 сторінки. Ваше письмове завдання – це ваші роздуми щодо статей, наведених стосовно громадської довіри в судах. Мета твору - надати ретроспективний погляд, а також погляд на перспективу щодо судочинства. Твір повинен базуватися на статтях і вашому додатковому дослідженні теми громадської довіри у судах. Іншими словами, просимо викласти вашу думку і ваші роздуми стосовно цих статей.

Це також можливість для мене надати вам свій відгук стосовно вашого змісту та стилю викладення ще до написання підсумкової роботи. Прошу надіслати свій твір-роздум на мою електронну пошту. Це завдання не потрібно розміщати на дискусійному форумі. Повідомлення для розміщення на цьому тижні: як би ви визначили ваше відчуття громадської довіри у нашій загальній системі судів? Для підкріплення вашого повідомлення просимо використати статті для цього завдання та ідеї з вашого твору-роздуму.

Зміст:

Файли PDF

Тиждень 8

Обговорення:

Письмове завдання цього тижня присвячене кільком ключовим дійовим особам кримінального судового процесу. Це завдання базується на прочитаному матеріалі 7-го тижня (кримінальне судове провадження і ключові дійові особи). Супроводжувальної міні-лекції немає.

Сценарій: Ви працюєте консультантом суду в рамках проекту USAID у Софії, столиці Республіки Болгарії. Вашій консультативній групі призначили зустріч з працівниками апарату суду у Софії з метою обговорення традиційної системи судів США у кримінальних справах. Першим на порядку денному стоїть обговорення різних дійових осіб під час кримінального судового процесу суду першої інстанції (обмеженої чи загальної юрисдикції):

- Суддя
- Адвокат захисту/державний захисник
- Прокурор
- Керуючий справами суду
- Інспектор з нагляду за умовно засудженими

- Працівники суду, які не є державними службовцями, напр. асистент у залі судового засідання

Кожному студенту надали по одній дійовій особі для дослідження. Письмове завдання цього тижня: пояснити працівникам суду в Софії (тобто вашим однокласникам), яку роль відіграє ваша дійова особа в системі кримінальної юстиції. Просимо включити наступну інформацію:

- Посада та посадові обов'язки
- Їхня роль у кримінально-процесуальних провадженнях (місцева чи федеральна судова система або судова система штату)
- Чому ця дійова особа є важлива у системі кримінальної юстиції
- Інші цікаві чинники

Мета цього завдання – зрозуміти, як дійові особи взаємодіють під час щоденних судових процедур. Хоча Інтернет та підручники є гарними джерелами такої інформації, контакти з вашим місцевим судом також можуть допомогти проникнути в суть теми. Звичайно ж, працівники суду в Софії матимуть додаткові запитання стосовно вашої посади. Посади в рамках завдання:

- Суддя
- Адвокат захисту
- Прокурор
- Керуючий справами суду
- Інспектор з нагляду за умовно засудженими
- Працівники суду, які не є державними службовцями

Зміст: відсутній

Тиждень 9

Обговорення:

Цивільне судочинство:

Міні-лекція цього тижня дає огляд судових процедур в рамках судових процесів у цивільних справах, висвітлює кілька ключових дефініцій: цивільний позов, позивач, відповідач (сторона захисту), виклик у суд (повістка), позовна заява, заперечення проти позову (захист).

Завдання цього тижня: зробити коротке дослідження матеріалів однієї цивільної справи. Виберіть рішення по якійсь цивільній справі, видане федеральним судом або судом штату. Ваша повідомлення на цьому тижні включатиме в себе опис вищезгаданої справи і зазначатиме причину цивільного позову чи діяння, позивачів у цій справі, сторону захисту, наявність/відсутність заперечень проти позову або клопотання про відхилення позову, остаточне рішення по цій справі.

Зміст:

Що таке судовий процес у цивільній справі?

Судовий процес у цивільній справі – це правовий спір між двома або більше, ніж двома сторонами, які прагнуть грошової компенсації за нанесені збитки чи певних дій в якості компенсації, а не кримінальних санкцій. Юрист, що спеціалізується на цивільних справах, називається судовим юристом або адвокатом, що виступає в суді першої інстанції. Юристи, які практикують цивільні судові справи, представляють сторони процесу під час розгляду справи у суді, судових слухань, арбітражу та посередництва між клієнтом і адміністративними інстанціями, іноземними органами правосуддя, федеральними і місцевими судами, а також судами штатів.

Види цивільного судочинства

Судові процеси у цивільних справах охоплюють широкий діапазон спорів. Судові юристи в основному спеціалізуються на одному або більше специфічних практичних напрямках. До найбільш поширених цивільних справ належать:

- Орендні відносини (орендодавець/орендар)
- Зобов'язання виробника щодо компенсації споживачеві збитків, нанесених товарами
- Фізичні збитки
- Будівництво
- Зловживання довірою в медичній практиці
- Трудові відносини
- Нерухоме майно
- Антимонопольні питання
- Інтелектуальна власність
- Навколишнє середовище
- Робочі компенсації
- Порушення умов договору

Етапи цивільно-процесуального провадження

Цивільний судовий процес можна розділити на сім етапів: розслідування, попереднє провадження у справі, вивчення наданих доказів, досудове провадження, судовий розгляд, винесення рішення та апеляція. Не кожний позов проходить усі стадії цивільного процесу: більшість позовів врегульовуються ще до судового слухання, а багато справ, по яких ухвалюється судове рішення, не подаються на апеляцію.

Термін давності цивільного позову може коливатися від кількох місяців до кількох років. Часто може знадобитися кілька років, щоб справа перейшла від попереднього розслідування на стадію судового слухання і винесення вердикту.

Вивчення наданих доказів є найдовшою і найбільш трудомісткою стадією цивільного судочинства. Всупереч створеному на телебаченні іміджу, цивільні адвокати проводять незначну частину часу у залі суду, оскільки більшість їхнього часу присвячено вивченню наданих доказів.

Професійні навички

Існують певні знання та навички, необхідні для ведення практики цивільного судочинства. Ключові навички передбачають:

- Знання матеріального і процесуального права
- Розвинуті письмові та усні навички представлення інтересів третьої особи
- Аналітичне мислення та вміння наводити логічні обґрунтування
- Здатність синтезувати комплексний правовий та фактичний матеріал
- Відмінні навички міжособистісного спілкування
- Знання методів правового розслідування та програмного забезпечення
- Вміння будувати ефективні взаємовідносини з клієнтами
- Вміння вести переговори

Визначення (Основні терміни у цивільно-процесуальному судочинстві)

- Цивільний позов - дії або позов до суду з метою відновити права або отримати відшкодування.
- Позивач - особа, яка ініціює цивільний позов та розпочинає судовий процес проти іншої особи, що виступає відповідачем у цивільному суді.
- Відповідач - сторона, котра притягується до цивільної відповідальності перед судом за заявою позивача.
- Виклик у суд і позовна заява: Виклик у суд є письмовим повідомленням-повісткою, що вимагає явки та захисту відповідних сторін процесу у тому суді, що видав повістку, та у зазначені ним строки.
- Заперечення проти позову (захист) – наведення будь-яких свідчень та доказів відповідачем, що свідчать про неправомірність цивільного позову.

Використані джерела:

Sally Kane, About.com

www.thefreedictionary.com

Тиждень 10

Обговорення:

Письмове та усне завдання цього тижня присвячене судам з вирішення проблемних питань. Під Змістом розміщено коротку статтю про суди з вирішення проблемних питань. Сюди входять суди, які розглядають наступні питання: неповнолітні, наркотики, психічне здоров'я, насильство в сім'ї, т.д. Ваше письмове завдання на цьому тижні: зробити короткий огляд суду з вирішення проблемних питань.

Темою обговорення на цьому тижні є доцільність та ефективність судів з вирішення проблемних питань, особливо в розрізі обраного вами суду.

Зміст:

****PDF**

Тиждень 11

Обговорення:

Жодних завдань для розміщення на дискусійному форумі. Рекомендую вам використати Тиждень 11 для відвідування суду. Кожен з вас повинен відвідати будь-який суд на ваш вибір з метою спостереження діючих процедур. Спостереження повинно тривати щонайменше 2 год.; ми рекомендуємо приділити цьому більше часу, якщо є така можливість. Прошу надіслати мені на електронну пошту короткий (на одну сторінку) опис вашого візиту в суд та ваші роздуми щодо спостережень.

Зміст: відсутній

Останній тиждень

Внизу знаходиться загальна інформація щодо презентації вашої підсумкової письмової роботи. Презентація – це можливість для кожного студента поділитися своїм практичним завданням з групою однокурсників.

Презентація:

- Назва
- Вступна частина (введення у практичне завдання)
- Короткий огляд вашої роботи
- Результати /підсумки (можна скоротити, оскільки більшість з вас ще працюють над своєю роботою)
- Запитання або роздуми до уваги слухачів

Доповідачі:

- Будьте творчими!
- Ваша презентація повинна передавати всю суть вашої практичної роботи
- Розважайтесь!

Клас:

- Беріть активну участь!
- Задавайте питання...
- Хваліть, а також пропонуйте свої варіанти вдосконалення
- Розважайтесь!

Не соромтеся використовувати PowerPoint під час вашої презентації. Зверніть увагу, щоб ваша презентація була зручна для візуального сприйняття.

ПРОЕКТ «СПРАВЕДЛИВЕ ПРАВОСУДДЯ»

Хоуп Кентнор, Викладач та Директор Магістерської програми судового адміністрування в Коледжі права Денверського університету, штат Колорадо, США

Навчальний план онлайн-курсу «Судова етика»

Викладач:

Посада:

Електронна пошта:

Робочий тел.:

Мобільний тел.:

Веб-сайт:

Години віртуальної роботи: (порекомендуйте 1 чи 2 години в тиждень, коли викладач зможе відповідати на запитання студентів; зазначте часову зону)

Підручник:

Рекомендована література:

XI. Мета, цілі та огляд:

А. Суддівська етика – Навчально-методичний посібник для суддів-викладачів

Цей курс був розроблений на основі Навчально-методичного посібника для суддів-викладачів. Цей Навчально-методичний посібник був підготовлений у рамках Проекту «Справедливе правосуддя» за підтримки Агентства США з міжнародного розвитку (USAID). Мета проекту – сприяти утвердженню верховенства права в Україні через підтримку судової реформи, підвищення рівня прозорості та підзвітності судової системи, поліпшення обізнаності громадян із діяльністю судової системи та зростання довіри суспільства до судової влади.

У цьому посібнику представлені матеріали навчальної програми з професійної етики судді. Ефективні програми з цієї тематики сприятимуть забезпеченню справедливого та неупередженого судочинства. Крім того, високі стандарти суддівської етики сприятимуть зростанню підтримки судової системи з боку громадськості та покращенню якості правосуддя в Україні. Відповідні органи, зокрема Вища кваліфікаційна комісія суддів України та Рада суддів України, зможуть використати цей посібник для розробки та впровадження власних програм з етики суддів.

Посібник підготовлений за ініціативою та під керівництвом Девіда Вона, керівника Проекту USAID «Справедливе правосуддя», за участю колишнього радника з юридичних питань Проекту «Україна: верховенство права» Сергія Кальченка, із врахуванням коментарів Тетяни Фулей, завідуючої кафедри загальнотеоретичних дисциплін Національної школи суддів України, та з використанням матеріалів, наданих Національною школою суддів України. Ці матеріали відображено у Частині 3. Формат цього посібника та зміст розділів Частини 1 базуються на матеріалах посібника, що був підготовлений Феліксом Стампфом для Національного коледжу суддів США. В посібнику отримала подальший розвиток схожа

програма етики судді, підготовлена в Росії Джеральдом Ф. Хессом, директором Інституту викладання/навчання для юридичних шкіл Університету імені Гонзага.

В. Цілі:

У результаті опанування цієї програми учасники зможуть:

- Пояснити важливість чітких і високих стандартів етики для українських суддів.
- Вказати на закони та норми, які регулюють питання професійної діяльності українських суддів.
- Підсумувати ключові положення законів, які регулюють питання професійної діяльності українських суддів.
- Проаналізувати кожне положення Кодексу професійної етики судді.
- Проаналізувати положення відповідних міжнародних документів.
- Навести приклади дій судді, що порушують кожне окреме положення Кодексу професійної етики судді.
- Оцінити, чи відповідає поведінка судді Кодексу професійної етики судді.
- Розробити стратегії, покликані забезпечити краще розуміння громадськістю діяльності суддів, покращення їхнього іміджу, а також посилення громадської підтримки суддів.

С. Інтерактивність та участь в онлайн-курсах

Важливість соціальної взаємодії та участь в онлайн-заняттях і аудиторній роботі неможливо переоцінити. Онлайн-курси, які виступають інструментами для посилення взаємодії (наприклад, між студентами чи між студентами та викладачами), покращать результати студентів у навчанні. Цей курс передбачає обговорення в невеликих групах і всім класом, що необхідно для розуміння концепцій та сприянню справедливому та неупередженому здійсненню правосуддя. Як зазначалося раніше, суддівська етика є передумовою ініціативи з верховенства права і може забезпечити підтримку громадськістю судової влади України та покращити якість здійснення правосуддя в Україні.

ХІІ. Очікування учасників:

А. Управління часом

Цей курс було розроблено як асинхронний онлайн-курс, що не передбачає компонентів у реальному часі. Його було розбито на модулі, що дозволяє навчальному закладу розробити графік (за днями, тижнями або місяцями).

В. Технології

Цей курс є асинхронним курсом онлайн. Інструменти, що використовуються для досягнення зазначених вище цілей навчання, включають: вікі, блог і дискусійний форум онлайн. Лекції читатимуться за використання аудіо, PowerPoint та pdf.

С. Участь

Обговорення є важливим компонентом цього курсу та першочерговим інструментом оцінювання. Ви повинні брати активну участь у цьому курсі для дотримання вимог.

Д. Чітко визначені кінцеві терміни виконання завдань:

Надайте детальну інформацію щодо часових рамок і кінцевих термінів курсу.

Е. Дискусійний форум

Дискусійний форум онлайн можна порівняти з обговореннями в аудиторії; відтак, участь у діалогах із колегами є дуже важливою. В онлайн-заняттях участь класу вимірюється активною, особистою участю в дискусійних клубах. Дискусійні клуби проводяться у вигляді запитань, що їх ставить викладач, відповідей, що їх дають студенти, і таким чином формується діалог.

ХІІІ. Структура курсу

А. Часові рамки курсу:

Цей курс розпочинається _____ і закінчується _____.

В. Blackboard:

Сайт курсу Blackboard – це електронна платформа цього курсу. Уся робота цього курсу проводитиметься на сайті Blackboard, і Ви повинні перевіряти його декілька разів в день, аби подивитися, чи є якісь нові оголошення, повідомлення чи інші матеріали, які Вам потрібно переглянути. (Переконайтеся, що Ви включили короткий огляд Системи управління курсом чи платформи, яку Ви будете використовувати для онлайн-курсу. Рекомендується також включити посилання на клас, якщо він у Вас є).

ХІV. Оцінка

А. Рубрика оцінювання дискусійного форуму

Участь в дискусійному форумі є обов'язковою. Нижче наведено рубрику, яка дасть вам уявлення про очікування щодо участі.

Критерії	Невиконання	Базове	Вміле	Бездоганне
Використання відповідної інформації (факти, дані, докази чи приклади з життя) для підкріплення точки зору з висновками та/або наслідками судження. Є цитування та посилання на відповідну інформацію ... формат (30%)	Не використовується відповідна інформація (факти, дані, докази чи приклади з життя) для підкріплення точки зору. (0-15%)	Використовується відповідна інформація (факти, дані, докази чи приклади з життя) для підкріплення точки зору, але не вистачає актуальності і не має висновків суджень. (16-21%)	Використовується відповідна інформація (факти, дані, докази чи приклади з життя) для підкріплення точки зору. Є цитування та посилання на відповідну інформацію. Немає висновків або наслідків суджень. (22-26%)	Використовується відповідна інформація (факти, дані, докази чи приклади з життя) для підкріплення точки зору. Включає обговорення висновків та/або наслідків суджень. Є цитування та посилання на відповідну інформацію ... АРА. (27-30%)

А. Оцінювання

(визначте критерії оцінювання, участі, представлення, групової роботи, есе)
(подумайте над тим, щоб видати сертифікат по закінченню курсу)

В. Огляд завдань

Модуль	ТЕМА	Дискусійний форум	Зміст та завдання
Модуль 1	Вступ, загальний огляд, знайомство	Дискусійний форум не використовується (натомість – вікі)	<p>Завдання 1: Вікі – Представте себе онлайн, використовуючи інструмент Вікі – під позначкою «Знайомство в вікі». (Див. детальний опис завдання)</p> <p>Лекція 1: Вступна презентація (Див. детальний опис лекції)</p>
Модуль 2	<p>Мета навчальної програми «Професійна етика судді»</p> <ul style="list-style-type: none"> - Важливість етичних стандартів для українських суддів - Ознаки ефективних етичних стандартів для українських суддів 	<p>Обговорення 1 – Чому важливі ефективні етичні стандарти для українських суддів? Однією з можливих відповідей може бути те, що судді повинні знати, що вони перебуватимуть під пильним наглядом громадськості. У вас є декілька хвилин, щоб записати свої міркування у відповідь на це запитання.</p> <p>Обговорення 2 – Визначте ознаки ефективних етичних стандартів. Однією з можливих ознак є чіткість етичних стандартів. У вас є декілька хвилин, щоб записати решту ознак.</p>	
Модуль 3	<p>Закони та інші документи, які регулюють діяльність судді</p> <ul style="list-style-type: none"> - Закони та інші документи, які регулюють 	<p>Обговорення 1 – Загальногрупова дискусія має дати приклади порушень категорії Д. : „не допускати вчинків та будь-яких дій, що порочать звання судді і можуть викликати сумнів у його об’єктивності, неупередженості та незалежності”.</p> <p>Слід критично осмислити приклади.</p>	<p>Матеріали: див. матеріали Модулю 3 онлайн-курсу</p> <p>Лекція 1: Регулювання діяльності судді Лекція 2: Закони, які регулюють діяльність судді Лекція 3: Інші документи, які</p>

	діяльність суддів України - Ключові положення законів та інших документів, які регулюють діяльність суддів України	Обговорення 2: Чому, на вашу думку, Кодекс суддівської етики був прийнятий лише на дванадцятий рік незалежності України?	регламентують діяльність суддів
Модуль 4	Кодекс суддівської етики – Частина 1 (преамбула, статті 1 і 2 Кодексу суддівської етики)	Обговорення 1: Представник кожної групи (А, Б, В і Г) повинен представити результати групового обговорення.	Матеріали: див. матеріали Модулю 4 онлайн-курсу Лекція – Преамбула Кодексу суддівської етики Груповий проект – Участь в одній із груп на вибір (А, Б, В або Г)
Модуль 5	Кодекс суддівської етики – Частина 2 (статті 5 -11 Кодексу суддівської етики)	Обговорення 1: Стаття 5 та аналіз обов’язків судді щодо винесення рішень. Прочитати Кодекс професійної етики судді та положення міжнародних документів, а також аналіз. Вирішити, чи вважають вони, що поведінка судді: (1) порушує Статтю 5, (2) не порушує цю статтю, або ж (3) учасники не можуть визначитись. Обґрунтувати свою точку зору. Обговорення 2: Стаття 5 та аналіз адміністративних обов’язків судді. Прочитати Кодекс професійної етики судді та положення міжнародних документів, а також аналіз. Вирішити, чи вважають вони, що поведінка судді: (1) порушує Статтю 5, (2) не порушує цю статтю, або ж (3) учасники не можуть визначитись. Обґрунтувати свою	Лекція – Положення статей 5-11 Кодексу Group Project – Участь в одній із груп на вибір (Д, Е, Є, Ж, З або І) Розподіл на групи для обговорення статей - Група Д – Стаття 6 Група Е – Стаття 7 Група Є – Стаття 8 Група Ж – Стаття 9 Група З – Стаття 10 Група І – Стаття 11

		<p>точку зору.</p> <p>Discussion 3: Стаття 5 та аналіз самовідводу. Прочитати Кодекс професійної етики судді та положення міжнародних документів, а також аналіз. Вирішити, чи вважають вони, що поведінка судді: (1) порушує Статтю 5, (2) не порушує цю статтю, або ж (3) учасники не можуть визначитись. Обґрунтувати свою точку зору.</p> <p>Обговорення 4: Стаття 5 та аналіз щодо вимог підтримки професійного рівня. Прочитати Кодекс професійної етики судді та положення міжнародних документів, а також аналіз. Обговорити питання.</p> <p>Обговорення 5: Представник кожної групи (Д, Е, Є, Ж, З або І) повинен представити результати групового обговорення.</p>	
Модуль 6	Кодекс суддівської етики – Частина 3 (статті 3, 4 і 12 Кодексу суддівської етики)	<p>Обговорення 1: Стаття 3 – частина 1: Прочитати Кодекс професійної етики судді та положення міжнародних документів, а також аналіз. Вирішити, чи вважають вони, що поведінка судді: (1) порушує Статтю 3, (2) не порушує цю статтю, або ж (3) учасники не можуть визначитись. Обґрунтувати свою точку зору та обговорити надані приклади.</p> <p>Обговорення 2: Стаття 3 – частина 2: Прочитати Кодекс професійної етики судді та положення міжнародних документів, а також аналіз. Вирішити, чи вважають вони, що</p>	Лекція - Статті 3, 4 і 12 Кодексу суддівської етики

		<p>поведінка судді: (1) порушує Статтю 3, (2) не порушує цю статтю, або ж (3) учасники не можуть визначитись. Обґрунтувати свою точку зору та обговорити надані приклади.</p> <p>Обговорення 3: Стаття 4: Прочитати Кодекс професійної етики судді та положення міжнародних документів, а також аналіз. Вирішити, чи вважають вони, що поведінка судді: (1) порушує Статтю 4, (2) не порушує цю статтю, або ж (3) учасники не можуть визначитись. Обґрунтувати свою точку зору та обговорити надані приклади.</p> <p>Обговорення 4: Стаття 12: Прочитати Кодекс професійної етики судді та положення міжнародних документів, а також аналіз. Вирішити, чи вважають вони, що поведінка судді: (1) порушує Статтю 12, (2) не порушує цю статтю, або ж (3) учасники не можуть визначитись. Обґрунтувати свою точку зору та обговорити надані приклади.</p>	
Модуль 7	Роль громадськості у підтримці судової системи	Обговорення 1: Обговорити ідеї щодо покращення іміджу суддів	Лекція – Покращення іміджу суддів
Модуль 8	Підсумки	Обговорення: Відкритий форум – обговорення того, чи була ця програма корисною та чи є пропозиції щодо наступних курсів	Есе – Письмова робота на тему ознак і якостей зразкового судді. Зазначте також, що може статися в суспільстві, якщо суддя зловживатиме своїми повноваженнями? Оцінювання курсу

XV. Деталі завдань

- A. Завдання 1 – Знайомство в Вікі** – Використовуючи посилання на «Знайомство в Вікі» на сайті онлайн-курсу, представте себе і надайте таку інформацію (а також прочитайте інформацію про інших учасників і викладачів):
- a) Ім'я
 - b) Посада
 - c) Досвід у галузі суддівської етики
 - d) Хобі
 - e) Мета, яку ви хочете досягнути, пройшовши цю програму
 - f) Веселий/цікавий факт про себе
 - g) Ваша фотографія або фотографія того, що Вас представляє
- B. Груповий проект 1** – Запишіться в Групу А, Групу Б, Групу В або Групу Г. Групи А і Б обговорюватимуть статтю 1, а Групи В і Г – статтю 2 (для групової роботи використовується блог).
- C. Груповий проект 2** – Запишіться в Групу Д, Групу Е, Групу Є, Групу Ж, Групу З або Групу І. Кожна група обговорюватиме певне статтю (для групової роботи використовується блог).
- D. Есе** - Письмова робота на тему ознак і якостей зразкового судді. Зазначте також, що може статися в суспільстві, якщо суддя зловживатиме своїми повноваженнями?
- E. Дискусійний форум** - Обговорення – це важлива частина цього курсу. Усі студенти будуть оцінюватися за участь. Див. інформацію про рубрику обговорень на ст. 3 навчального плану.